XXIX. ÉVFOLYAM, 51. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1973. DECEMBER 20.

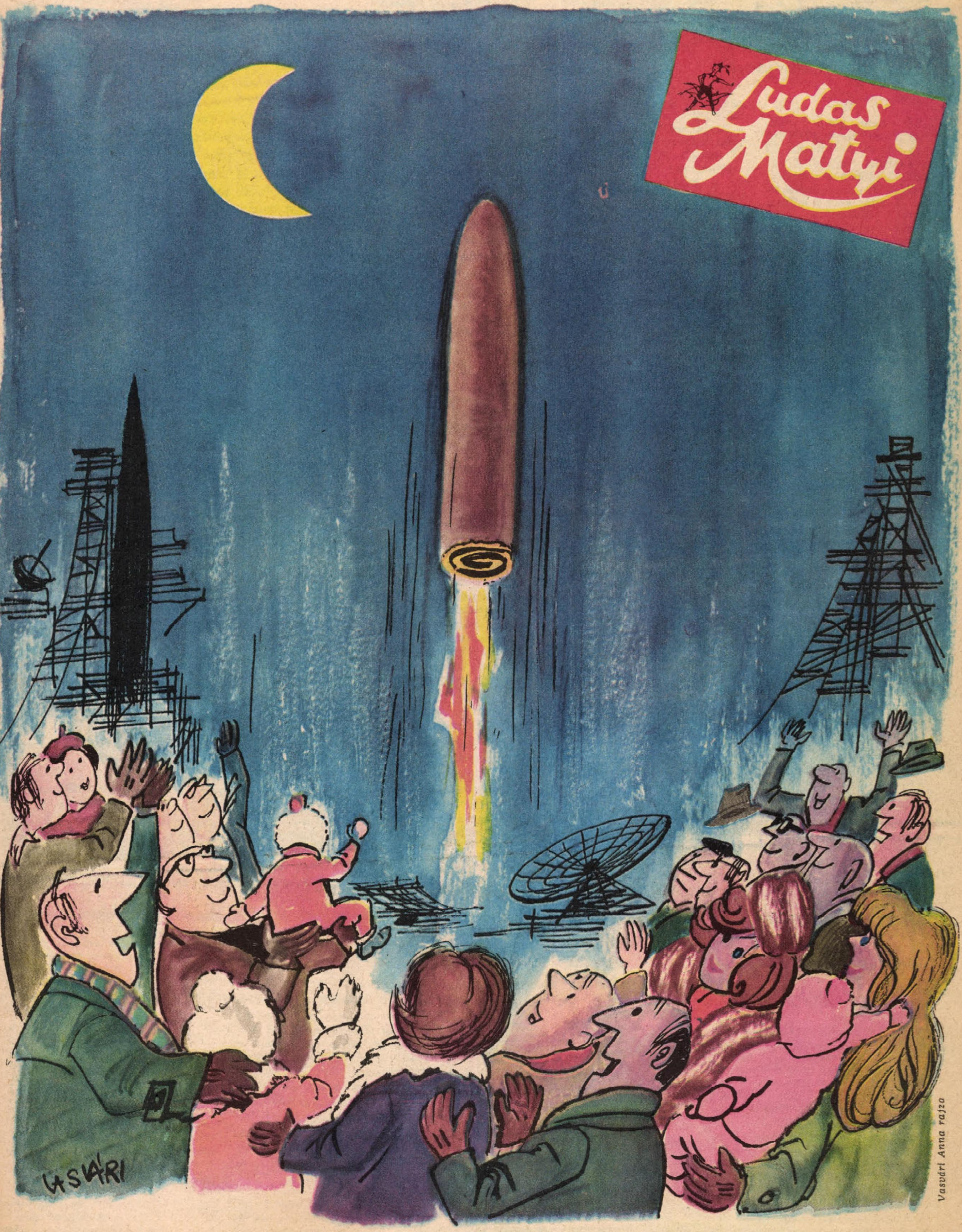
Ludas Matyi
VASVÁRI

Vasvári Anna rajza

— *Csak vissza ne térjen a Földre!*

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

①

Két hete írtam arról, hogy Vácott szeptember óta nem tudnak beköltözni 113 új lakásba, mert nem készült el időben a központi fűtés, hideg van a lakásokban. (Lapzártakor a helyzet Vácott változatlan: még mindig nem fűtenek a kazánok.)

Postafordultával levelet kaptam Orosházáról, amelyben megírták, ott is 56 család vár arra, hogy az augusztus óta kész lakásokba beköltözhessenek. „Nálunk nem a meleggel van baj — írják a levélben, — fűtenek éjjel-nappal az új lakásokban. Mi mégis az 5—600 forintos albérletünkben tengődünk és 10—20 kilónként vesszük a szenet, mert folyton abban reménykedünk, hogy napokon belül költözhetünk. Ennek jelenleg egy nagy akadálya van: szennyezett víz folyik a csapokból..."

Az orosháziak azt szeretnék, ha mielőbb tiszta vizet öntenének a pohárba, illetőleg a csapokba, s megtudhatnák végre: mikor vehetik birtokukba a rég áhított új lakásukat?

Hasonló bajok nem csak az idén, s nem csak az említett két városban adódtak. A kivitelező vállalatok nagyon sokszor elcsúsznak az év végi átadási határidővel.

Mindenütt most szerzik be a jövő évi határidőnaplókat. Jó volna, ha az építő vállalatok igazgatói az augusztus 31-i, vagy legkésőbb a szeptember 30-i dátum mellé odaírnák: a teljesen kész lakások végső átadási időpontja. A *teljesen* szót esetleg alá is húzhatnák. S a váci és orosházi példán okulva esetleg azt sem ártana odaírni, emlékeztetőül: „Tűzre, vízre vigyázzatok!"

②

Feladtam egy táviratot Üllőre, telefonon. Pár perc mulva csöng a készülékem, a távírda jelentkezik, s egy kedves hang közli: csak másnap kézbesítik a táviratot.

Az órámra nézek: negyedhármat mutat. Nem hajnalban. Kora délután.

Üllő 15 kilométerre lehet Pesttől. Vonaton egy bő félóra. Ötször-hatszor meg lehet még járni estig, oda-vissza.

A távirat, persze, gyorsabb. De csak délelőtt, mert csak akkor kézbesítik. És ha sokat ingereljük a postát, akkor megérhetjük, hogy mérgében hetente csak egyszer kézbesít táviratot. Vagy csak havonta.

És akkor mit tehetünk?

(r)

MEDDIG VÁRJUNK?

A nyáron a feleségemmel együtt Jugoszláviában nyaraltunk, az IBUSZ szervezésében. A programban szerepelt egy hajókirándulás is, ami azonban elmaradt. Az IBUSZ megígérte, hogy az elmaradt útra befizetett költségeinket, 240 forintot, visszafizeti. Csak azt nem mondta meg, hogy mikor.

Már lassan négy hónapja várunk erre az összegre. Van remény, hogy még a jövő nyár előtt megkapjuk?

Havril András,
Gyömrő

POROLÓ

Kőbányán, a Sörgyár utca 80. számú ház mögött, a tűzfaltól két méternyire, van egy poroló. Ma még sokan ragaszkodnak a szőnyegporolás hagyományos módszeréhez. Sajnos, az érvényben levő házirendről sokan megfeledkeznek és kora reggeltől késő estig, sőt szombaton és vasárnap is vadul porolnak.

A poroló közelében lakó földszinti bérlők egyike a lakóbizottsági választógyűlésen szóvá tette, hogy a poroló zajától nem lehet nyugodni a lakásban, s a beszálló por pedig betelepszik a szobába. Kérte, hogy a porolót helyezzék távolabbra, van elég hely az épület mögött az udvaron, ahol nem zavarna senkit. A X. kerületi IKV elutasitotta a panaszt, s nem hajlandó áthelyezni a porolót.

Az IKV-nak még egyszer fontolóra kell vennie a dolgot, hiszen ha arrébb tennék a porolót, kevesebb por jutna a lakásokba és az emberek is zavartalanabbul pihenhetnének. S azért ezek se mellékes szempontok!

(f. i.)

Az olvasó megkérdezi...

...miért nem lehet Tatabányán és környékén sehol sem falikutat kapni? Hol keresse, akinek szüksége van rá? (Aki tudja, kérjük, írja meg erre a címre: Kovács Imre, Tatabánya, I., Rákóczi u. 48/2.).

...mi lesz a pipásokkal? Mikor kerül forgalomba a már rég beígért új magyar pipadohány, a Puszta? Mikor lesz megint kapható a nagyon kedvelt Amsterdamer? (Kérdi: Somló Tibor, Budapest, VI., Paulay Ede u. 1.)

ELRONTOTT ÖRÖM

Kislányom, a megtakarított pénzecskéjéből, vett magának 92 forintért egy Norelko építőjátékot a kelenföldi Szivárvány Áruházban.

Az új játéknak nem sokáig tudott örülni. A játékhoz ugyanis csak öt kivágószál volt mellékelve, s az még egy kis ház kivágásához sem volt elég.

Másnap már mentem az áruházba, hogy pótszálakat vegyek. Sajnos, sem ott, sem máshol nem lehet ilyen pótszálakat kapni. Így a csaknem száz forintos kivágójátékot most csak nézni tudja a kislányom, de élvezni nem. Magyar gyártmányú játékról van szó, így tehát nem értem, miért nem lehet több kivágószálat rakni hozzá, vagy legalább a pótlási lehetőségről kellene gondoskodni!

Megyeri Lászlóné,
Bp. XI., Fejér Lipót u. 62.

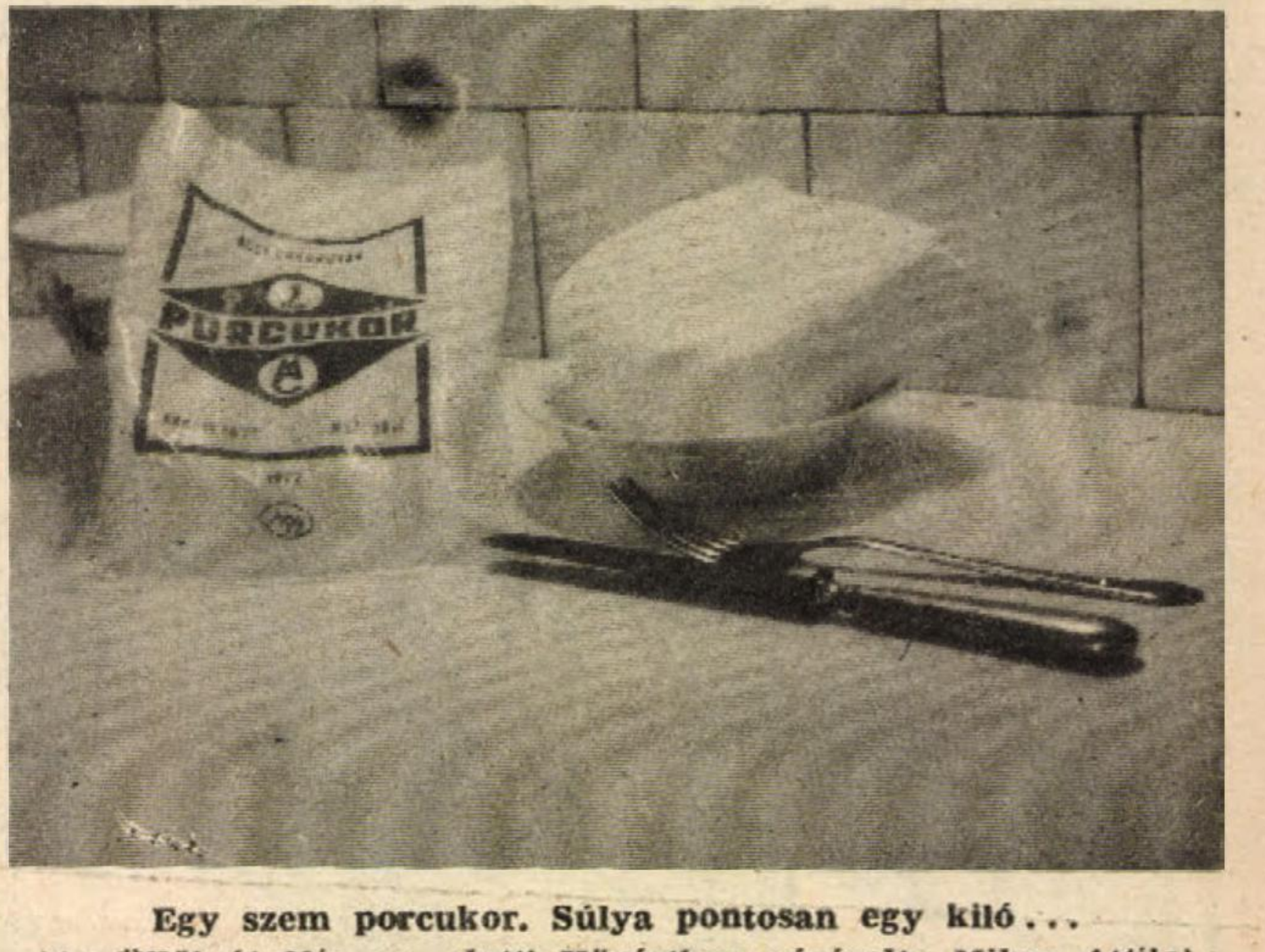

Egy szem porcukor. Súlya pontosan egy kiló...
(Az Üllői út 66/a. sz. alatti Közértben vásárolta Mikes Attila)

A CÍMZETT VÁLASZOL

HÁZI KOSZT

A Ludas Matyi 1973. november 8-i számában megjelent „Levélváltás a házikosztról" című cikkel kapcsolatban, kérésükre, az alábbiakat közöljük:

A szabadkasszás elszámolású üzletek is állami vagy szövetkezeti tulajdonban vannak. Szolgáltatásaikkal általában elégedettek vagyunk, az itt jelentkező problémák más irányúak, amelyek rendezésére hathatós intézkedések meghozatalára volt szükség.

A szabadkasszás üzletben valóban nagyobb lehetőség van alacsonyabb árszínvonalú és a házias ízlésnek inkább megfelelő ételek szolgáltatására.

A magasabb osztályba sorolt és nem szabadkasszás vendéglátó üzletek a bővebb ételválasztékkal, a fegyelmezett, gyors kiszolgálással ellensúlyozhatják, illetve maguk felé fordíthatják a gebines vendéglők iránt jelentkező keresletet. Erre számos példa van. Csak utalnánk a szoros elszámolásban működő budapesti és vidéki önkiszolgáló éttermek közkedveltségére, valamint számos nem szabadkasszás elszámolásban működő, magasabb osztályba sorolt étterem, vendéglő (pl. Rézkakas, Régi Országház stb.) sikerére.

Benics László osztályvezető,
Belkereskedelmi Minisztérium

VÍZVEZETÉK

„Vezetékre várva" című cikkük nyomán vizsgálatot tartottunk és megállapítottuk: Máté János Tiszaföldvár, Kossuth u. 80. szám alatti lakos panasza jogos, mivel 1973. május 28-án beérkezett 906 Ft-os előlege, de a vízbekötést a szolnoki járási üzemvezetőségünk a cikk megjelenéséig nem végezte el. A mulasztás miatt az üzemvezetőt nem tudtuk felelősségre vonni, mivel időközben fegyelmileg elbocsátottuk. Intézkedtünk, hogy a panaszos vízbekötési kérelmét soronkívül végezzék el és erről Máté Jánost is értesítettük.

Dr. Polónyi Szűcs Lajos,
Szolnok megyei Víz- és
Csatornamű Vállalat

A Váci utca 42. szám alatti raktárunk ideiglenesen működik jelenlegi helyén, mert a VIII. Práter utca 64. szám alatt levő raktárépületet, ahol ez a részleg dolgozott, a Józsefváros újjáépítése miatt lebontották.

Vállalatunk jelenleg Fóton épít új raktártelepet, amely 1975. első negyedévben készül el, annak üzembe helyezésekor a váci utcai részlegünket is kitelepítjük majd.

Megköszönjük munkákkal kapcsolatos észrevételüket, annak tartalmával mi is egyetértünk, az új telepünk építésével azt akarjuk elérni, hogy a belterületen levő raktáraink 1975-ig megszűnjenek.

Dr. Fábri István
kereskedelmi igazgató,
PIÉRT Kereskedelmi Vállalat

Karácsonyi mulatságok

Nincsen szebb, mint amikor a barátságosan duruzsoló kályha köré gyűl a család apraja-nagyja, hogy elméjök dévaj játékával múlassák az ünnep óráit. Lengetőzik a fagyalág, meghitten sustorognak a sült almák s a csendes öröm rajzolata üli meg a szelíd arcokat.

Az idei karácsonyra három játékot ajánlanánk különös mulatságul.

1. HAMHAMCSATA.

A játszók kört formálnak s elhelyezkednek a terített asztal peremén. Adott jelre dolgos személyek tálcákat, tálakat, tányérokat, fazekakat, lábasokat, vájdlingokat, sajtárokat, tepsiket hordoznak be és körül. A játszó egyének felgyűrkőzvén nekiveselkednek. A résztvevők mindegyike elfogyasztott tálanként 5 jó bummedlit róhat fel magának. Radikális tunkolásért, az edényzet kimártogatásáért, kicsepegtetéséért, kihörpintéséért 2—2 külön bummedli is adományozható. A játszóknak jogában áll 10 jó bummedli után 1 hosszút és fütyülőset sóhajtani, 20 jó bummedli után szederjes füllel 3 percig cikákolni, 50 jó bummedli után pedig üveges szemmel önmaguk elé zihálni, anélkül, hogy ezért büntetőpont helyezhetnék levonásba.

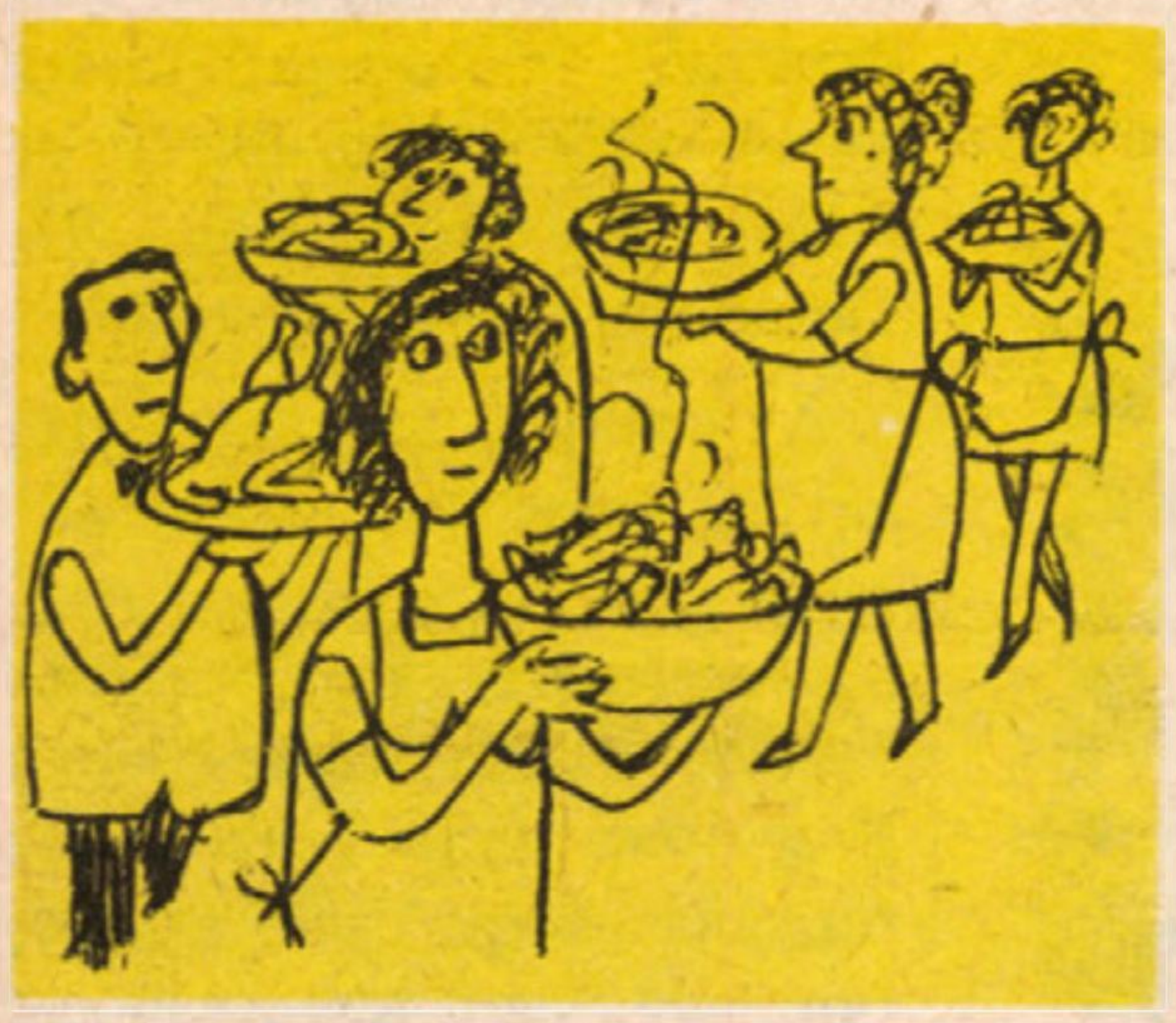

Aki a játék során elgyengülvén az asztal alá esik, azt dolgos személyek az ágyába támogatják, ahol is 1 késhegynyi szódabikarbóna lehet fáradozásának jutalma.

A győző az lészen, aki végül egymaga marad a csatamezőn. Ez a szerencsés játszó elnyeri a pályadíjat, vagyis elfogyaszthat a karácsonyfáról 12 banánzöld szaloncukrot, 1 marék pusszedlis parányt és tetszés szerinti számú gyertyácskát, ám a fair play szellemében két óra elteltén belül köteles revansot adni társainak, ahol is minden bizonnyal fordul majd a kocka és a gyomor.

2. MEGY A CICA VÁNDORÚTRA.

A játszó felek mindegyike vásárol egy olcsó ajándéktárgyat és feladja valamely távolba szakadt szerettének a címére. Bizsuárudáink választéka bőséges lehetőséget nyújt arra nézve, hogy emez ajándéktárgy minél visszataszítóbb legyen, s így a címzett, heveny megrázkódtatásából magához térve, valósággal kényszerüljön azt már a következő karácsonykor tovább ajándékozni. A játszók figyelemmel kísérik a tárgy sorsát s a győző az lészen, akinek ajándéka húsz év alatt a leghosszabb utat teszi meg.

Egy lelkes sportember példának okáért rózsaszínű cserépcicát vásárolt, lábán arany golyóbissal, orrocskáján zöld legyecskével, s feladta Zelma néninek Új-Zélandba. A cica két év múlva a Baffinföldről jött vissza, mint Géza bácsiék ajándéka. A játékos legott újra postára adta. Imruséknak, a holland Antillákra. Két év múlva a cica ismét visszatért. Kamenyec-Podolszkból, Göttinger Dudus címéről. Az újabb címzett Fuchs Árpi volt Patagóniában. Ezúttal néhány év szünet következett valószínűleg a Quadalcanali hadműveletek késleltették a cica útját. A rózsaszínű cicát legutóbbi a Gran Chacon látták, útban Tananarivóból Bogotába, Harpacskó Elemérhez. Most tart az ötmilliomodik kilométernél s ez olyan világrekord, amelyet célba venni nem utolsó karácsonyi mulatság.

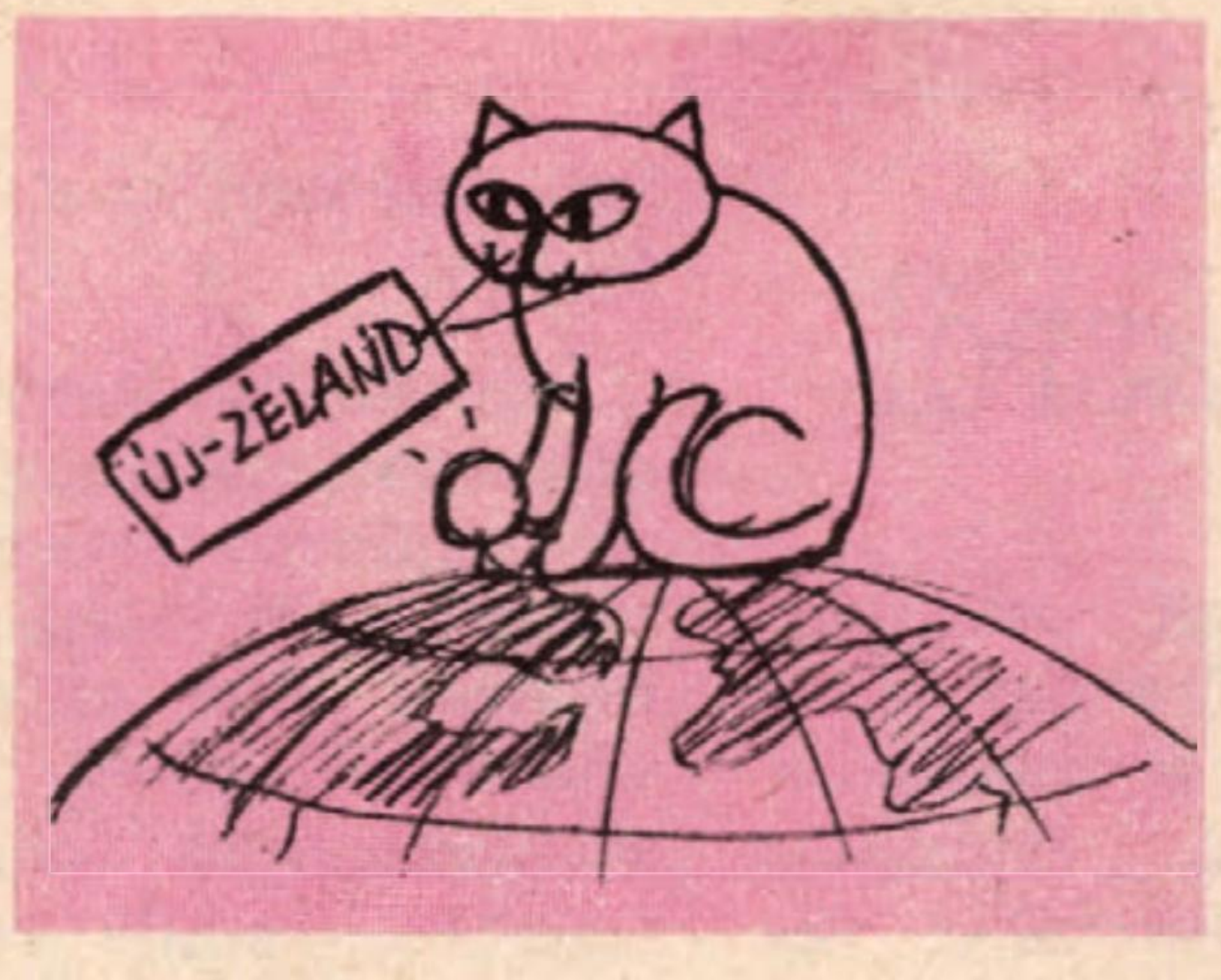

3. VÉLEMÉNYMONDÁS.

A vendégek távoztával a család megkönnyebbült sóhajt hallat, majd körbe ül. A játszók csendes megjegyzések formájában igyekeznek fényt deríteni iménti szeretteik jellemének néhány újabb vonására. A pályadíjat az viszi el, aki az időegység során a legtöbb pontot gyűjti.

Irányszámok:

a) „Figyeltétek Jolust az új stólájával? Mintha a macska hozta volna be egy lapos kő alól!" (5 pont.)

b) „Na és ahogy Ödön a levest hörpölte?! Esküszöm, megrepedt a vakolat. Még a fülén is cérnametélt lógott." (10 pont.)

c) „Persze én azokra a gyerekekre is rég kiterjesztettem volna az ebrendeletet!" (25 pont.)

Haladó játszók ezt az ellenfél jelenlétében, szemtől szembe is űzhetik, mint csapatversenyt. Ez esetben ajánlatos előzőleg általános háztartási biztosítást kötni. A mozdítható tárgyakat mindenképpen helyezzük odébb a játszók kezeügyéből.

Mert a karácsony végül is ugyebár a szeretet fenyőillatú ünnepe...

Peterdi Pál

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

(HÁROM KARIKATÚRA GÖRÖGORSZÁGRÓL)

A PRÉS

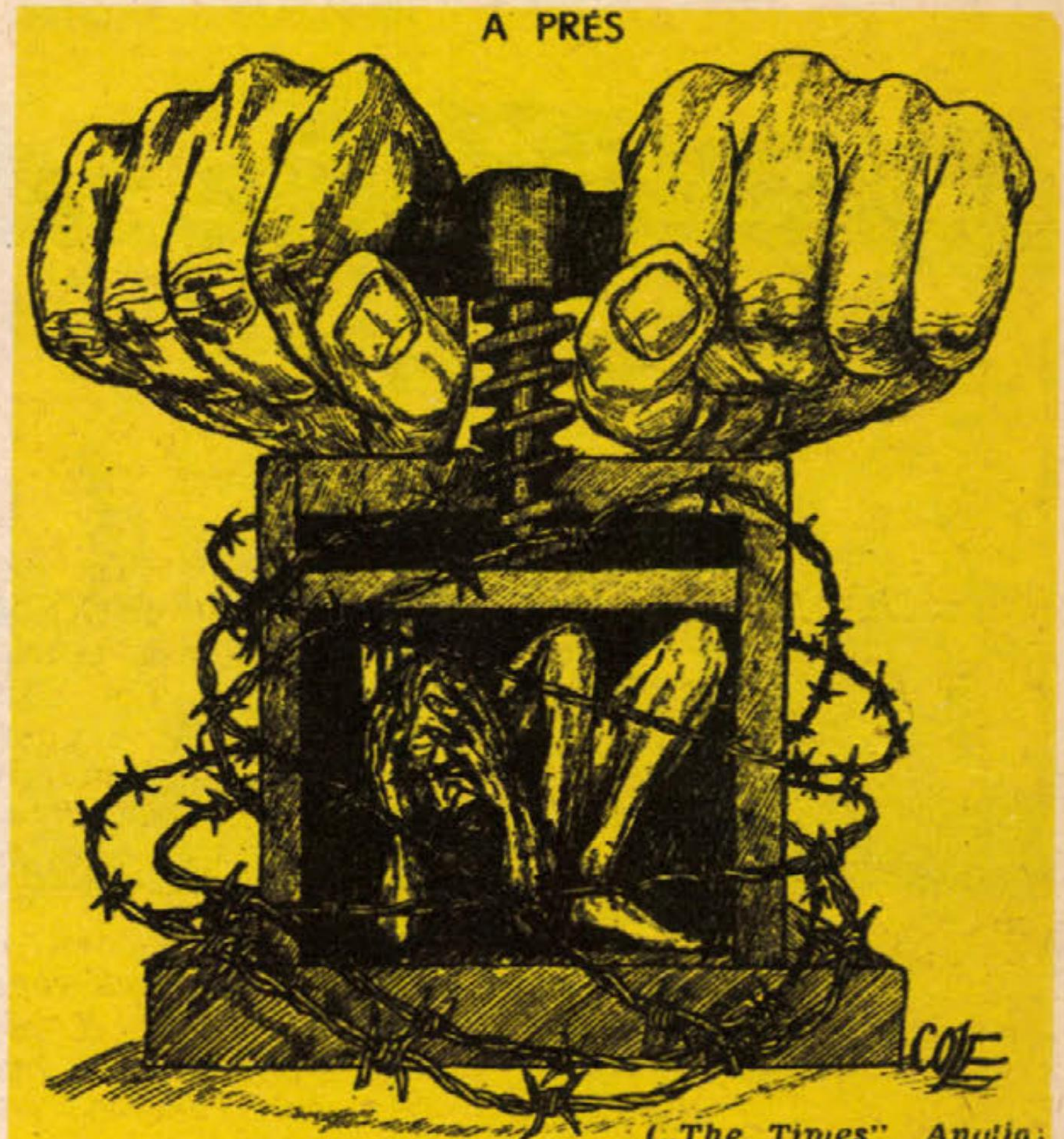

(„The Times". Anglia)

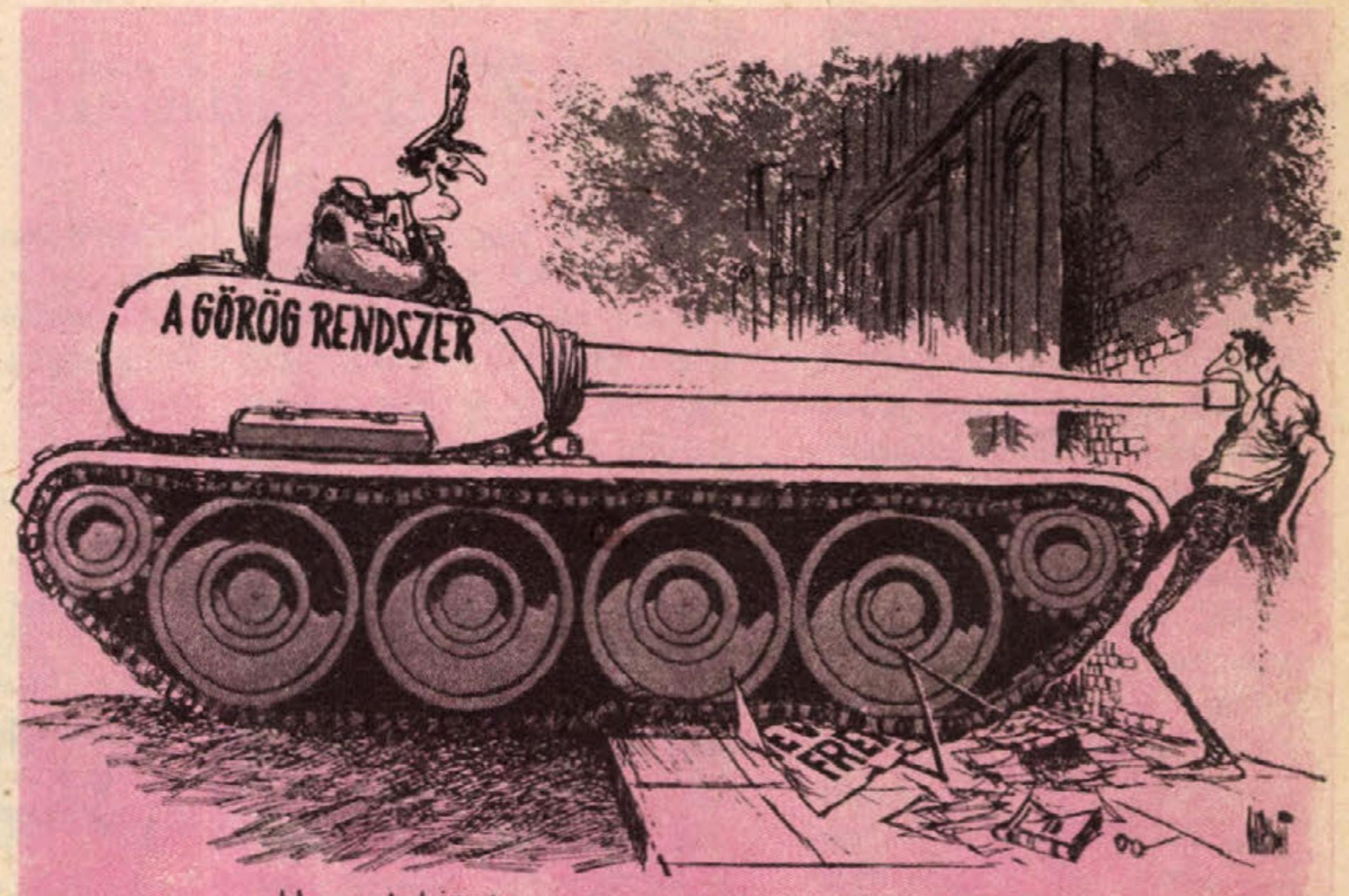

– Ha valakinek panasza van, mondja meg batran!

(Newsweek", USA)

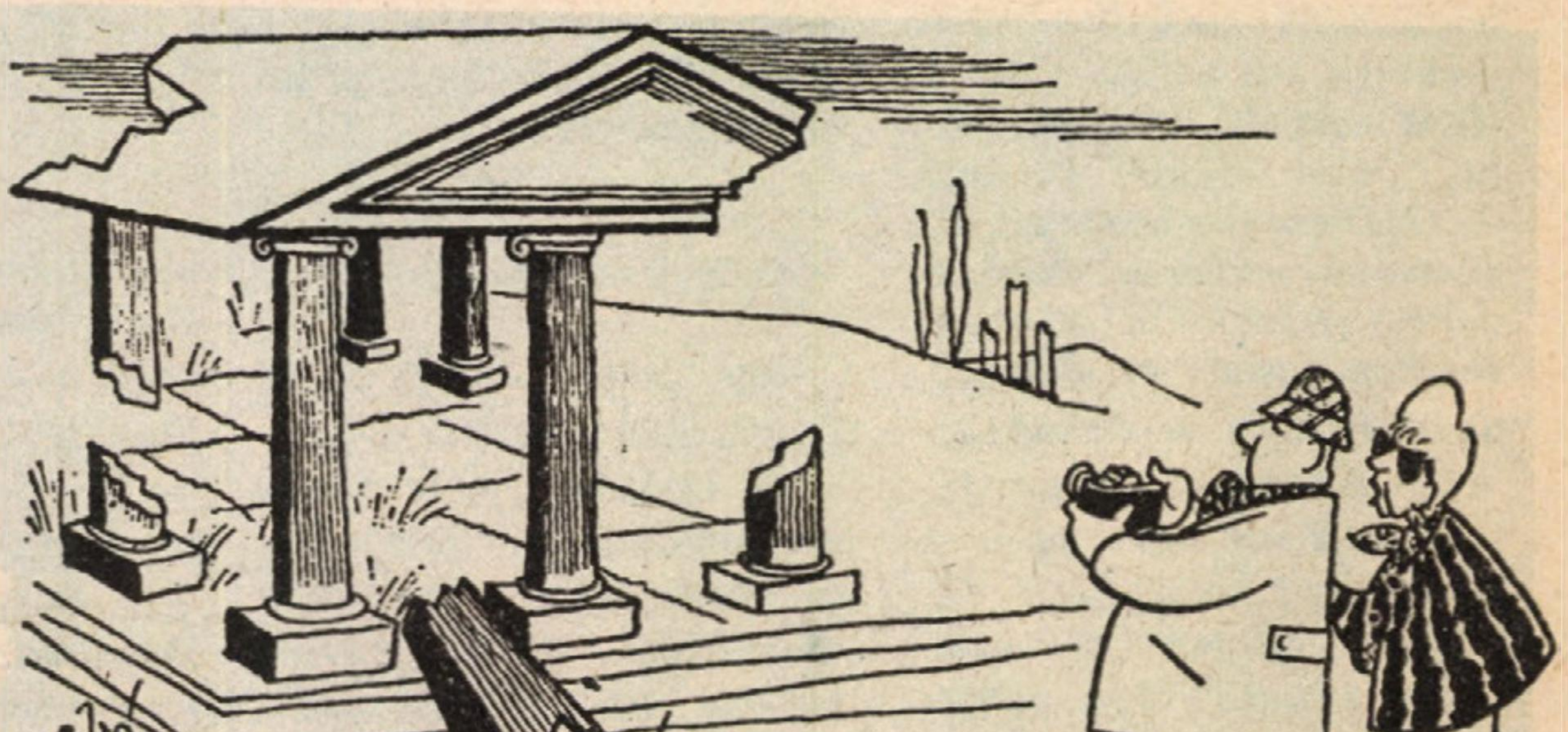

– No persze, az a sok államcsíny...

(„Die Welt", NSZK)

HIVATALI PRAKTIKA

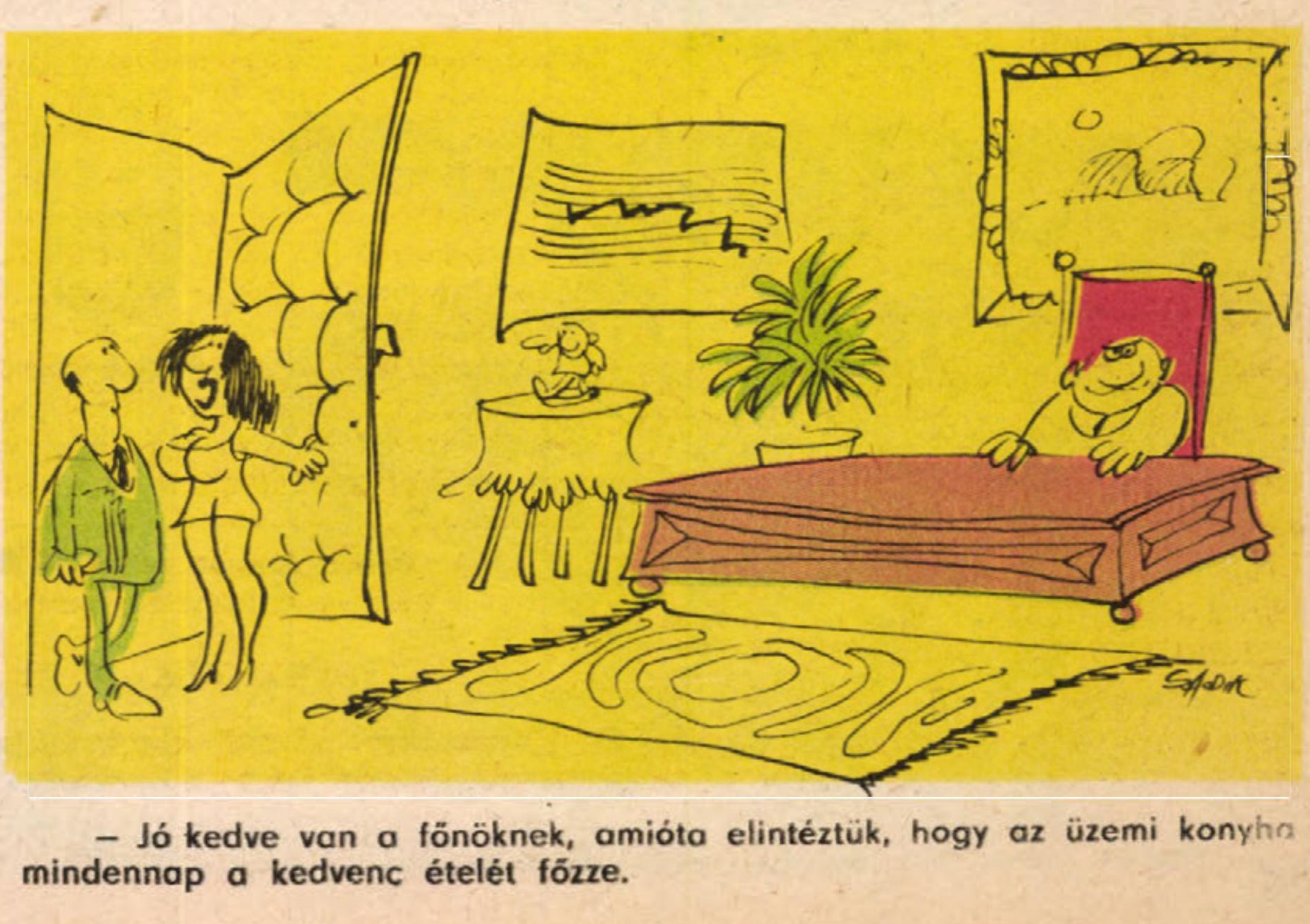

– Jó kedve van a főnöknek, amióta elintéztük, hogy az üzemi konyha mindennap a kedvenc ételét főzze.

MUNKAERŐCSABITÁS

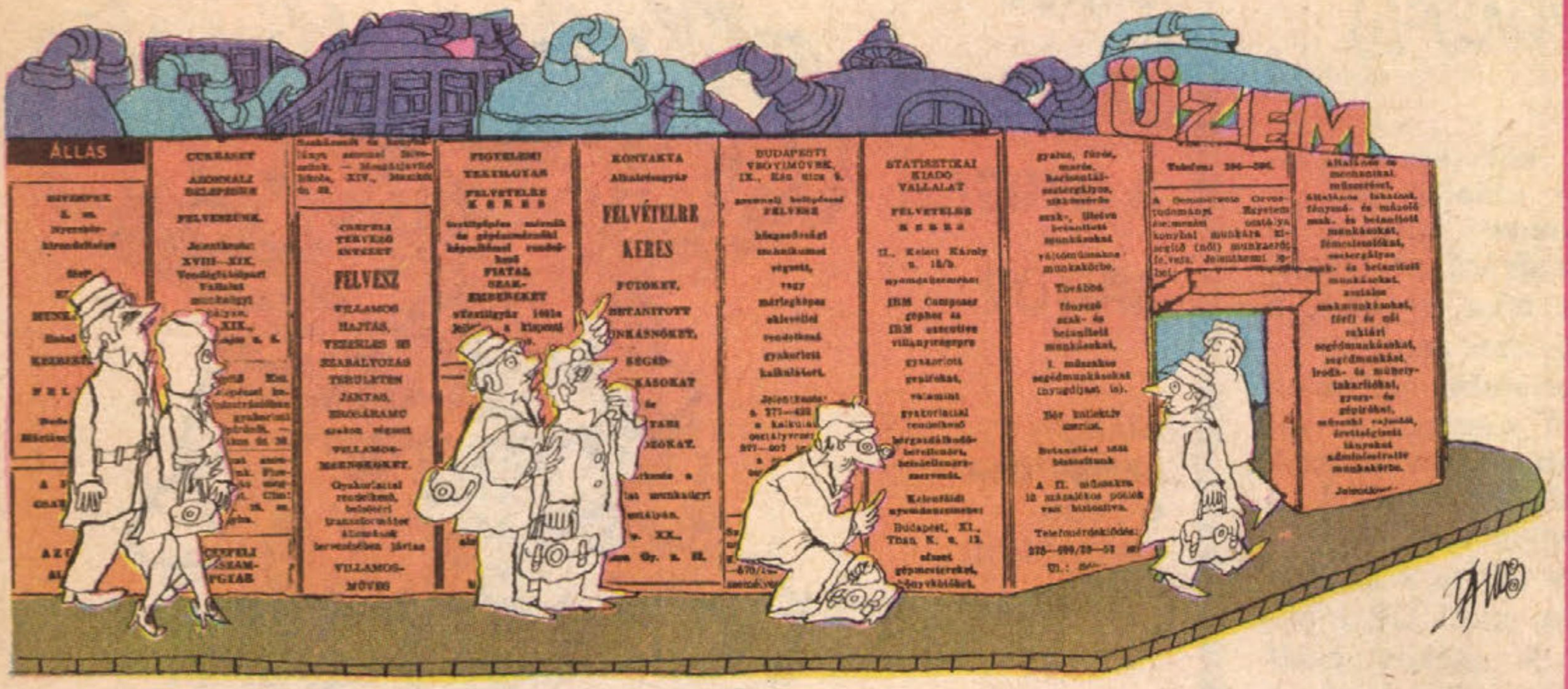

MARTIR

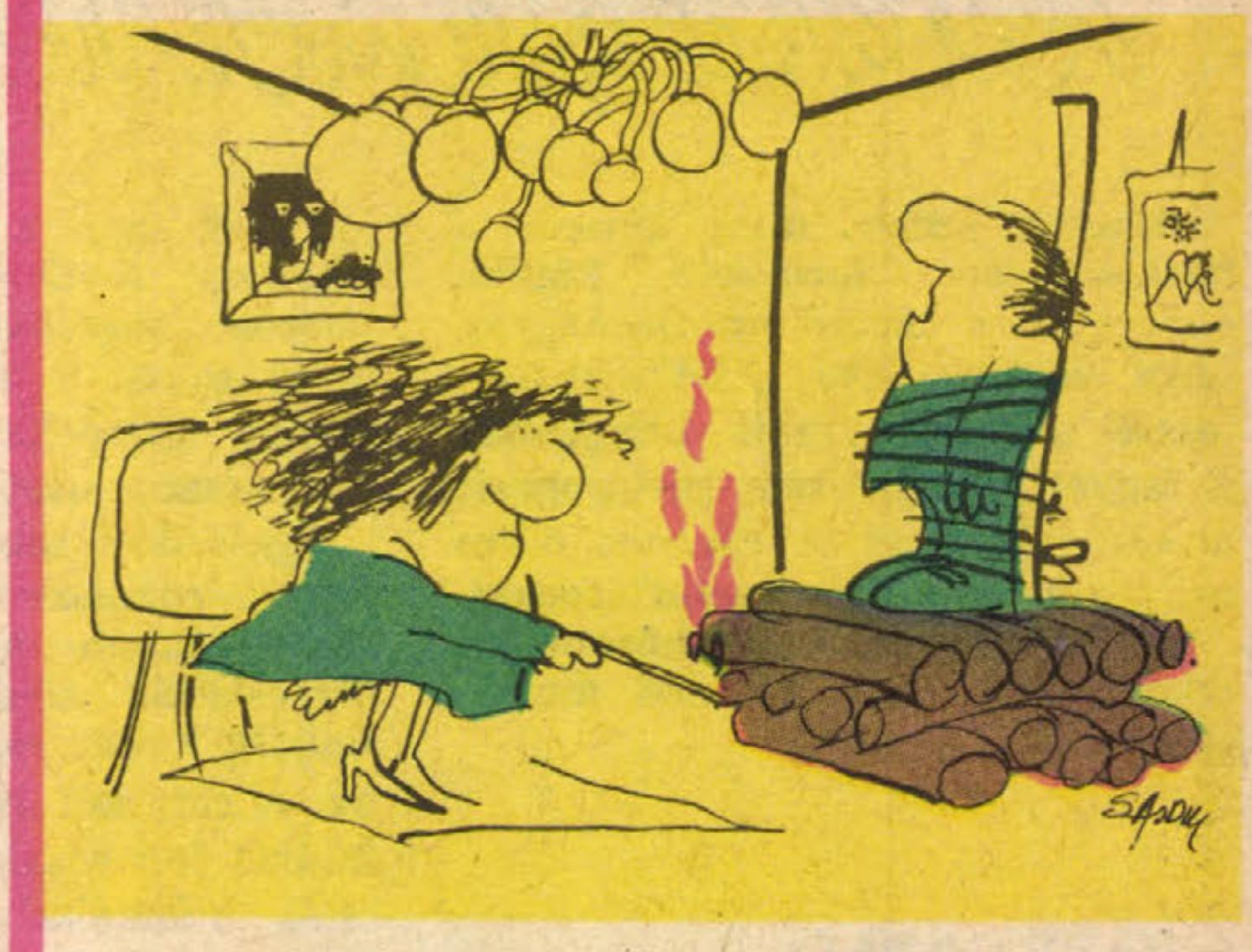

– Igenis, a portörlés női munka . . .

Levélváltás a rendcsinálásról

Kedves Szerkesztő úr!

Az újságok megírták, hogy két válogatott ökölvívónk három nappal a londoni utazás előtt elhagyta a szabadság-hegyi edzőtábort. A tizennégy fokos hidegben részegen találtak rájuk. Papp László főedző mindkettőjüket azonnal kizárta a válogatott keretből. A Képes Sport múlt heti számában azt olvastam, hogy ebben az ügyben fontos lenne egy alapos vizsgálat. Ne tessék azt hinni, hogy a két, magáról megfeledkezett ökölvívó ellen javasolja ezt a Képes Sport **NEM ÉRTEM . . .** című cikke. „Nem ártana" — írja — „*Makarenko* könyveit elolvasniok azoknak, akiknek nevelő feladataik vannak. ***Hogyan festett az éberség, az ellenőrzés a szabadság-hegyi táborban? Mikor*** derült ki, hogy nem teljes a létszám? Este 11-kor? Éjfélkor? Milyen körülmények között? ***Kik*** voltak fent a vezetők közül? ***Kik*** áldozták fel ***otthoni kényelmüket*** annak érdekében, hogy együtt lehessenek a fiúkkal egy fontos nemzetközi összecsapás előtt? *Kik* hagyták ott a megszokott otthoni ágyukat, hogy ugyanolyan *tábori körülmények* között töltsék napjaikat, mint a gondjaikra bízott ifjú versenyzők? *Kik* ügyeltek arra, hogy a hámból való kirúgásra sajnos, bebizonyítottan hajlamos ifjak is *kézben legyenek?"*

A cikk jelzi, hogy ezekre a kérdésekre választ vár. A kérdésekből világosan kitűnik, hogy a választ az illetékes sporthatóságoktól várja. Én megelégszem az ön válaszával.

Kedves Olvasónk!

Úgy érzem, hogy ön a Képes Sport dicsérő és korholó cikkéből nem tudja eldönteni, hogy humánumba oltott vádról vagy vádaskodásba oltott humánumról van-e szó. Ez azonban mindegy. Mindkét változat a határozottan és a közerkölcsöknek megfelelően intézkedő Papp Lászlót vádolja, a magukról megfeledkezett válogatott ökölvívók súlyos vétkét védelmezi. Ugyancsak mindkét változatban. Erre utal Makarenko emlegetése is. Csak éppen arról nem szabad megfeledkezni, hogy Makarenko csavargói, neveltjei nem élvezhették az összkomfortos edzőtábort, sem az élsportolókat napjainkban megillető anyagi és erkölcsi elismerést. Sőt Makarenko fiait nem jelölték ki arra, hogy hazájukat képviseljék a nagyvilágban.

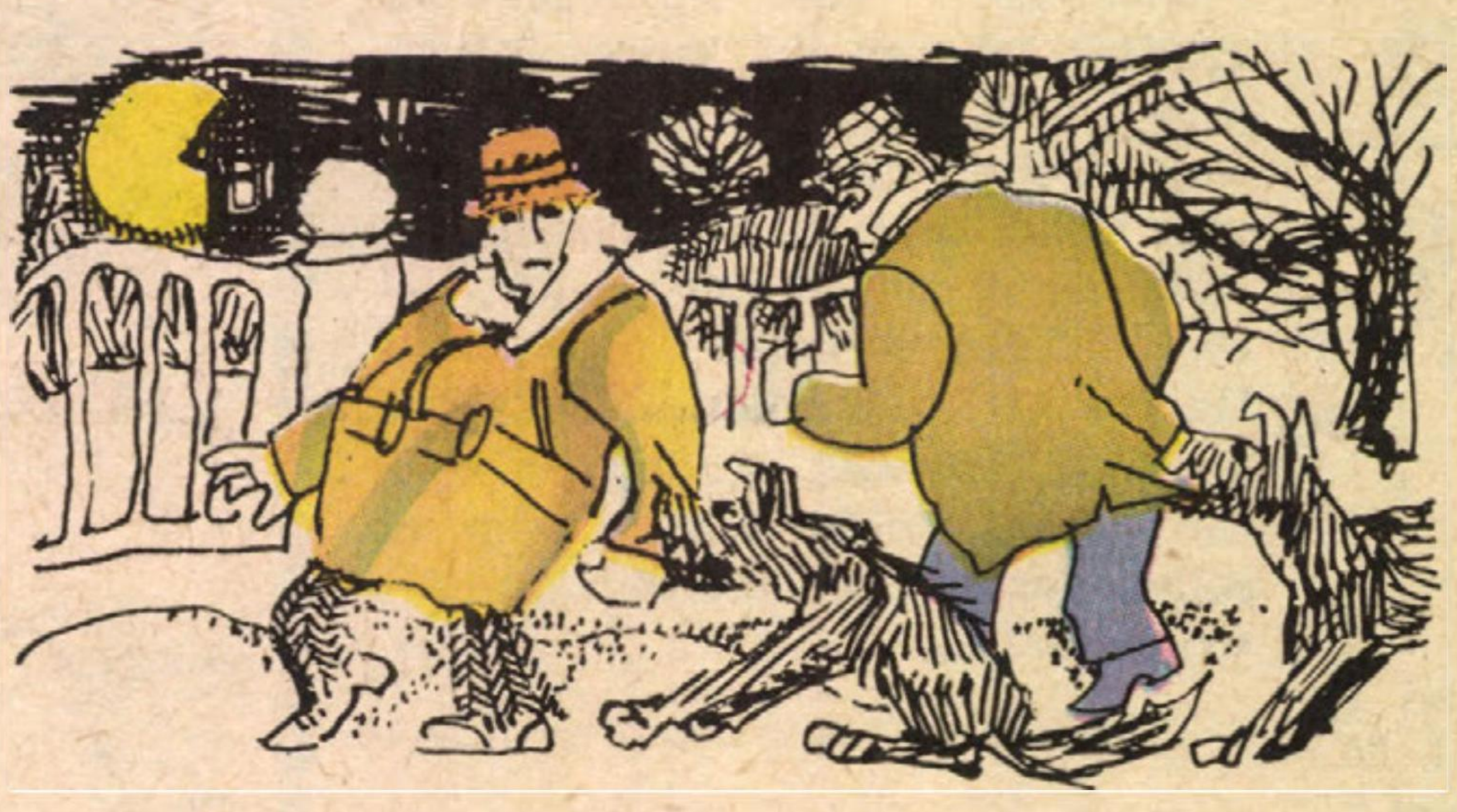

Úgy érzem leveléből, ön csodálkozással olvasta, hogy mi mindenre terjedjen ki a vizsgálat. A Képes Sport kérdései után együtt csodálkozom önnel, mert a szakvezetésnek ezek szerint számot kell adnia arról, hogy teszem fel, miért nem helyezett el az edzőtáborba minden ökölvívó mellé legalább egy-két rendőrkutyát? Az erélyes ebek mellett bizonyára nem tudtak volna kiszökni az edzőtáborból a csintalan, 23—25 év körüli kisgyerekek se kocsmába, se házibuliba. De megoldhatta volna a szakvezetés az őrködést úgy is, hogy esténként, amikor a srácok nyugovóra tértek, jó erős nylon-madzaggal az ágy vagy az asztal sarkához kötötte volna a lábukat. Ezt is elmulasztotta a szakvezetés. A feltett kérdéseknek megfelelő vizsgálatára nyilván azért gondolt a Képes Sport, mert ahhoz aligha kellene vizsgálat vagy különbizottság, hogy a két ökölvívó a sárga földig megfeledkezett erkölcsi és etikai kötelességéről. Mi van ezen vizsgálni való?

A cikkben ön olvashatta azt is, hogy ez „a szabadság-hegyi közjáték *tanulságos* esemény" és „*nemcsak egyféle* tanulsága van". Szerintem éppen az a tanulsága, hogy csak egyféle tanulsága van. Mégpedig az, hogy aki a sportban, a gazdasági életben, a vállalatoknál, üzemekben vagy akár más területen rendet akar csinálni, azt gyakran éppen azok akadályozzák, akiknek segíteniök kellene. Mert nálunk mindig, mindenkinek akad védője, hogy valamiképpen mégse lehessen tökéletes rendet csinálni.

Földes György

NOSZTALGIA

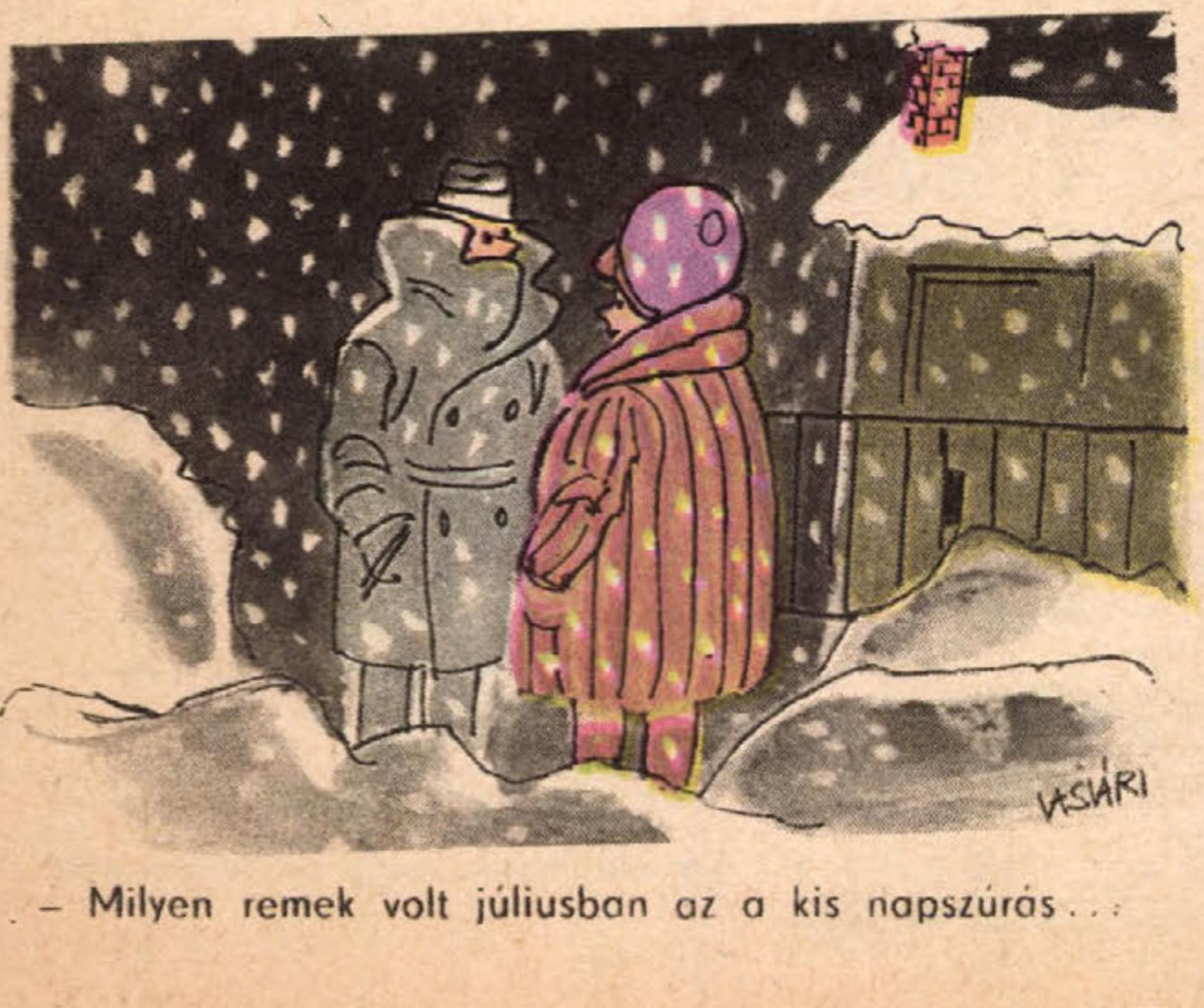

– Milyen remek volt júliusban az a kis napszúrás . . .

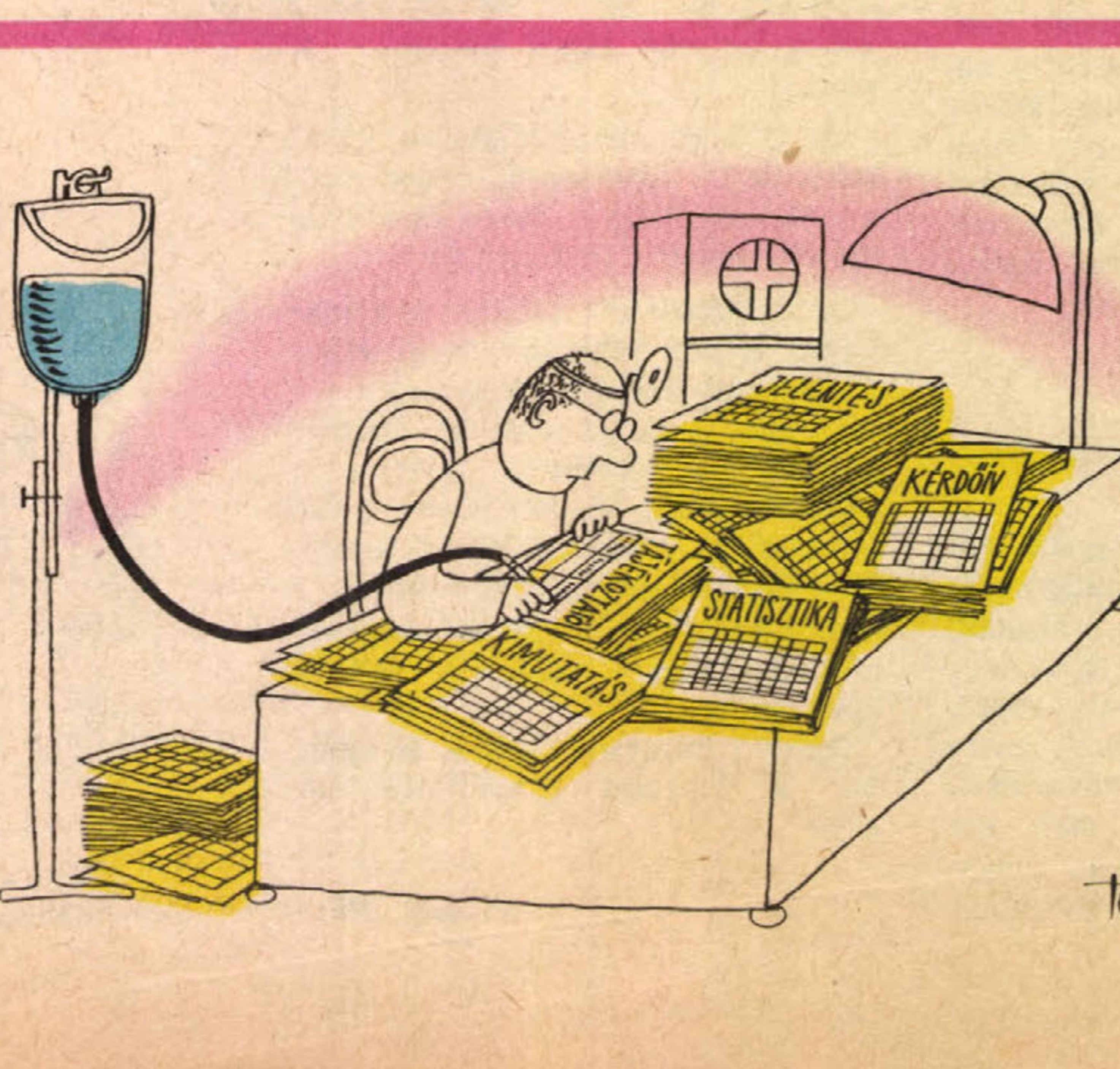

ADMINISZTRÁLÓ
FŐORVOS

A TECHNIKA KORÁBAN

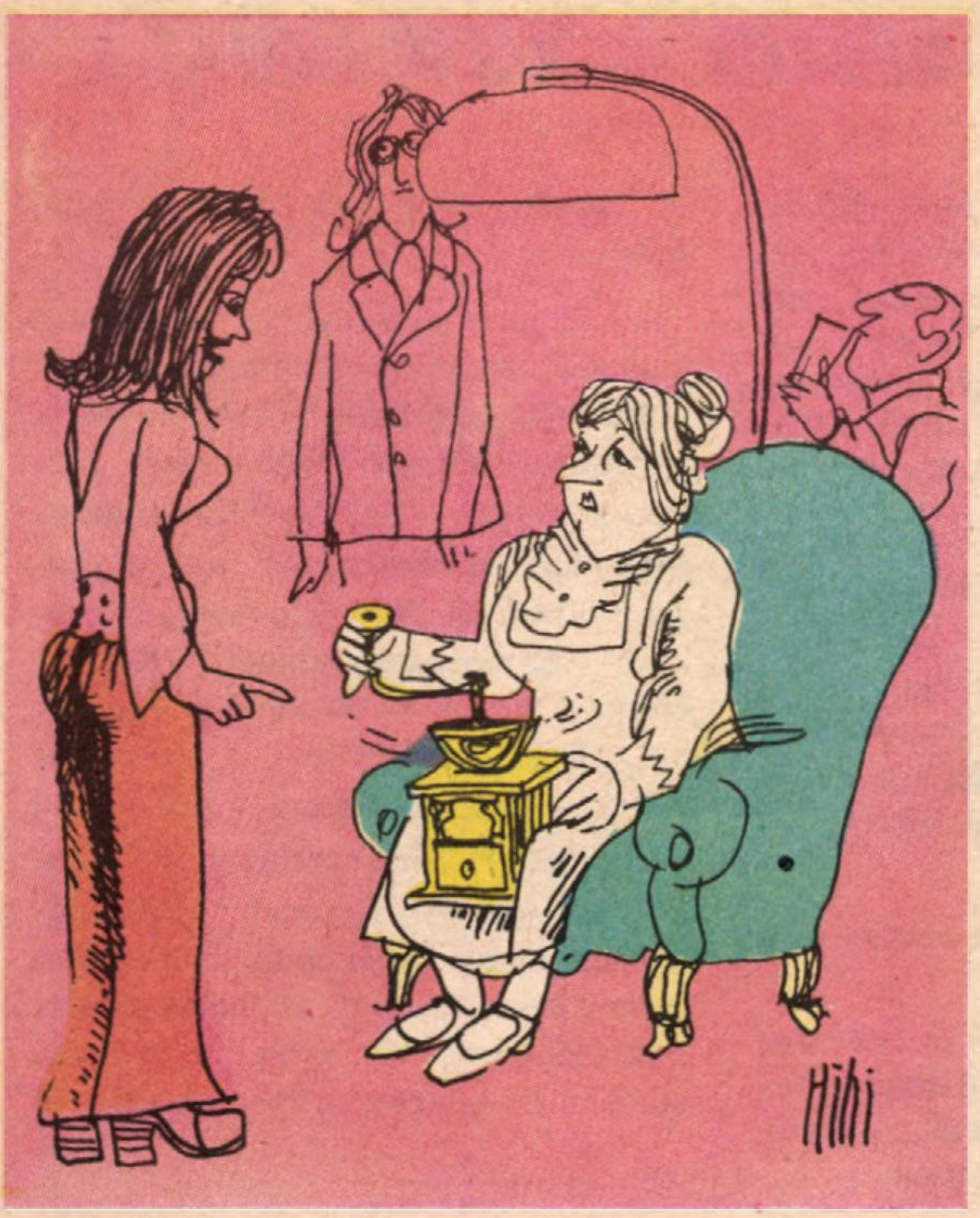

– Hű, micsoda szerkezet! És mennyi a fordulatszáma?

MÁSODÁLLÁSBAN

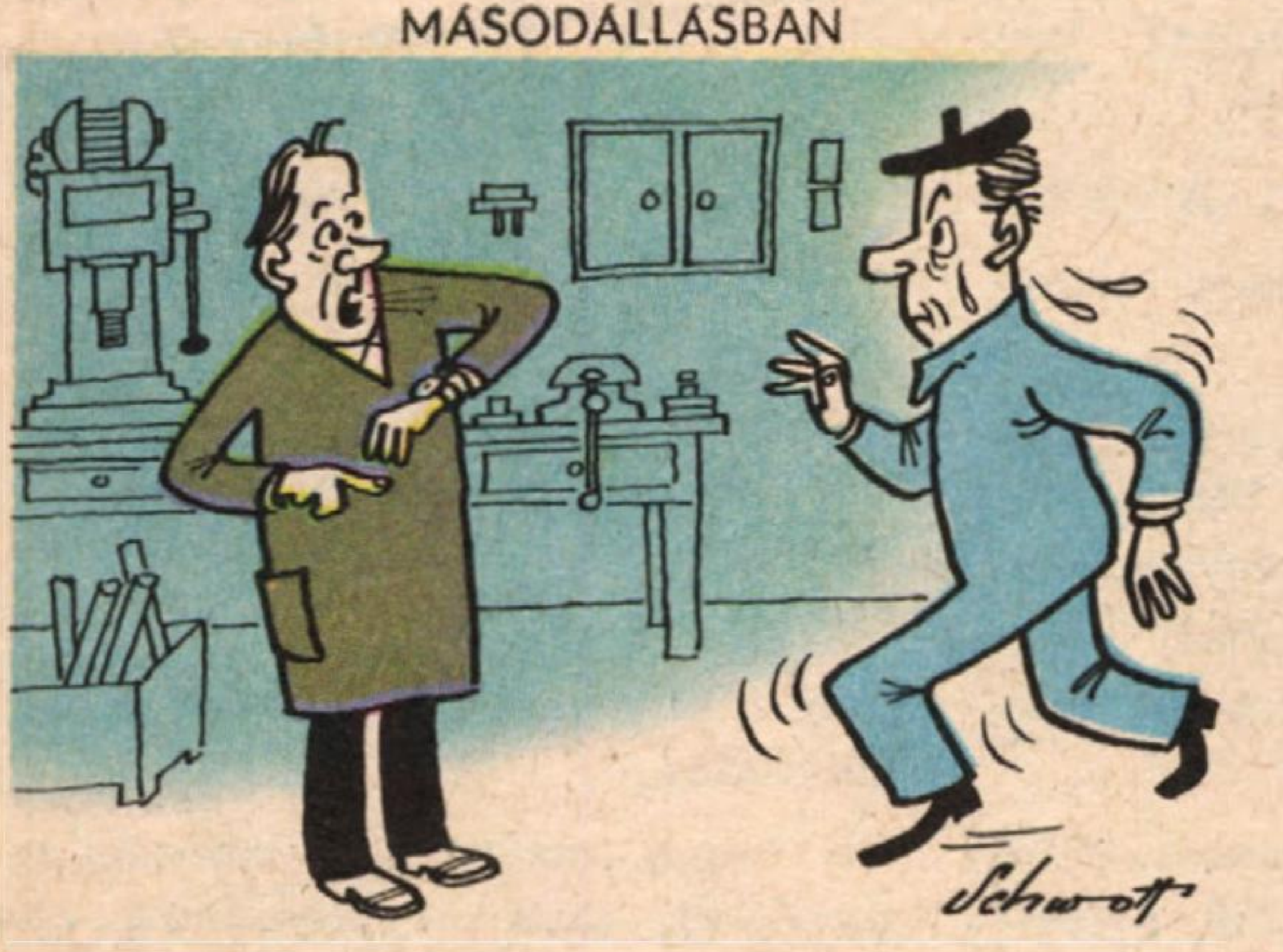

– Megint késett! Mit képzel, a főállásában van?!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

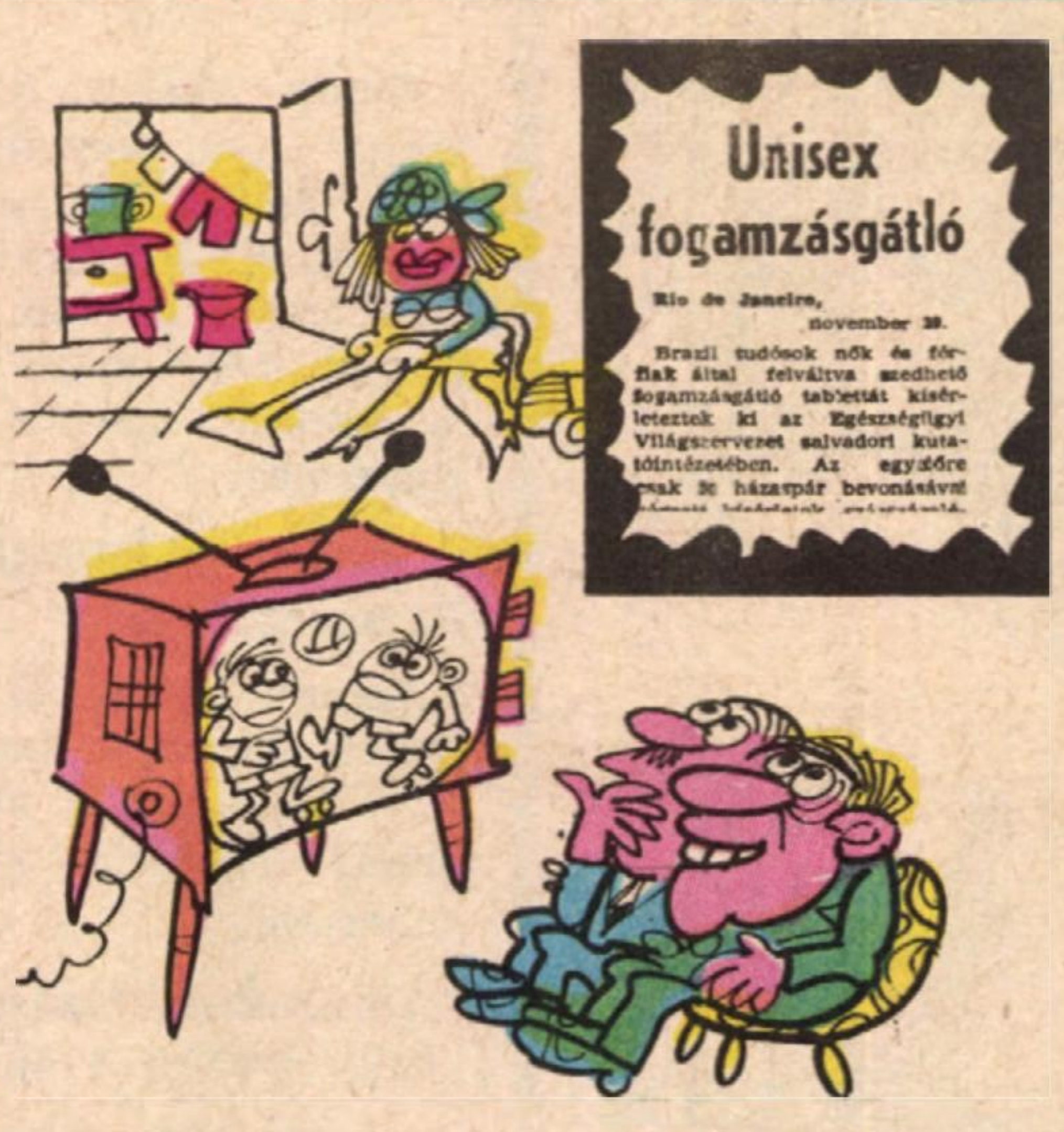
Unisex fogamzásgátló
Rio de Janeiro, november 28.
Brazil tudósok nők és férfiak által felváltva szedhető fogamzásgátló tablettát kísérleteztek ki az Egészségügyi Világszervezet salvadori kutatóintézetében. Az egyelőre csak 30 házaspár bevonásával

– Megegyeztünk a feleségemmel: ő takarít, főz, mosogat, én szedem a fogamzásgátlót.

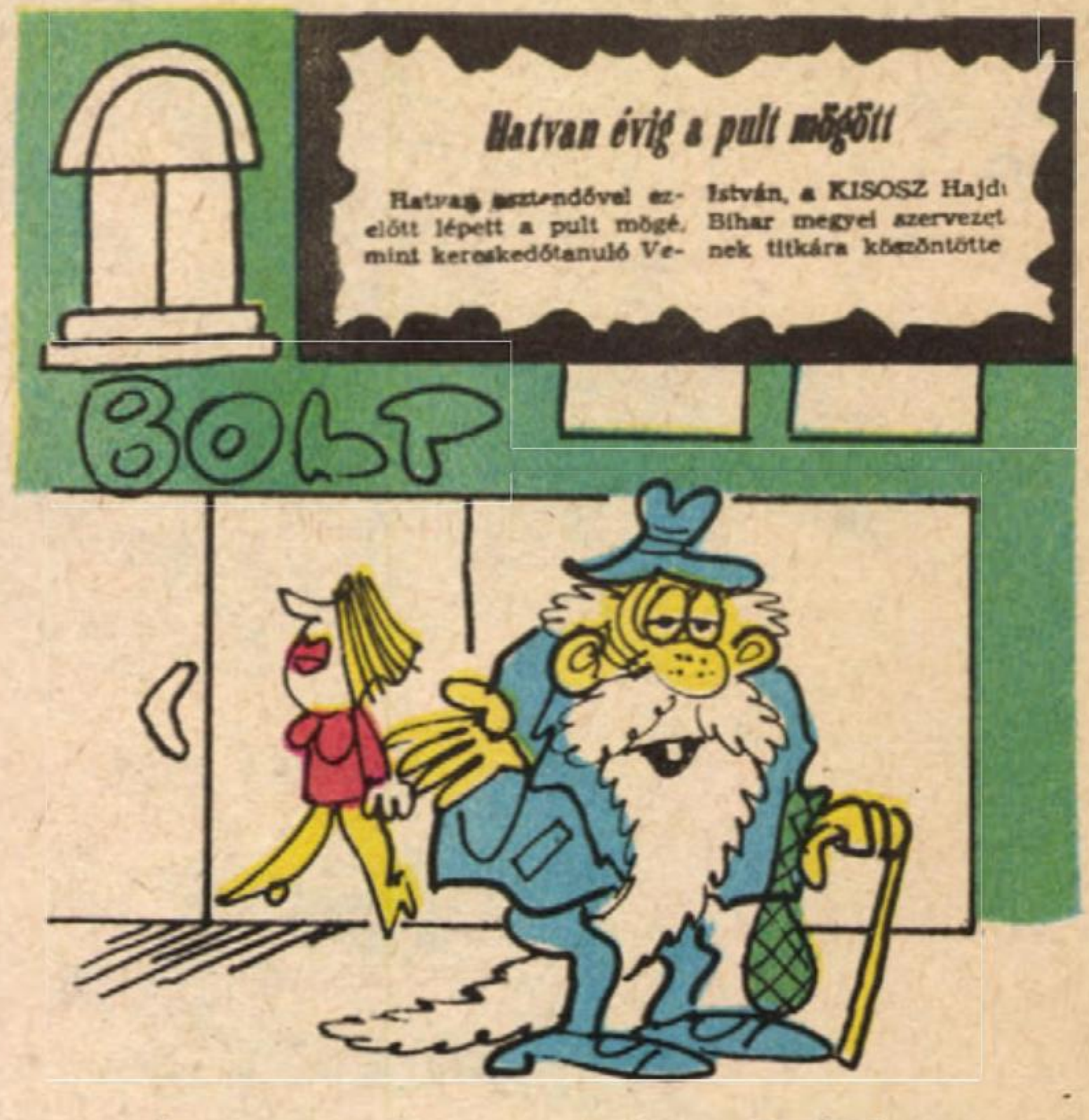
Hatvan évig a pult mögött
Hatvan esztendővel ezelőtt lépett a pult mögé, mint kereskedőtanuló Ve-
István, a KISOSZ Hajdú-Bihar megyei szervezetének titkára köszöntötte
BOLT

– Én hatvan éve vagyok vevő. Azért az se kutya . . .

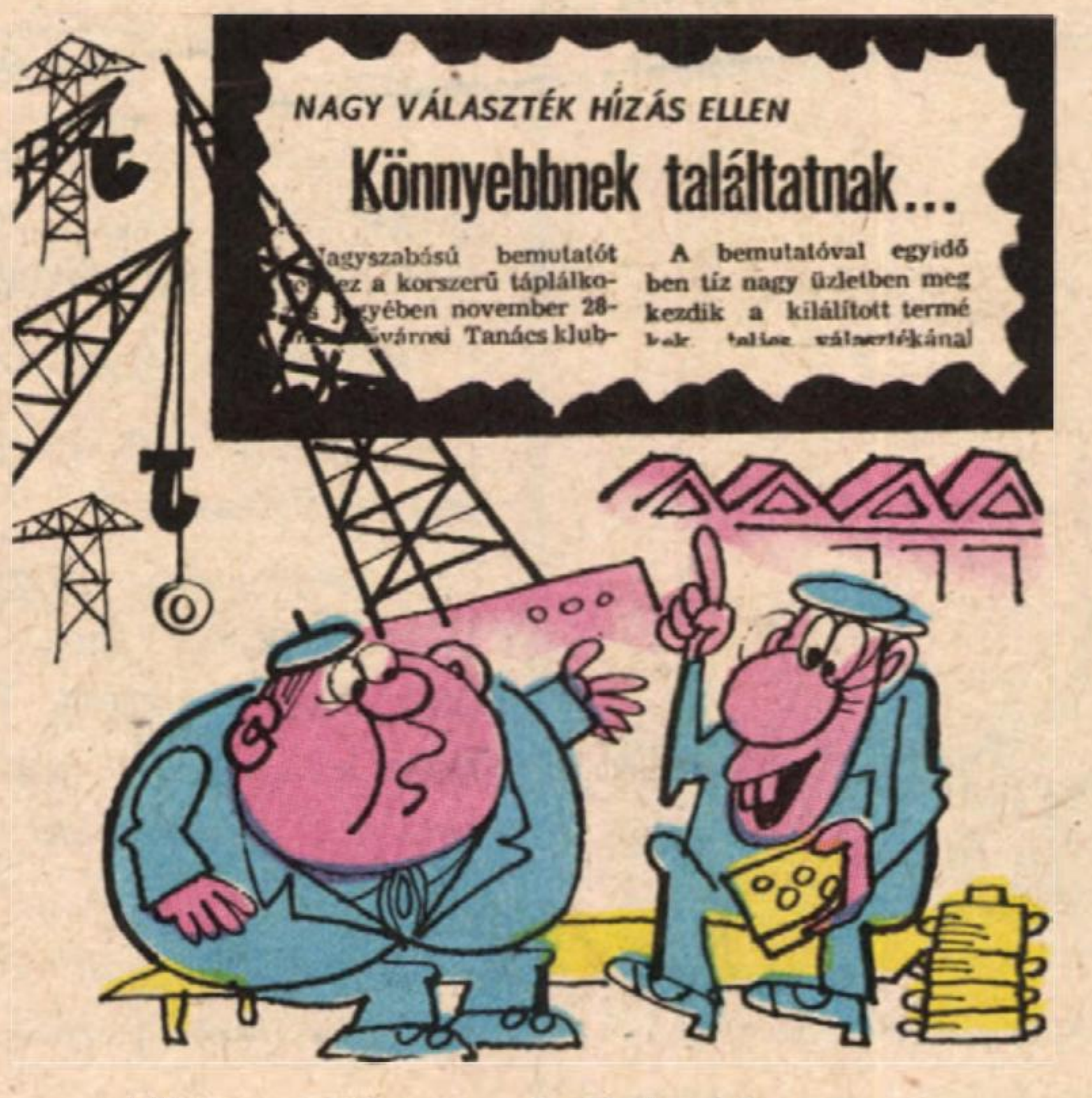
NAGY VÁLASZTÉK HÍZÁS ELLEN
Könnyebbnek találtatnak...
Nagyszabású bemutatót ez a korszerű táplálkozás jegyében november 28- városi Tanács klub-
A bemutatóval egyidőben tíz nagy üzletben megkezdik a kiállított termékek teljes választékának

– Hiába, akármit csinálok, hízom.
– Mi volna, ha megpróbálnál dolgozni?

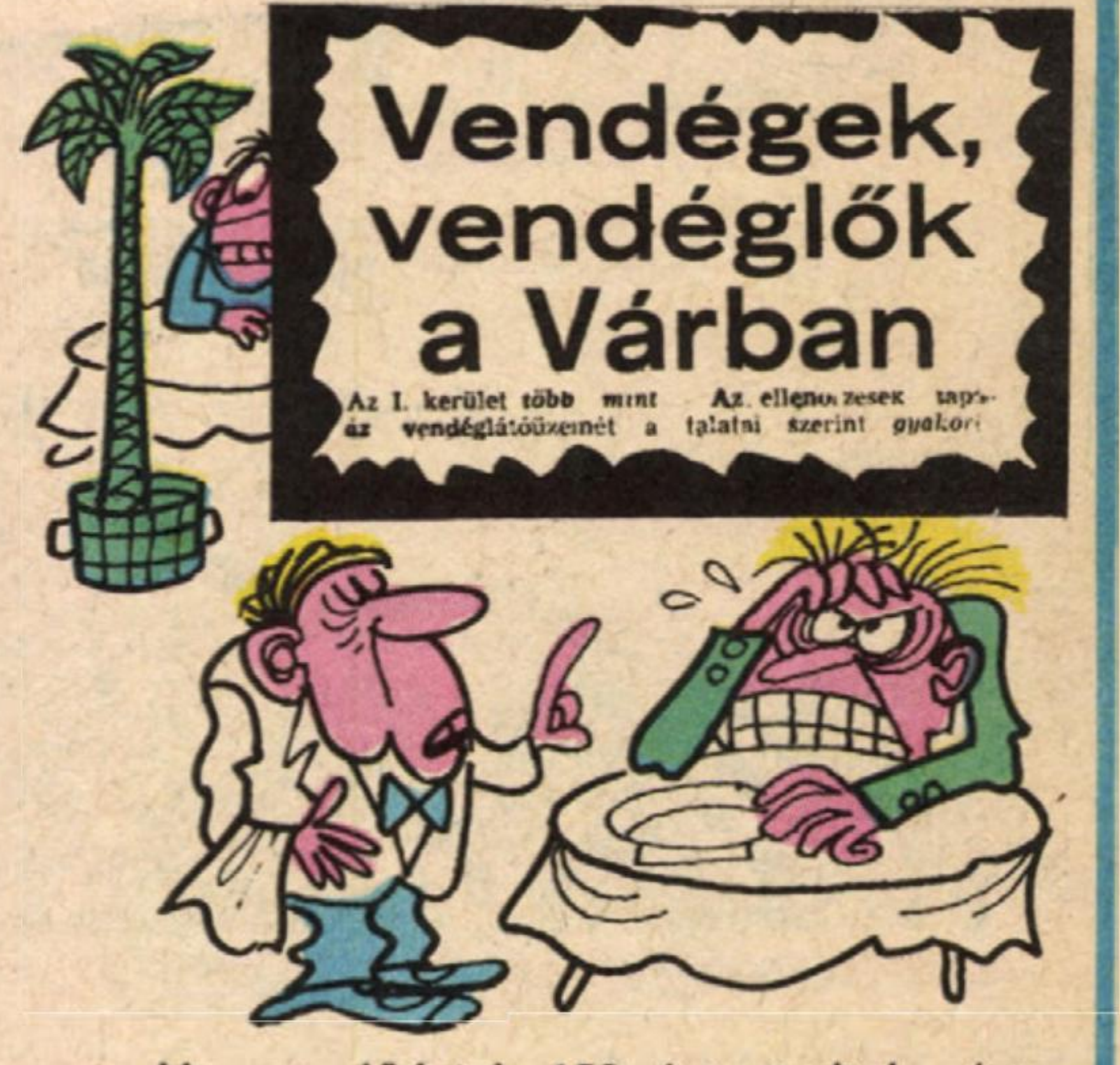
Vendégek, vendéglők a Várban
Az I. kerület több mint az vendéglátóüzemét
Az ellenőrzések tapasztalatai szerint gyakori

– Ha az elődeink 150 évig tudtak várni, amíg kimennek a törökök, a kedves vendég is várhat egy fél órácskát a pincérre . . .

SIKERÉLMÉNY

①

— Nézze asszonyom — szólt dr. Überciger, a neves ideggyógyász Cső Máténéhoz — vizsgálataim azt állapították meg, hogy kedves férjének hetek óta tartó súlyos depresszióját a sikerélmény hiánya okozza.

— De hiszen hivatali életében nincs semmi konfliktusa! Osztályvezető, kollégái nemcsak szeretik, de becsülik is, szépen halad előre . . .

— Nem is a pályájával kapcsolatos krízisre gyanakszom. Az orvosi titoktartás nem engedi, hogy részletesebb felvilágosítást adjak, de a Cső elvtárssal folytatott konzultációk azt valószínűsítik, hogy esetleg az érzelmi életében lehetnek bizonyos törések. Próbáljon a következtetésekre egymaga rájönni!

②

Csőné úgy érezte, hogy rájött. Meghívta egy csésze teára legjobb barátnőjét, Mónikát. Mónika feltűnően csinos hölgy volt, parfümillata már akkor jelezte jöttét, amikor az előszobacsengőt megnyomta.

— Drágám — szólt Csőné — olyan súlyos áldozatot kérek tőled, amilyet az ember csak a legintimebb barátnőjétől kérhet.

— Férfiügy? — kérdezte Mónika felvillanó szemmel.

— Dehogyis, csak a férjemről van szó. Máté hetek óta nem eszik, nem alszik, ideges, ingerlékeny, heves szívdobogások és fejfájások gyötrik. Tudod, mennyire szeretem őt, sikerült rávennem, hogy vizsgáltassa ki magát. Überciger doktor pár szokványos gyógyszert írt fel számára, de nekem elárulta, hogy Máténak fizikailag nincs semmi baja, viszont gyötri a sikerélmény hiánya, mégpedig valószínűleg az érzelmi élet terén.

— Mire te?

— Mire én arra gondoltam, hogy ezen a krízisen csak te tudnád átsegíteni szegénykémet. Te csodálatosan szép vagy, Máténak régen tetszel, de sohase mert hozzád közeledni, nem akart a legjobb barátnőmmel kikezdeni, hiszen tudod, milyen finom lélek.

Mónika a ruhakivágása legmélyéig elpirult s csak azt rebegte:

— Tehát?

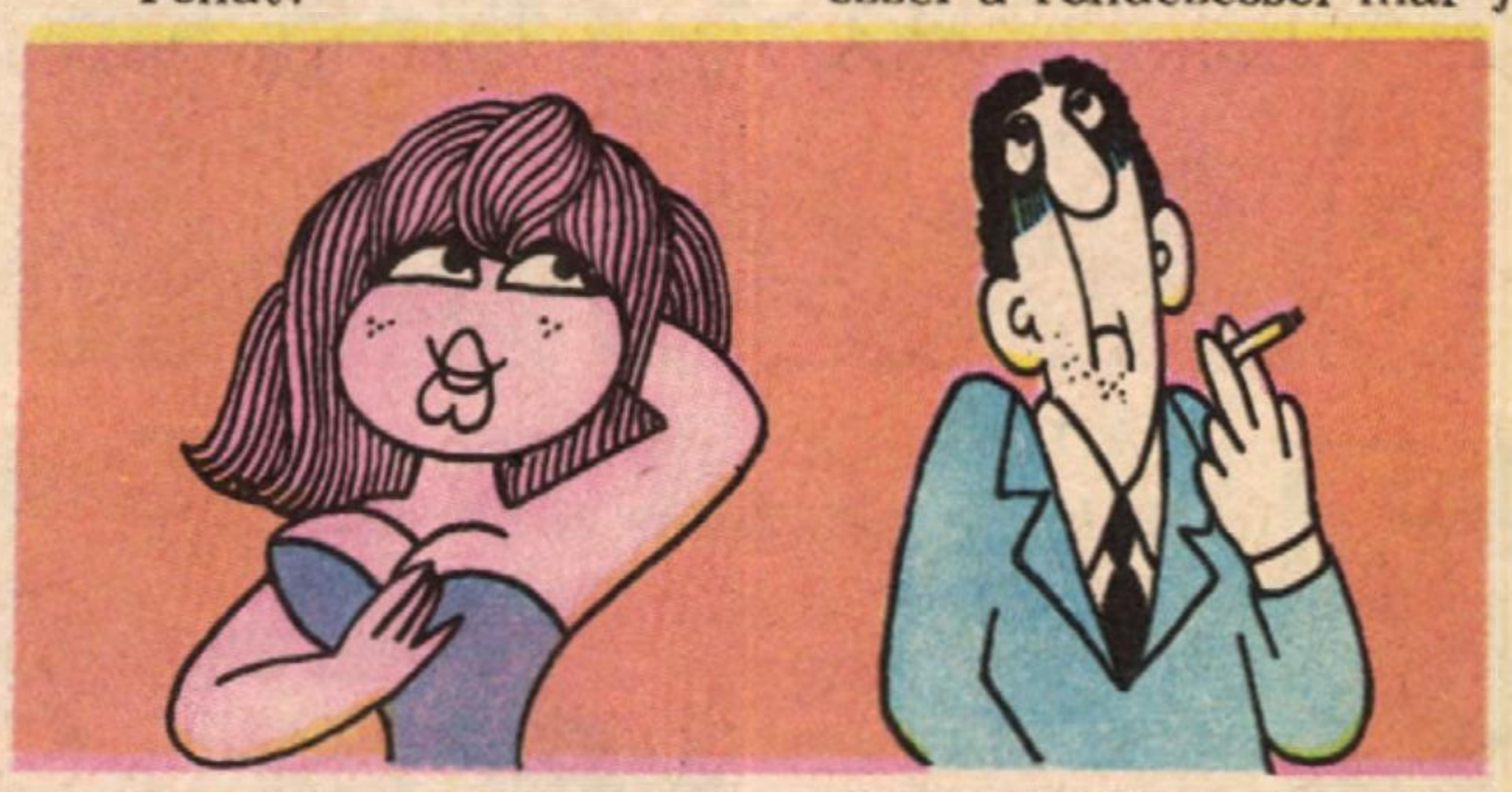

— Ha netán közelednék hozzád, ne utasitsd ridegen vissza. Éreztesd vele, hogy rokonszenves neked, sorsa nálad nem teljesen reménytelen. Máté elegáns, jóképű, szellemes férfi, nem kerülhet túl nagy áldozatodba, hogy ezt a kis szívességet megtedd nekem.

Mónika belezuttyintott még egy kis rumot a teába, majd fojtott hangon mondotta:

— Ha nem lenne kifogásod ellene, én a te Mátédnak lekenném egyet.

Csőné majd kiesett a fotelból álmélkodásában.

— Miért?

— Nézd drágám, miután utólag felhatalmaztál arra, hogy férjed idegállapotát rendezzem, elárulom, hogy ezzel a rendezéssel már jóideje kisérletezem. Engem nem köt az orvosi titoktartás. Nekem egyszer egy grafológus megmondta, hogy én ápolónő-típus vagyok, aki alig várja, az alkalmat, hogy elesett férfiak hóna alá nyúljon. Többet sikerült is már talpra állítanom.

— Vagyis kikezdtél a férjemmel. Ez aljasság volt tőled, angyalom.

— De hiszen most éppen te kértél fel arra, amire én már kérésedet megelőzve is vállalkoztam volna!

— Ha én kérlek fel reá, akkor baráti szolgálat. Ha hátam mögött összeszűritek a levet, az árulás!

— Éppen az a baj, hogy összeszűrésre nem került sor! Amikor észrevettem, hogy Mátét valami gyötri, bedobtam számos olyan gyógymódot, amely másnál bevált. Hiába. Tudod, mi következik ebből? Hogy se te, sem én, hanem egy harmadik. Ezért szeretném megpofozni szegény Mátét, ha megengednéd.

— Szóval neked fáj, hogy az a bizonyos harmadik sikerélményt váltott ki Mátéból, s neked nem sikerült?

— Úgy van. Ez az első ilyen eset a prakszisomban. És igazán sajnálom, hogy ennyire aggaszt Máté állapota. Bár meg kell mondanom, az utóbbi időben mintha kezdenél rendbe jönni. Remek színben vagy, drágám!

— Miért, azt hiszed talán, hogy éppen énnekem nincs szükségem sikerélményre?

Szánthó Dénes

AUTÓS MAZSOLAK

ABSZOLÚT KEZDŐ

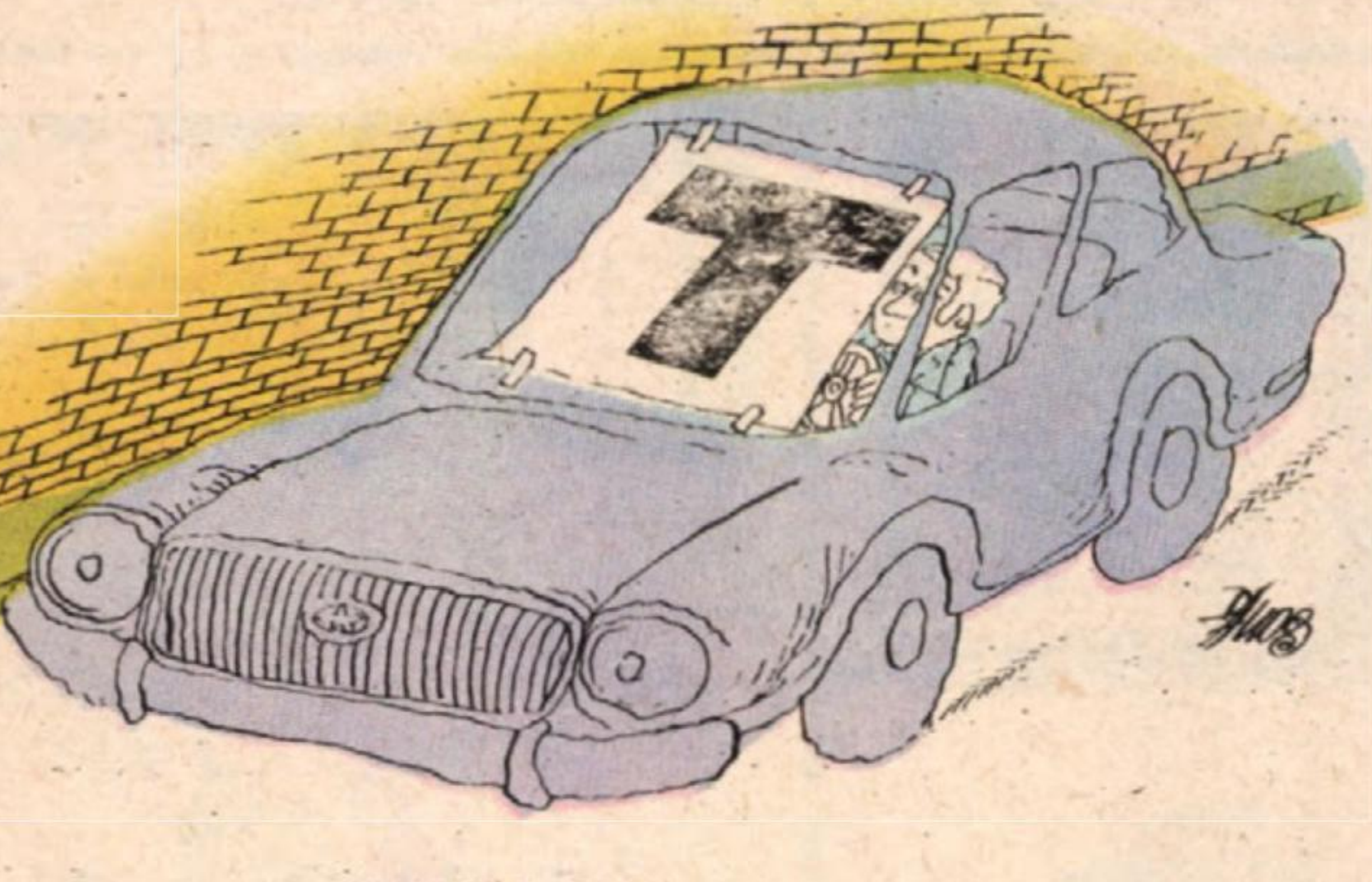

NEHÉZ ESET

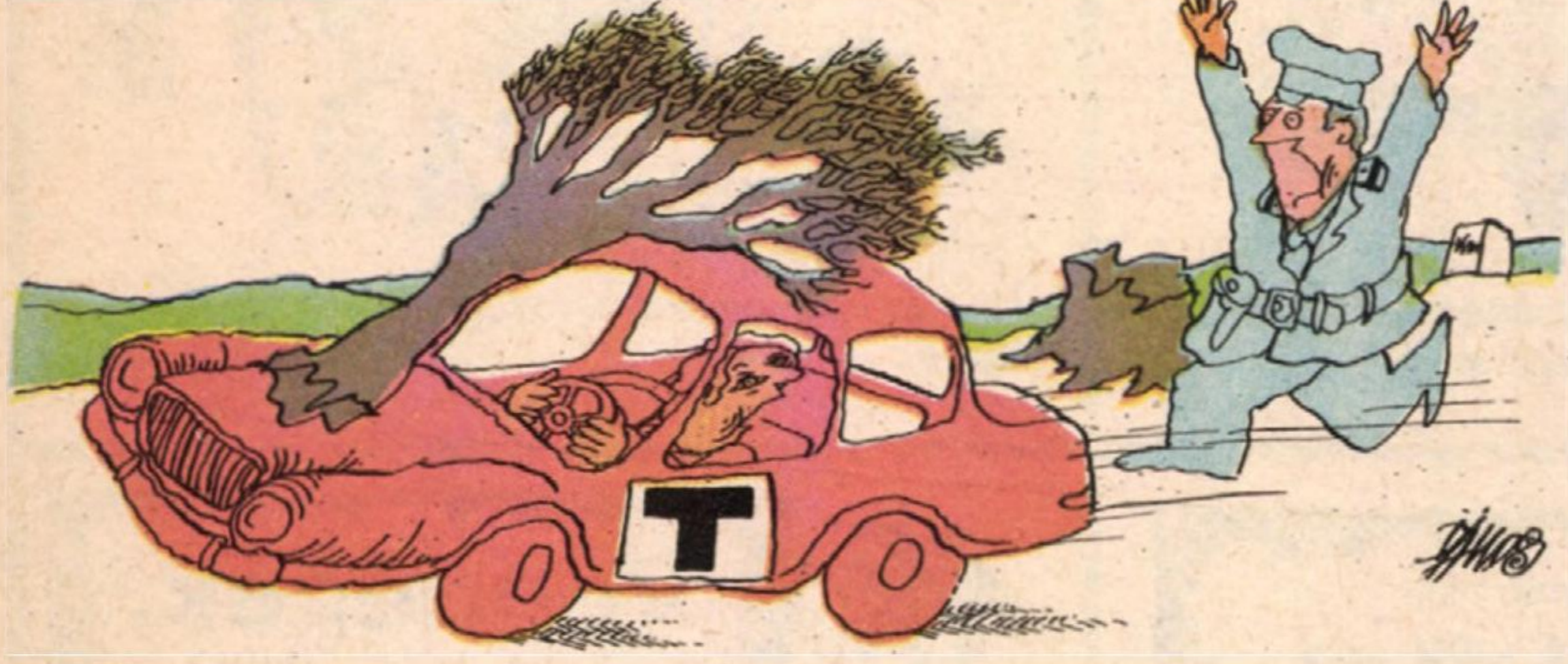

– Hé, álljon meg!
– Hogyan kell?

FELKÉSZÜLT ÚJ AUTÓS

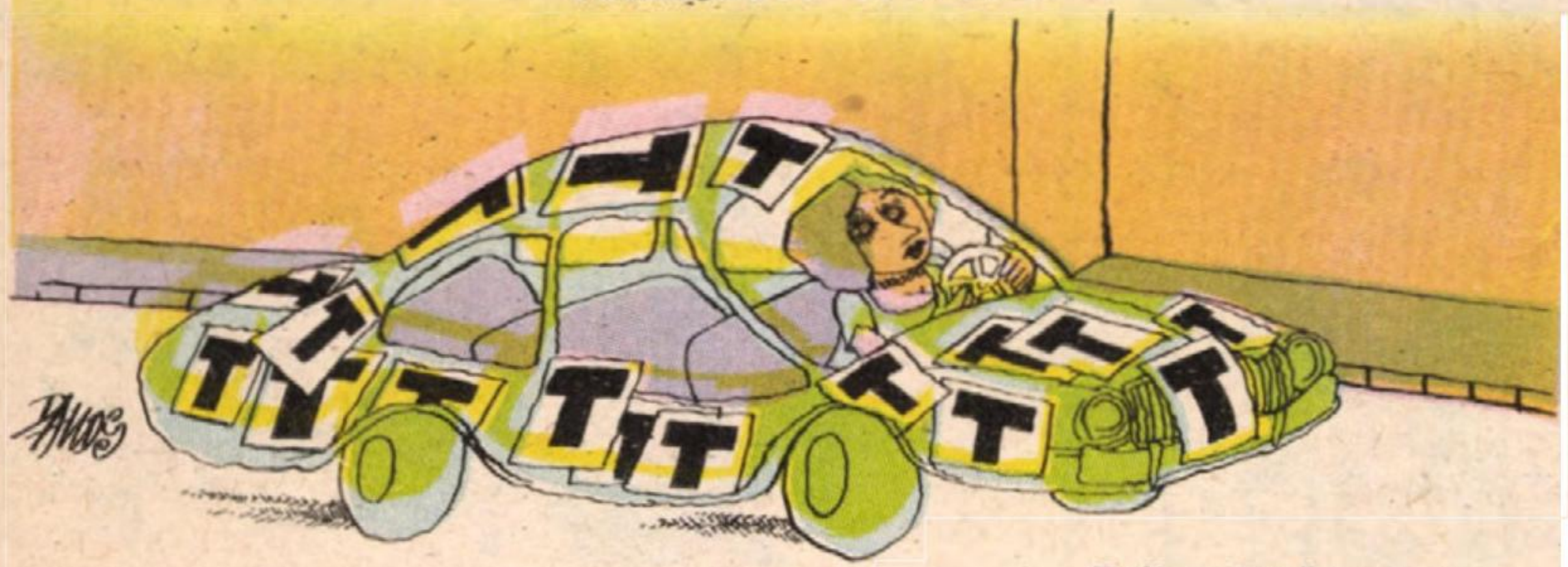

Dallos Jenő rajzai

IRÁNY: PÁCSGORGOLA!

Sorba álltam a Keleti pályaudvar egyik pénztára előtt és közben elmerülten olvasgattam egy kézimunka-folyóiratot, hogy jobban teljék az idő. Egy horgolásminta mélyreható tanulmányozása közben ismerős hangra lettem figyelmes:

— Egy hálókocsi jegyet kérek Pácsgorgolára!

Semmi kétség. Ő volt az: Droznicsek Árpád, a nagy gondolkodó.

— Mi újság a vadregényes Almássy téren? — érdeklődtem kíváncsian.

Droznicsek fázósan szorosabbra húzta nyakán a sálat:

— Tél van. Hideg van. Mostanában ne keressen az Almássy téren. De tavasszal, az első ibolyával majd én is megjelenek.

— Látom, utazik. Esküvő, rokonlátogatás, disznótor?

— Egyik sem. Leutazom Pácsgorgolára, hogy vásároljak egy törhetetlen zsebfésűt.

Döbbenten bámultam Árpádra:

— Maga 240 kilométert utazik egy zsebfésűért?

— Sejtettem, hogy furcsa, különc alaknak tart, de bízom abban, hogy megért. Feljegyzést készítettem, hogy az utóbbi hónapokban hol jártam, hova utaztam, vásárlás céljából.

Azzal már elő is kapott belső zsebéből egy pepita színű noteszt és szépen tagoltan olvasni kezdett:

— 1 pár sötétszürke, bokafixes zokniért leutaztam Somházára, 10 deka disznósajtért Percegfalvára, 1 csomag Fecske cigarettáért Dévénynánásra, 2 kiló Ella krumpliért Cibakmázasra, 4 méter gatyamadzagért Révpölöskére, 1 csomag papírzsebkendőért Kócábrányra, 1 tál bablevesért, csülökkel, Felsőpöszmétére, 1 dugóhúzóért Zalahebrencsre, fél kiló konyhasóért Gébicskútra, 1 gombolyag cukorspárgáért Pocoknádasra, 1 tál szilvaízes derelyéért Kismángorosra, 1 franciakulcsért Téglástelekre, 1 üveg háztartási ecetért Bivalyrétre, most pedig öt perc múlva indul a vonatom Pácsgorgolára.

— Ahol vásárol egy törhetetlen zsebfésűt, aztán a következő vonattal visszautazik Pestre — jegyeztem meg részvéttel és aggodalmasan megérintettem Árpád homlokát, de nem volt lázas.

Droznicsek barátian belém karolt:

— Kísérjen a szerelvényhez. Itt áll a második vágányon. Addig elmondom, miért utazom én vásárolni, ha kell, a világ végére is.

— Mondja már! Megőrjít a kíváncsiság!

— A magyarázat roppant egyszerű. Mindenre képes vagyok egy jó emberi szóért, egy barátságos mondatért, egy udvarias gesztusért. Namármost, hol kaphatom én meg mindezt? Egy újonnan megnyílt üzletben, egy most avatott vendéglátóipari üzemegységben. Tapasztalhatta maga is, hogy az első 2—3 hétben még figyelmesen bánnak a vevőkkel, belefőzik a feketébe az előírt kávémennyiséget, gondoskodnak a bőséges áruválasztékról. Egész évben figyelemmel kísérem, mikor, hol nyílik egy új üzlet, s azonnal vonatra ülök. Pácsgorgolán ma reggel avatták az új, reprezentatív illatszerboltot.

— Várjon! — kiáltottam lelkesen. — Utazzunk együtt! Én is megyek Pácsgorgolára! Veszek egy körömráspolyt!

Galambos Szilveszter

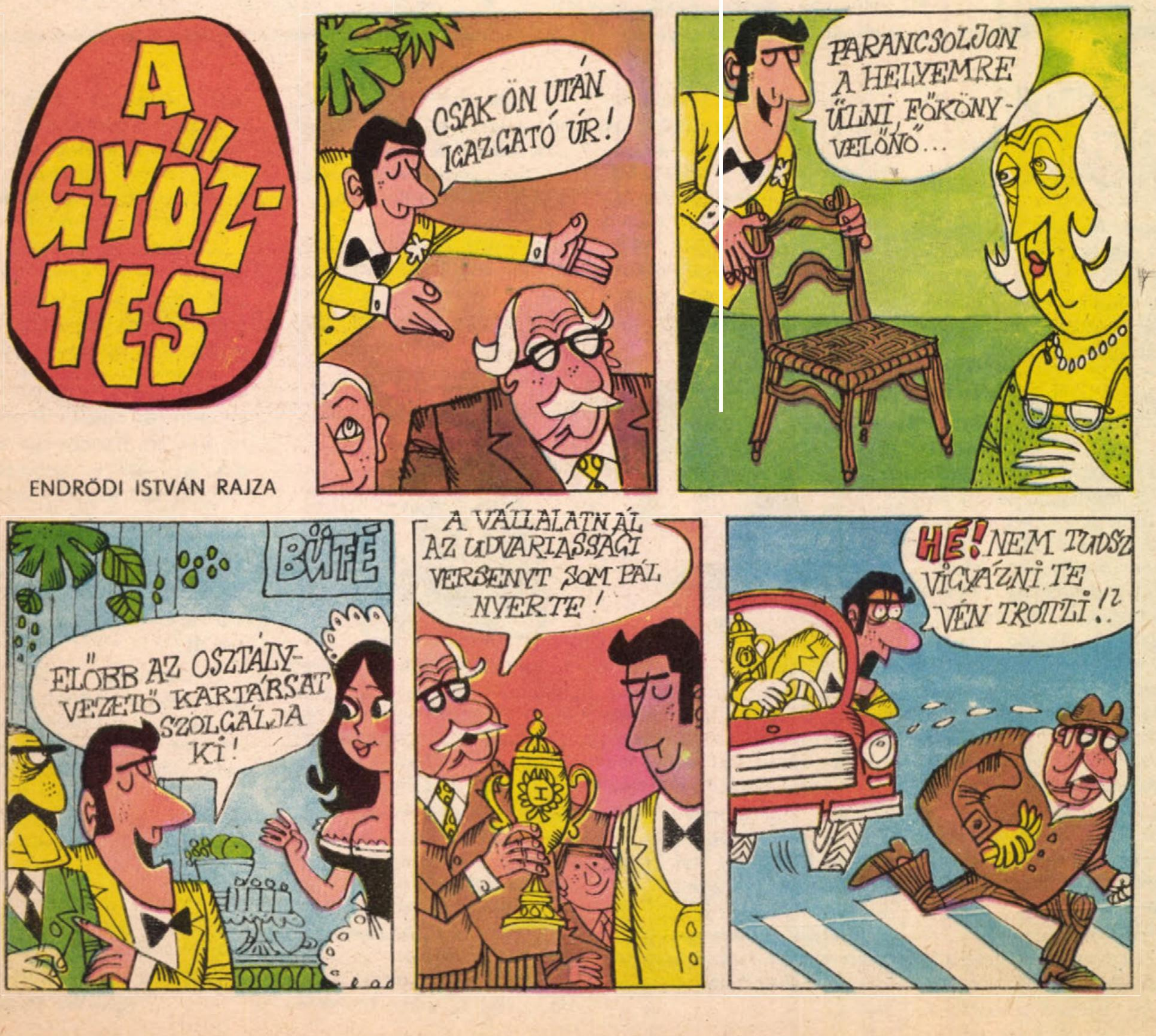
A GYŐZTES
CSAK ÖN UTÁN IGAZGATÓ ÚR!
PARANCSOLJON A HELYEMRE ÜLNI, FŐKÖNYVELŐNŐ...
BÜFÉ
ELŐBB AZ OSZTÁLYVEZETŐ KARTÁRSAT SZOLGÁLJA KI!
A VÁLLALATNÁL AZ UDVARIASSÁGI VERSENYT SOM PÁL NYERTE!
HÉ! NEM TUDSZ VIGYÁZNI TE VÉN TROTTLI!?

ENDRŐDI ISTVÁN RAJZA

SZAKÍTÁS

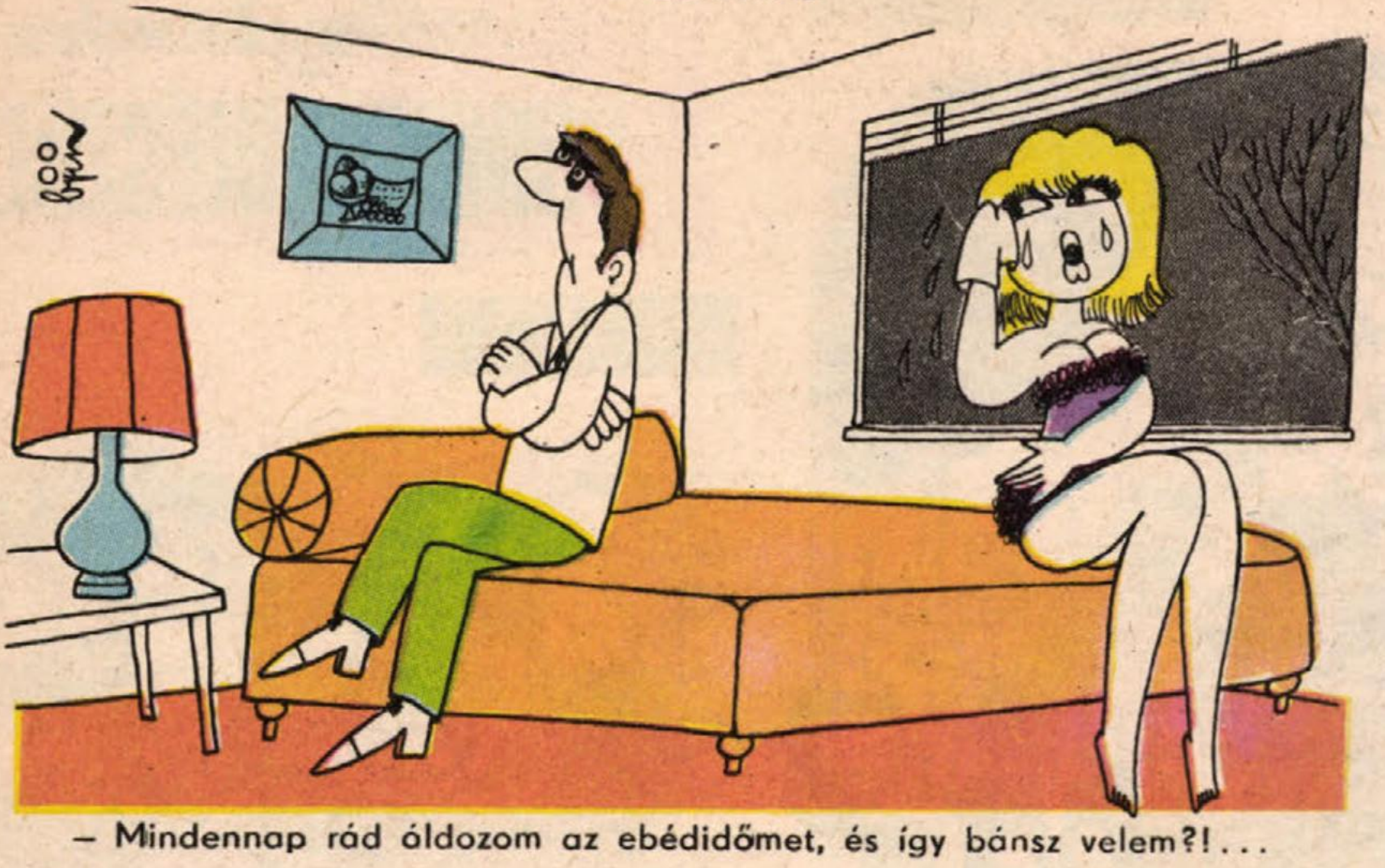

– Mindennap rád áldozom az ebédidőmet, és így bánsz velem?! . . .

HÁZASSÁG UTÁNI TANÁCSADÓ

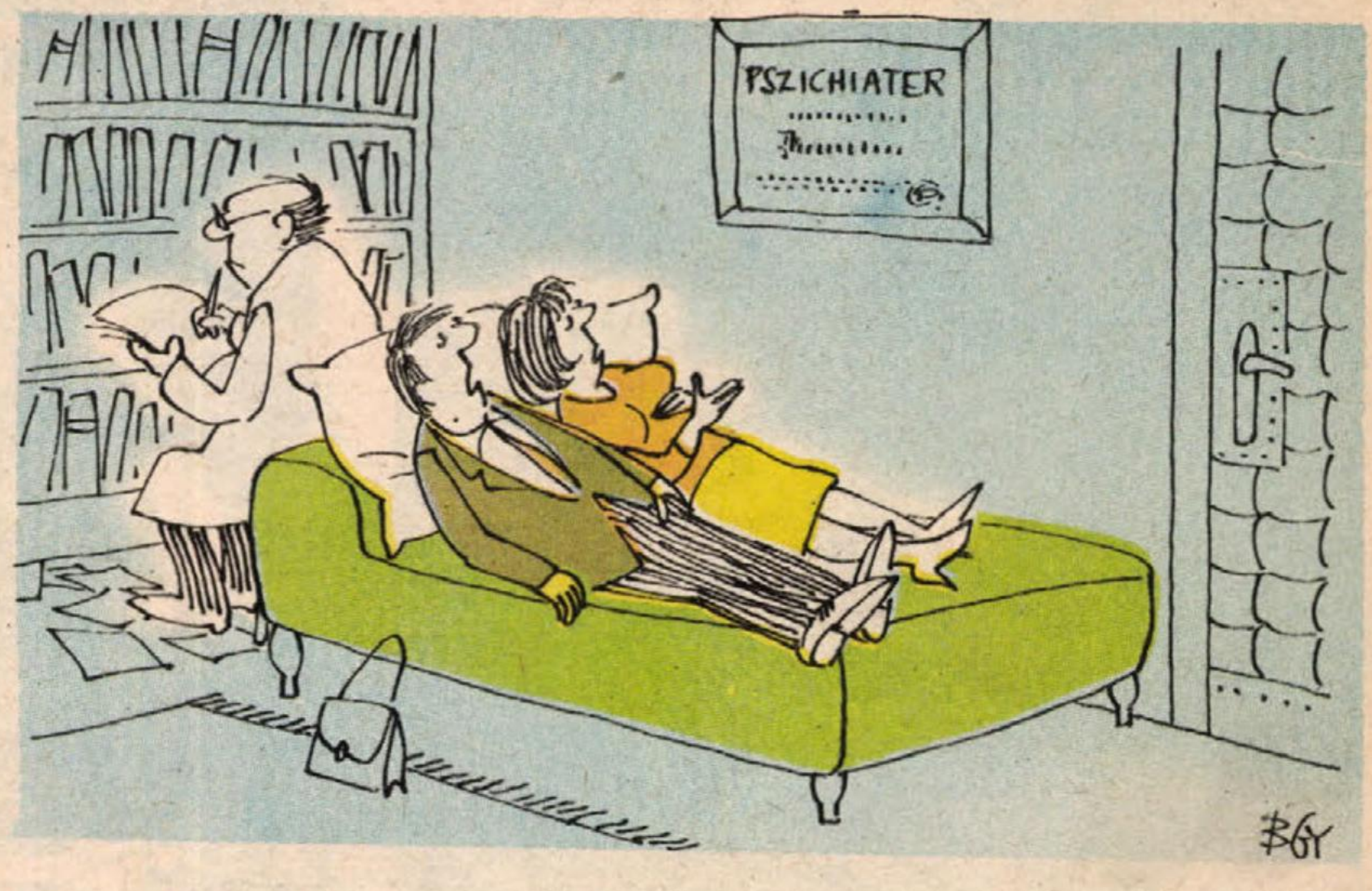

INTERJÚ AZ ILLETÉKESSEL

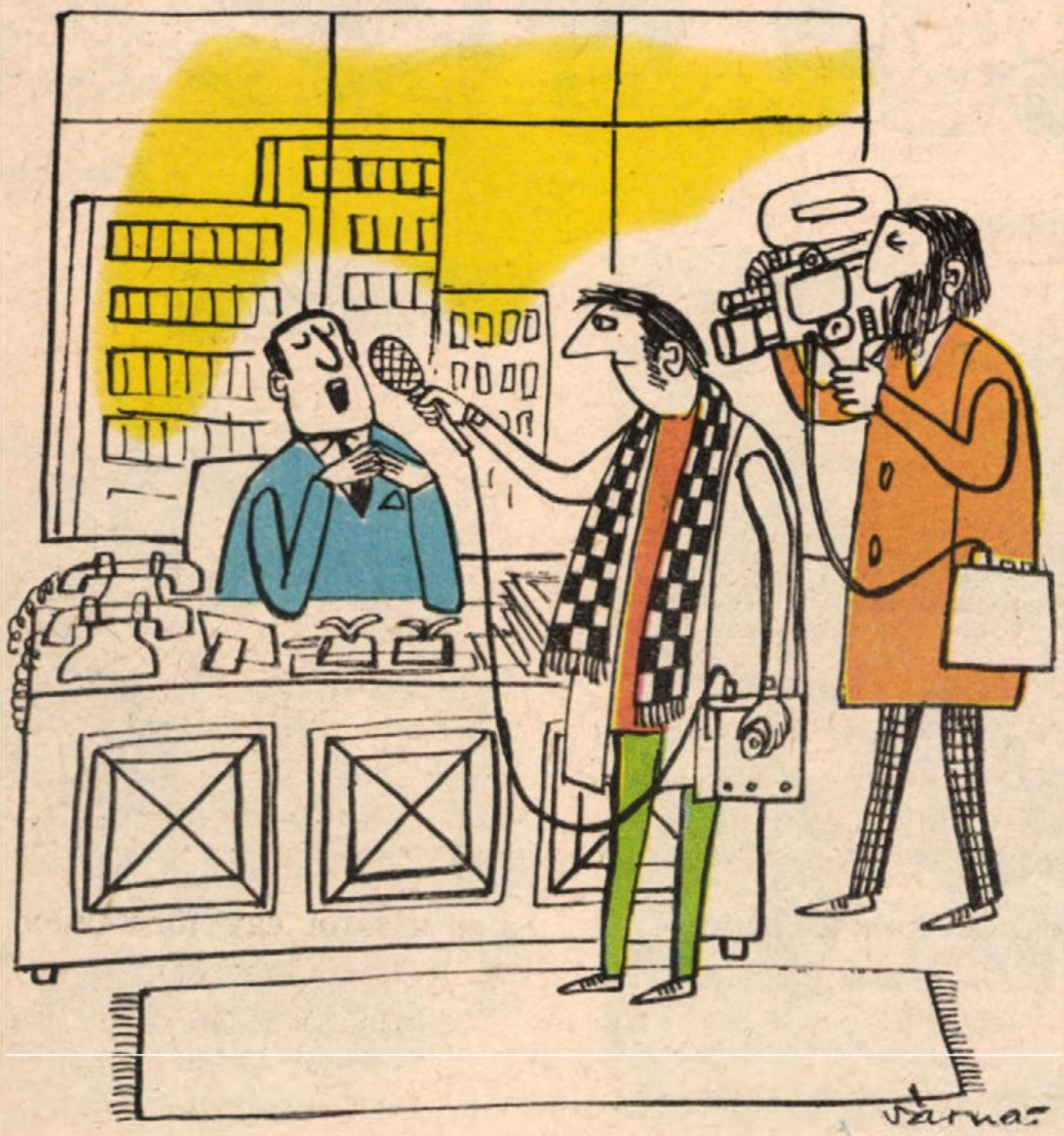

– Nyugodtan mondhatom, felkészültünk a kemény télre. Én például bebéleltettem a télikabátomat.

MINDENRE NEM TELIK

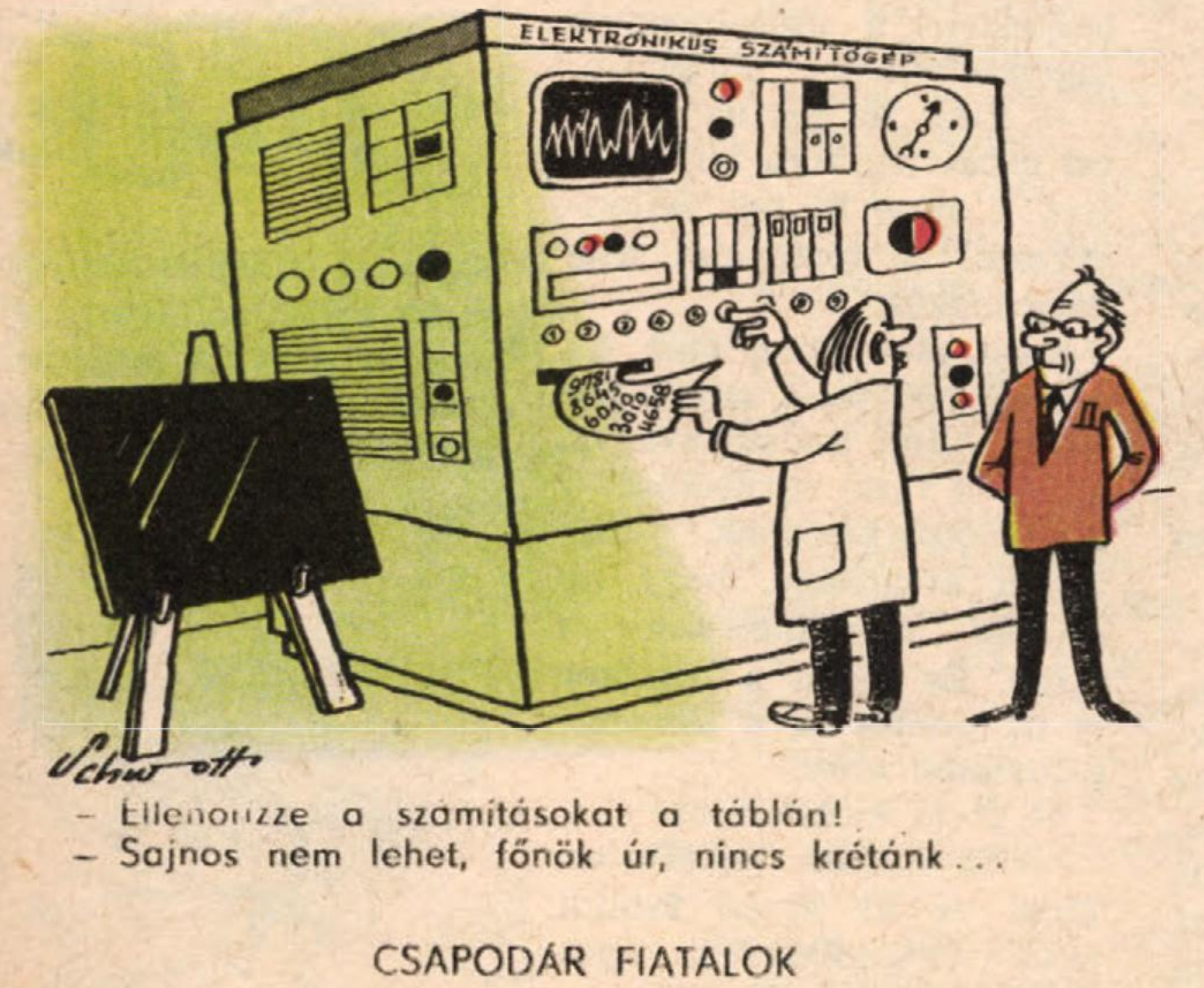

– Ellenőrizze a számításokat a táblán!
– Sajnos nem lehet, főnök úr, nincs krétánk . . .

CSAPODÁR FIATALOK

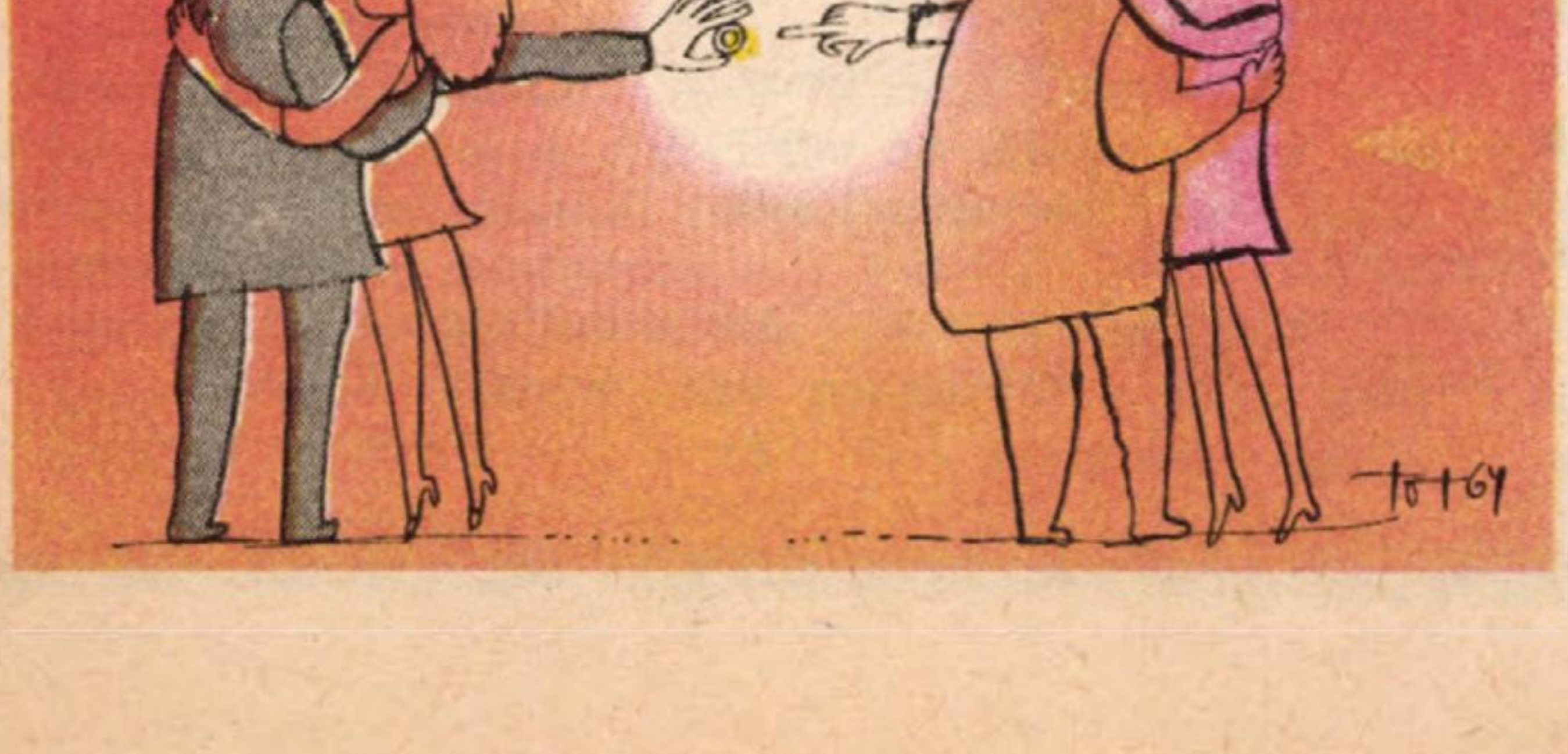

TURANDOT ÚR APRÓBAN

Én ebbe a pacákba beleszerettem és most nem tudom, hogy mit tegyek!

E szavakkal keresett fel ifjú tanítványnőm, akit az újságírás mesterségére oktatok, éspedig a siker ígéretével, mert az emberekkel bánni már tud. Amit az is mutat, hogy a szöveget így szőtte tovább:

— Maga okos ember, adjon tanácsot.

Nohát ami igaz, az igaz, én tényleg okos ember vagyok, tehát kellő öntudattal vettem kézbe az apróhirdetést,, amit az ifjú hölgy elém tolt. Nézzük csak:

„26 éves, 180 cm magas, diplomás, jó megjelenésű kisportolt fiatalember . . .”

— Nem csodálom, Katika, hogy beleesett — mondom mikor idáig jutok. — a maga pacákja valódi leányálom, ki is van sportolva, de nehéz dolga lesz, mert mások is beleesnek . . .

— Nem azért! — szakít félbe türelmetlenül és észreveszem, hogy szemében ború ül, meg zavarodottság.

„. . . keresi olyan csinos, jó alakú nő ismeretségét . . .”

Végignézem Katikát, mondom neki, hogy ő bizony csinos, jó alakú és határozottan nő — de csak nógat, hogy tovább, tovább.

„házasság céljából, akiben megvannak a szükséges jó és rossz tulajdonságok . . .”

Hát ez meg mi? Újra elolvasom: „szükséges jó és rossz tulajdonságok”. Bontsuk ketté. A szükséges jó tulajdonságok azok kitalálhatók. Végeredményben a csinos, jó alakú nőt házasság céljából keresi ez a talányos férfi, az a férjjelölt Turandot, legyen hát a lány . . . milyen is? Házias, hát persze. Tudjon főzni. Legyen béketűrő. Hű. Ragaszkodó. Netán vagyonos, ha az nem, legalább jókeresetű, ezek is felfoghatók mint szerzett tulajdonságok. Továbbá kultúrált, büszke, simulékony, decens, jó társalgó, kiváló ízlésű. Szemem tovább is megy közben a szövegen:

„aki az életet humorosabb oldaláról nézi”.

Tehát még jelzést is ad a fiú: jó humorérzékű lány kell neki, aki ha netán kitöri a lábát, akkor is buzgón kacag, felkel és megfőzi a vacsorát. És ha a főnöke letolja, csak mosolyog fölényesen, hazajön, a férje nyakába borul és azt búgja:

— De jót mulattam, pulykavörös volt az öreg, mikor kiborult, bizisten megéri az elvesztett prémiumot a látvány, habzott a szája és a balkeze reszketett, hahaha.

Felnézek, hát a Katika oly beszédesen bámul rám, hogy egyszerre érezteti saját kétségbeesését, várakozását a megfejtésre és egy enyhe diadalt is, hogy nekem sem megy ám könnyen a válasz. Mire is? Na persze: mik lehetnek azok a „szükséges rossz tulajdonságok”? Talán az ellentétei a jóknak? Háziatlan, műveletlen, veszekedős, csalfa-hűtlen-csapodár? Aligha. Dehát egyáltalán milyen rossz tulajdonságok lehetnek szükségesek? Mondjuk: törtető. Igen, ez már valami. Esetleg verje a férjét — hallottam már olyanokról, akik azt szeretik. Zsugori — ez jó, nagyon jó, úgy könnyebben összejön a Zsiguli. Ne szeresse a gyerekeket! — ez is jó, a fiú nem tartja kívánatosnak a családi áldást, tehát szükségesnek tartja, hogy a lány ne tartsa szükségesnek. Ez világos.

— Nos? — kérdezi Katika lakonikusan és már mondani is akarom, amit kigondoltam, hadd lássa, hogy hozzám nem hiába fordult, én tényleg okos vagyok, mikor a jeligére téved a szemem.

„Előítélet nélkül.”

Áhá! És már mondom is:

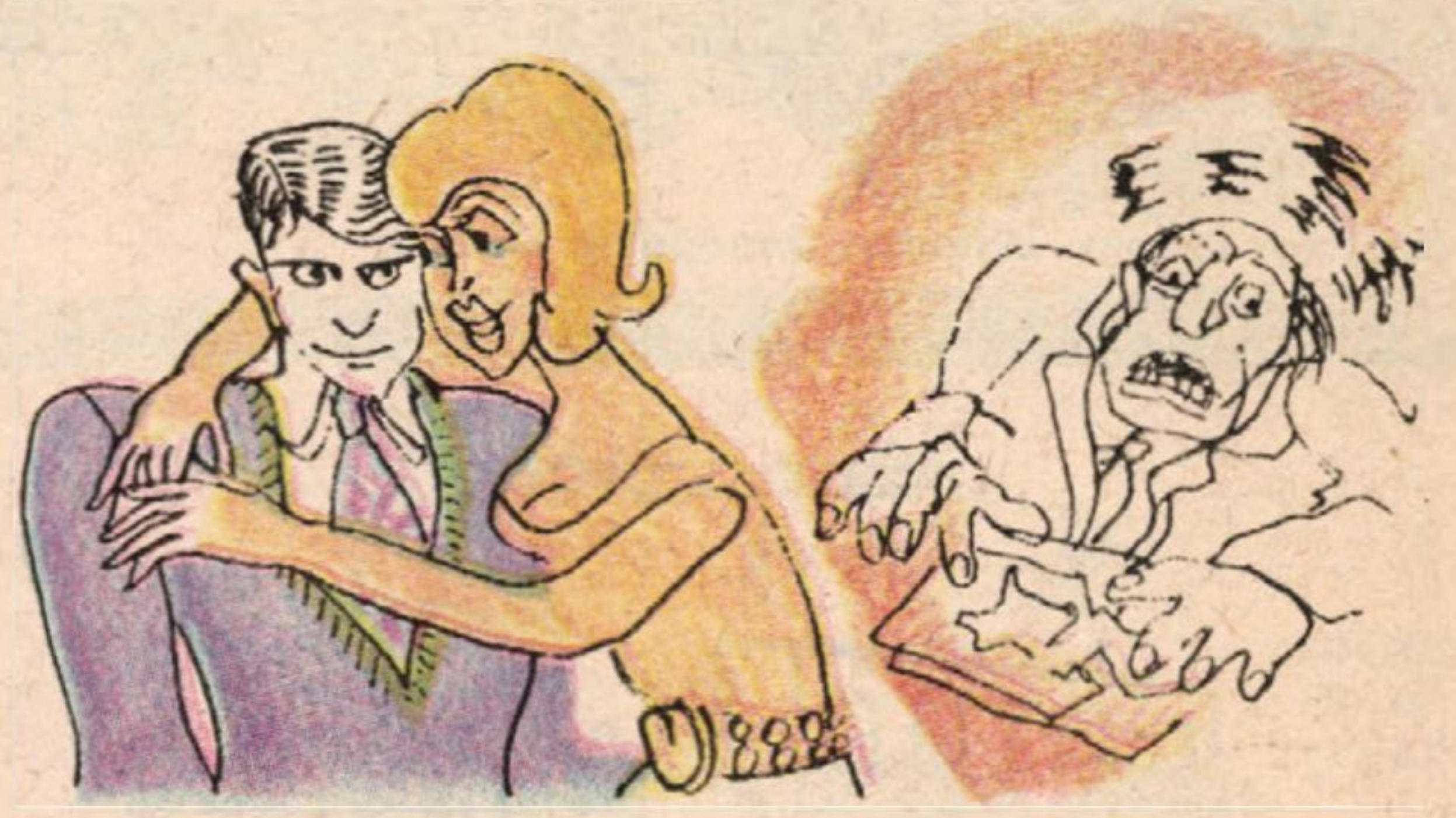

— Drága Katikám, itt nem is a jótulajdonságok a szükségesek, nem is a rosszak, csak egyetlen rossz tulajdonság: az, hogy olyan előítélet nélküli legyen, aki azt se bánja, ha a fiú nem 26, hanem 36 éves, nem 180 centi, hanem 152 centi magas, de főként azt ne bánja, ha nem házasság céljából keresi az ismeretségét, mert a házasság az csak előítélet. Érti?

Erre Katika durcásan rámnézett, elkapta előlem a szöveget, köszönet és köszönés nélkül távozott. Akár azért, mert illúzióit romboltam szét, akár azért, mert megértette a követelményt és az nem volt ellenére. Gondoltam is, hogy legközelebb azért megkérdezem mit tett, mit nem, mit tapasztalt, ha tett — ám azóta távolmarad óráimról, lehet, hogy férjhezment Turandot úrhoz és akkor sohasem fogom megtudni, milyen szükséges rossz tulajdonságokkal rendelkezett.

Gombó Pál

Megkérdeztük rajzolóinkat:
HOGYAN KÉSZÜLNEK AZ ÜNNEPEKRE?

Balázs-Piri Balázs:

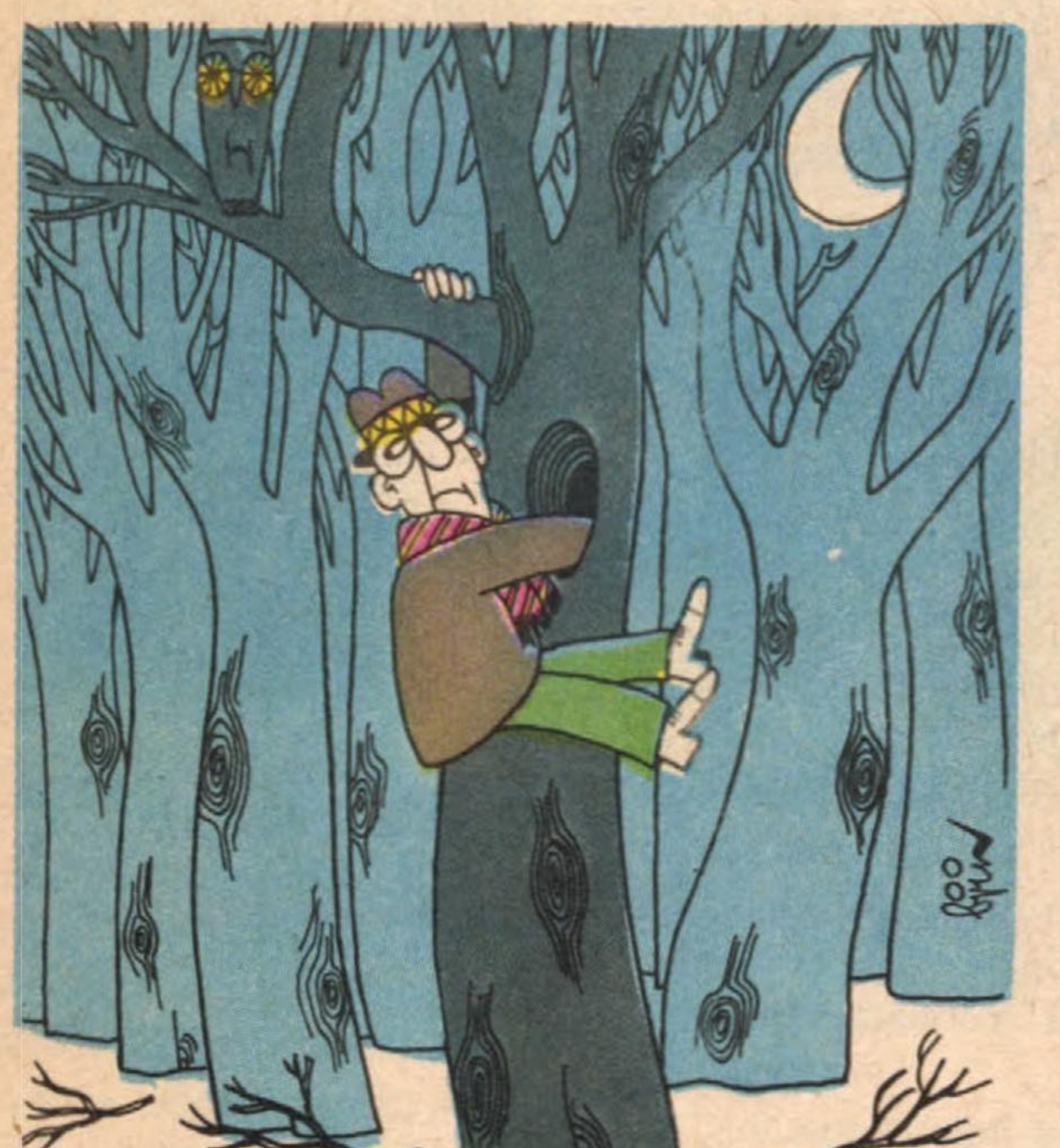

– Keresek a karácsonyi dugipénzemnek egy jó kis rejtekhelyet...

Vasvári Anna:

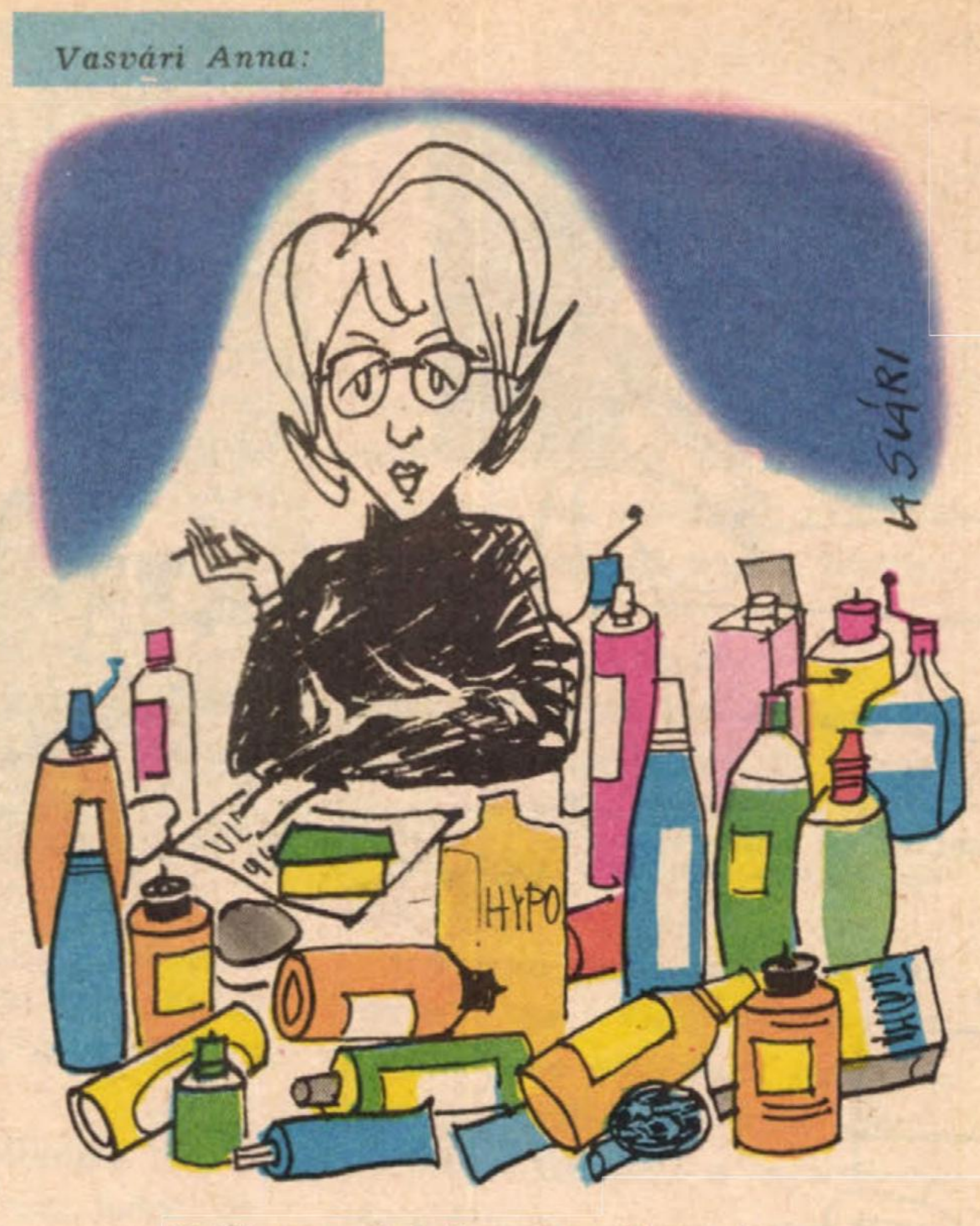

– Kellő mennyiségű mosogatószerrel...

Tót Gyula:

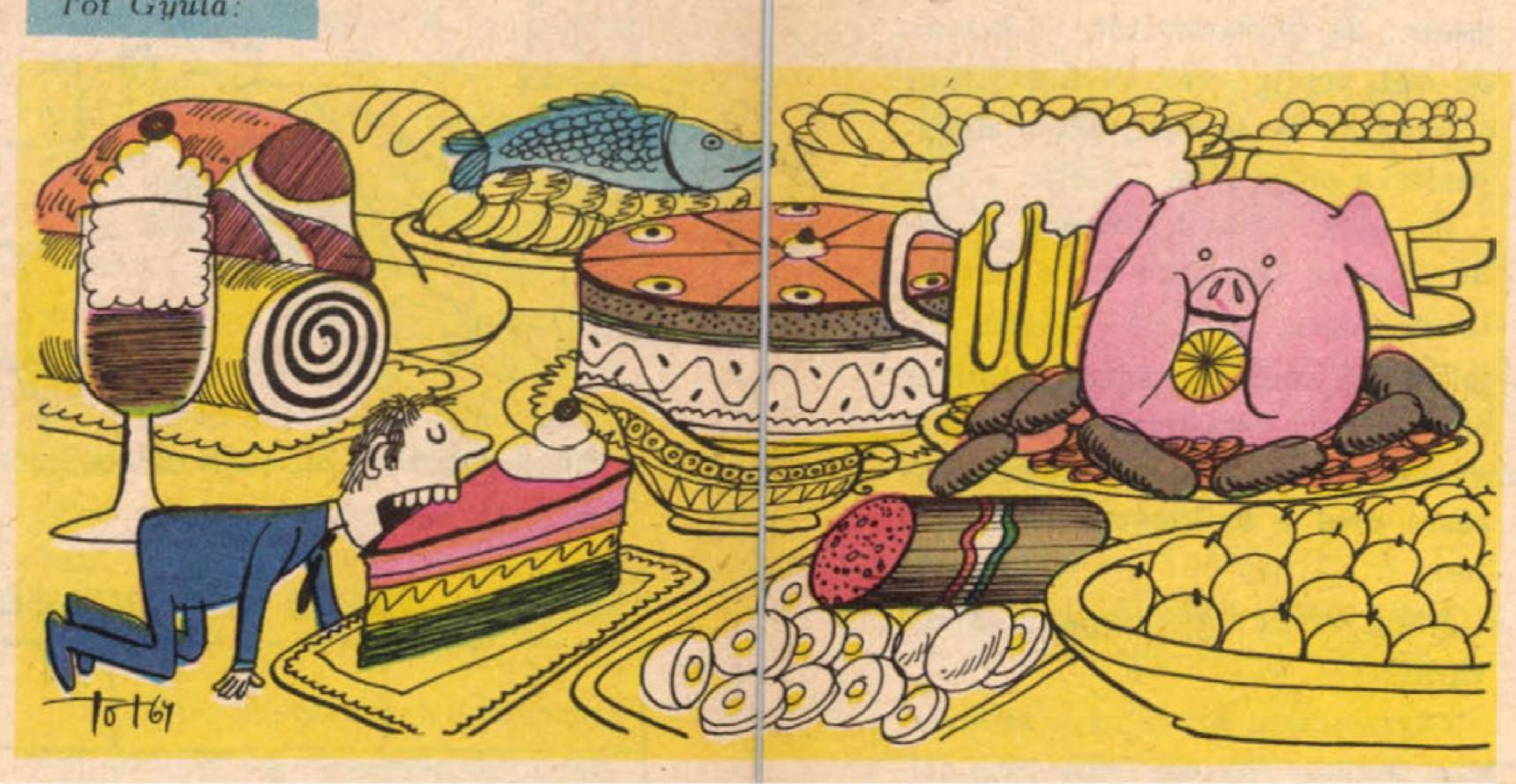

– Már edzésben vagyok!

Várnai György:

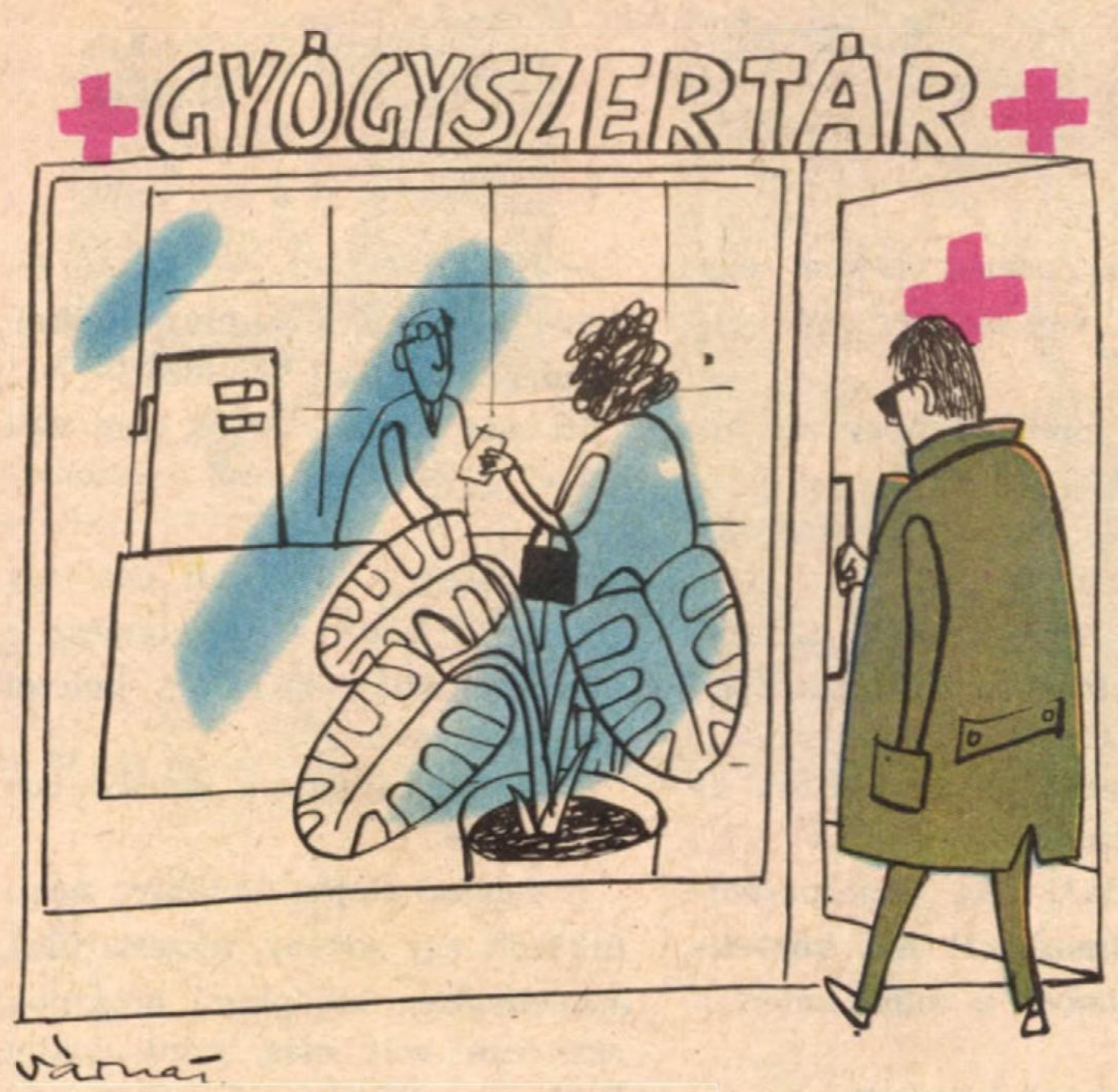

– Dupla adag altatóval.

Hegedűs István:

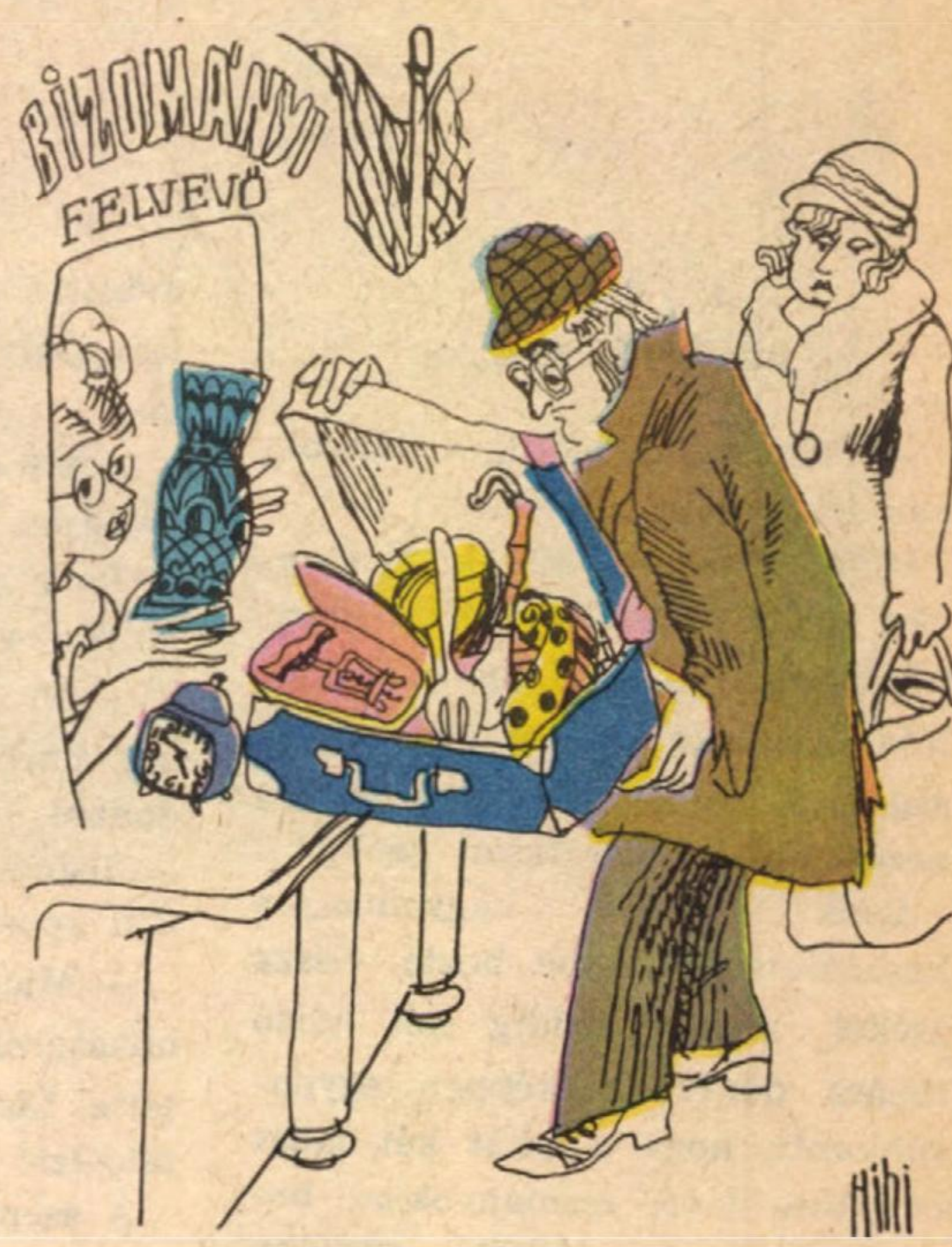

– Először is eladom a tavaly kapott ajándékokat...

Brenner György:

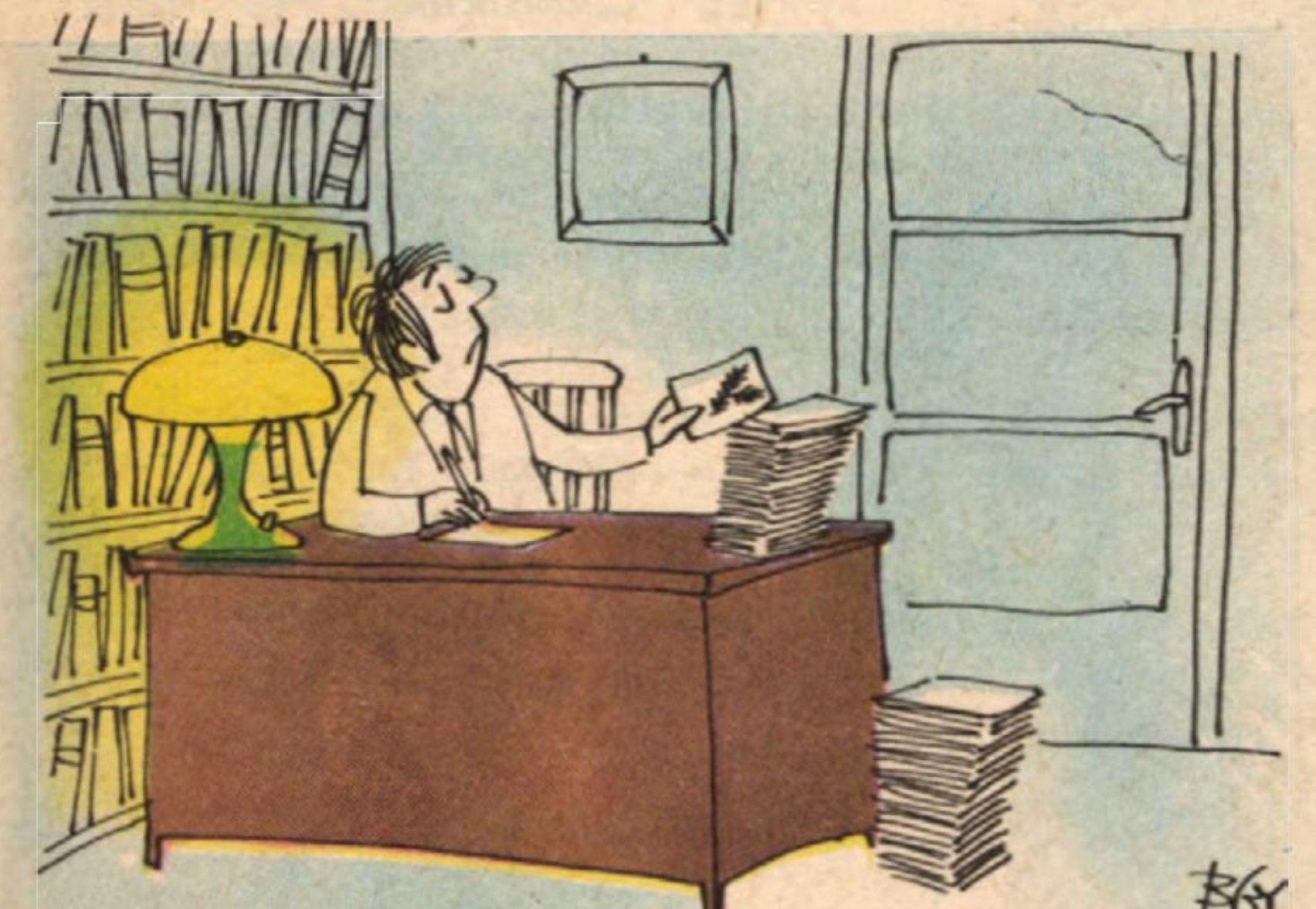

– Százszor leírom: kellemes ünnepeket kívánok!

Sajdik Ferenc:

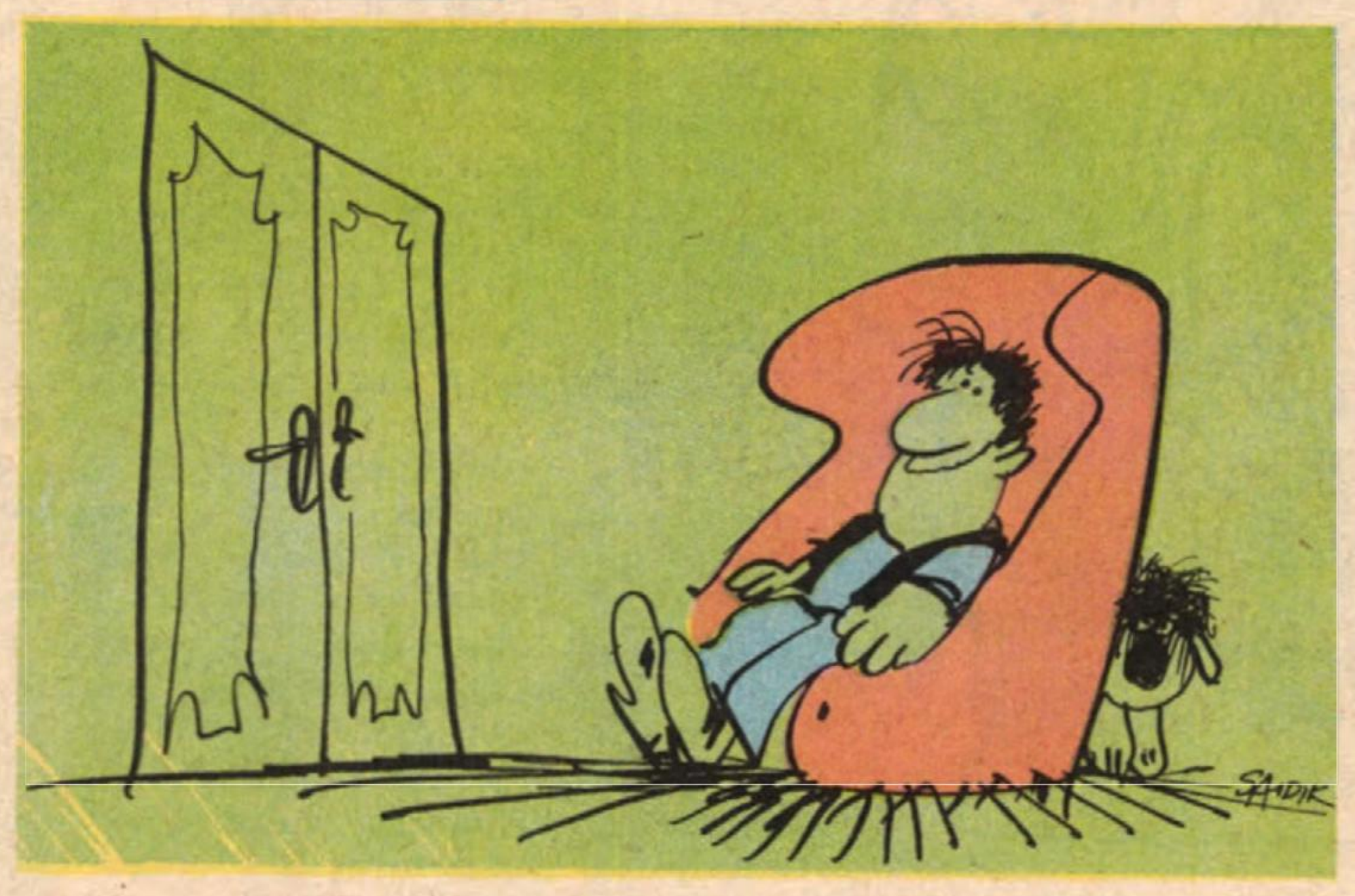

– Már most várom az ajándékokat.

Endrődi István:

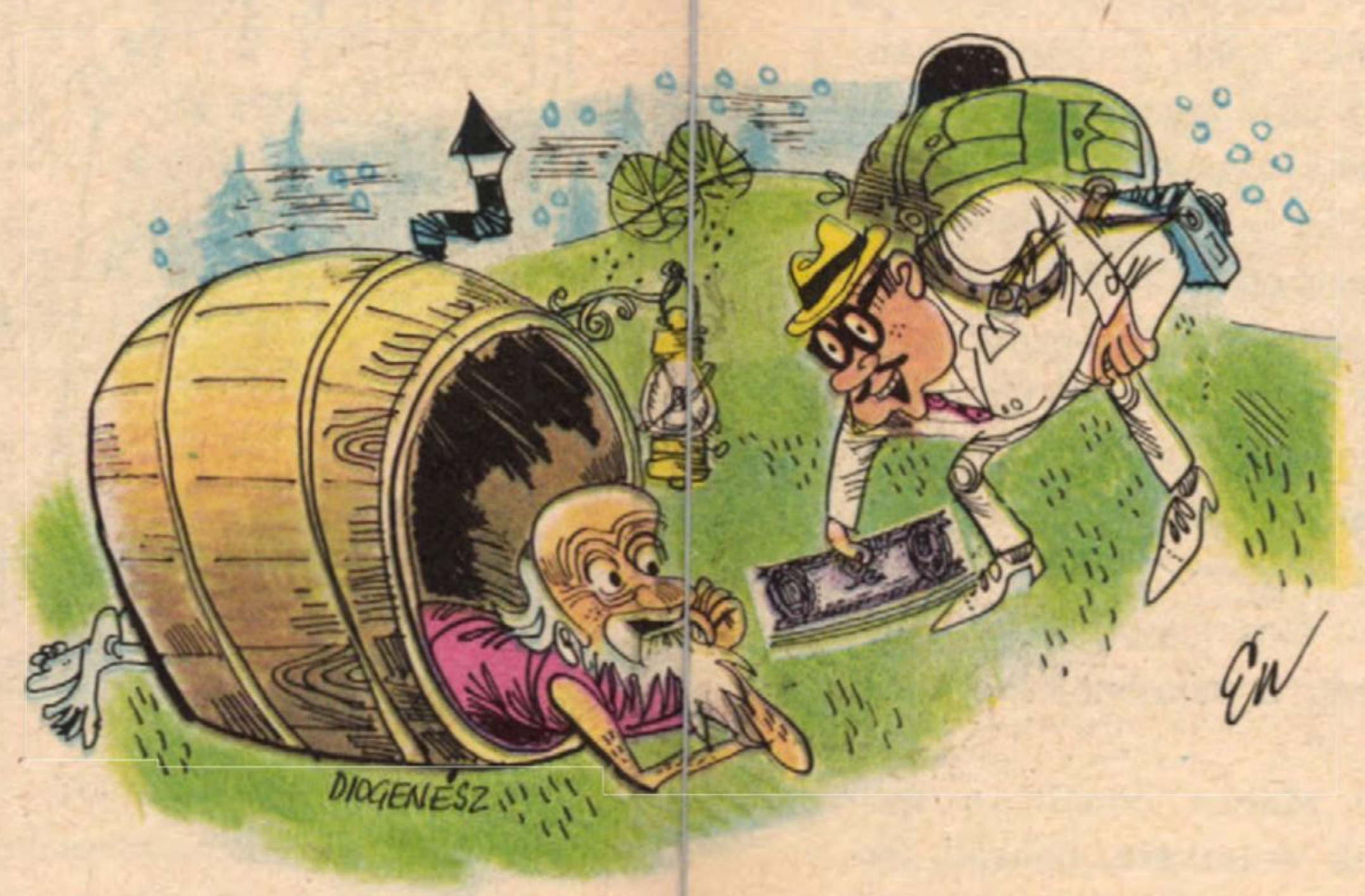

– Kibérelem arra a pár napra Diogenész hordóját!...

Barát József:

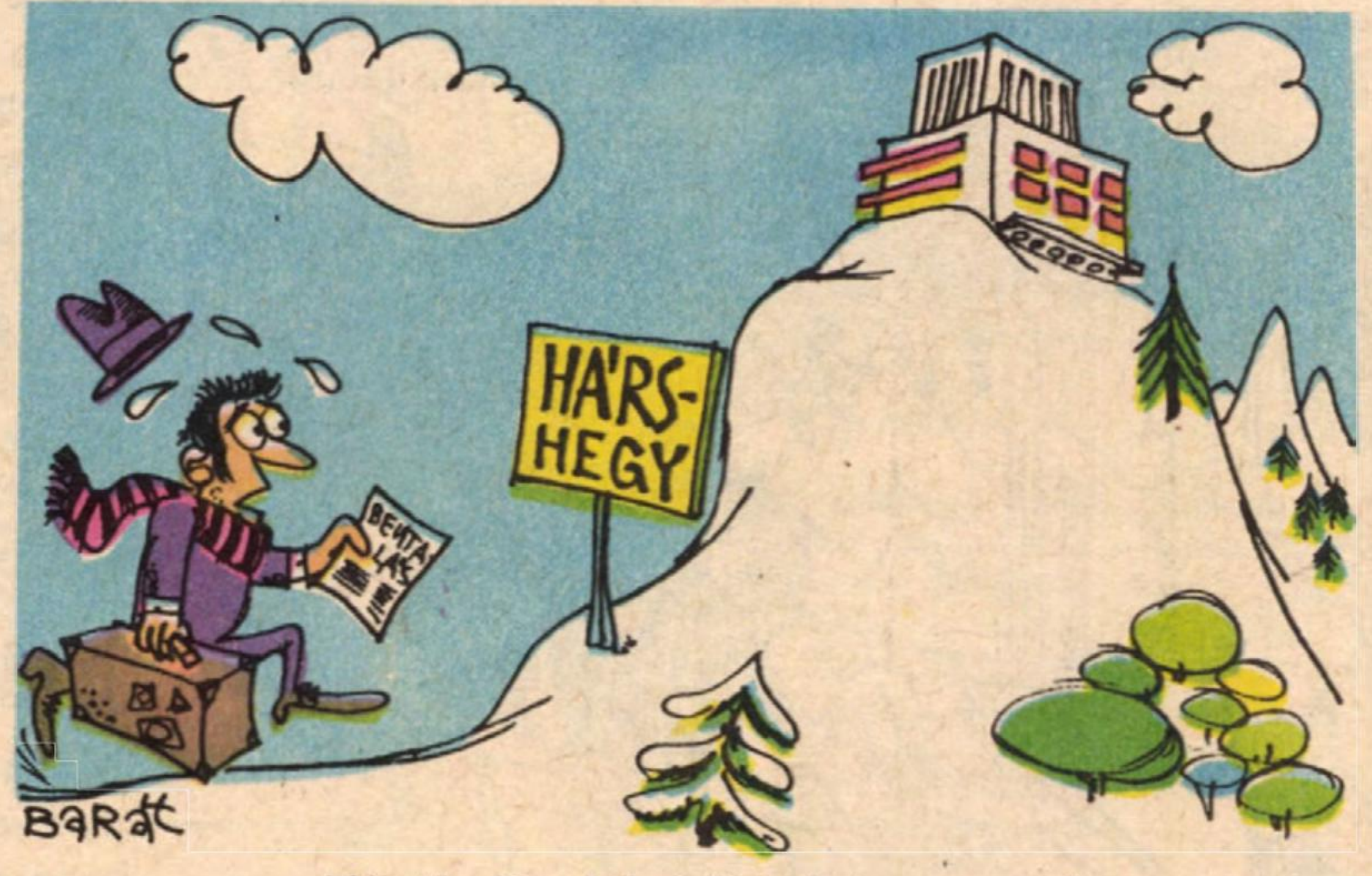

– Már jó előre helyet biztosítok magamnak.

Fülöp György:

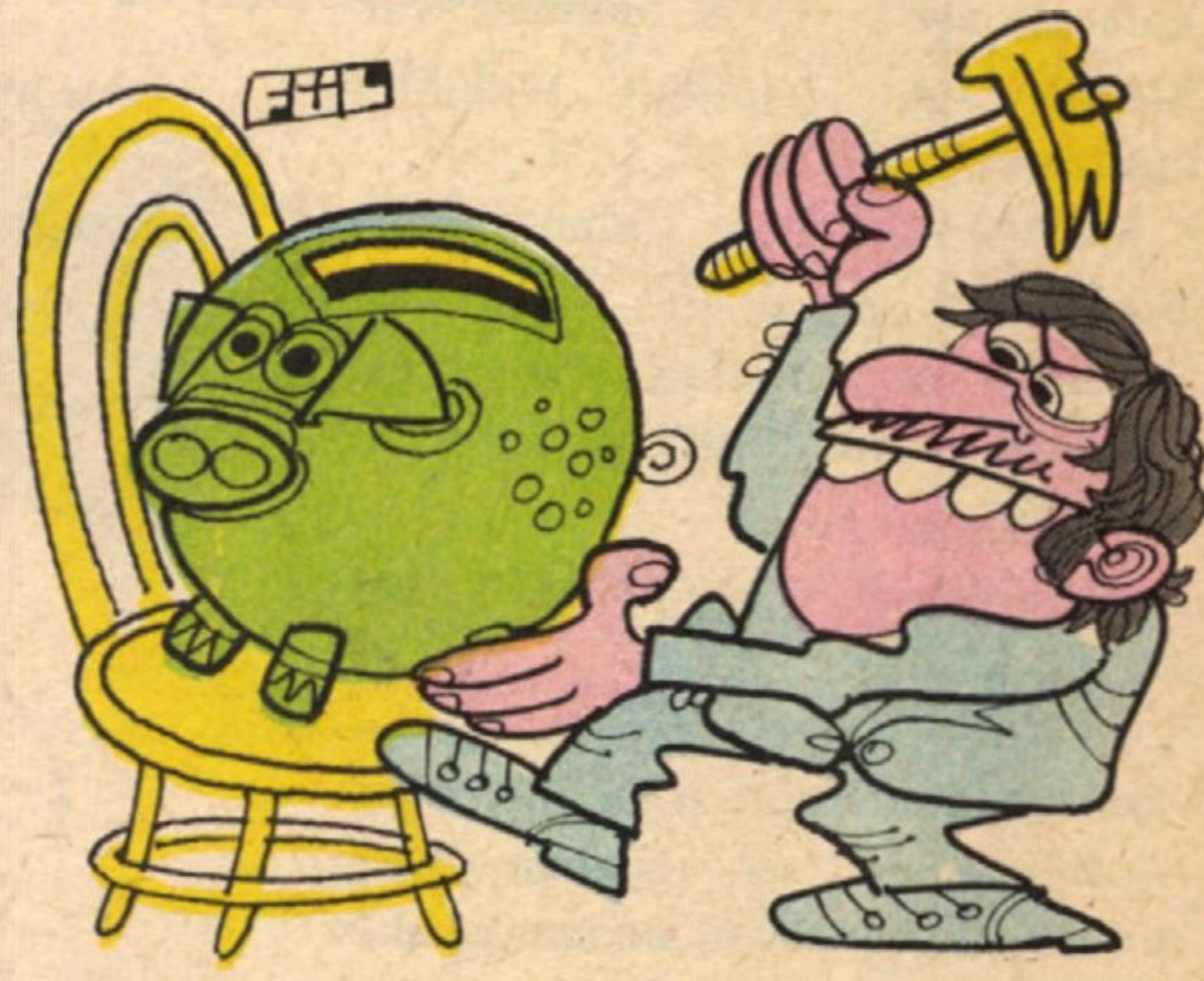

– Disznóöléssel.

KÖZTÉRI SZOBOR

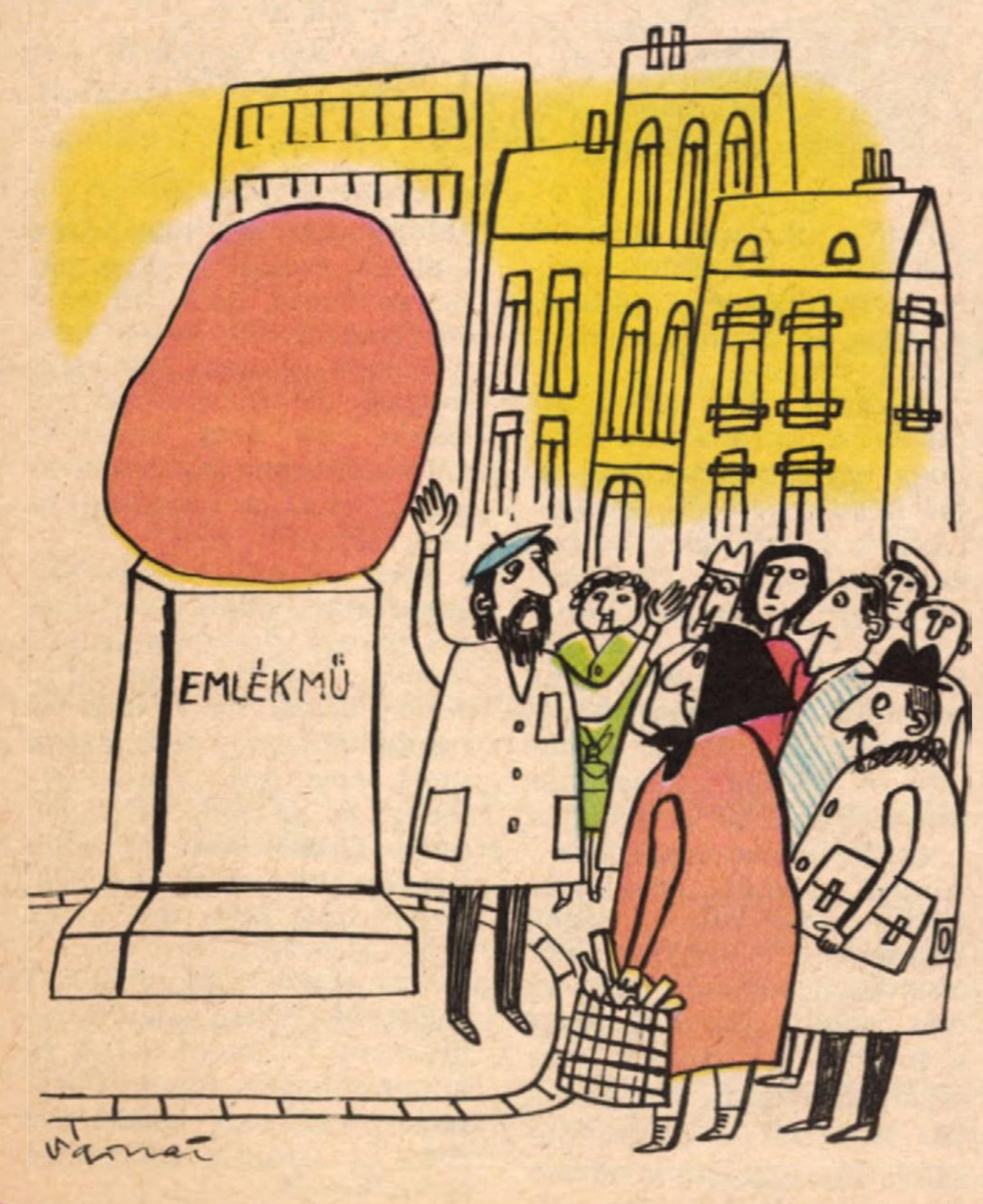

– Engem ne maceráljanak! Itt az agyag, csináljanak belőle olyan szobrot, ami maguknak tetszik!

MESEVILÁG

Utolsó frankom is elittam az éjjel, reggel nyolckor feküdtem le, aggodalmam azonban már tizenegykor felébresztett. Kábult voltam, de szerencsére az mégis eszembe jutott, hogy a Mesevilág című gyermeklap kétszer is készséggel adott előleget. Kapkodva, bukdácsolva öltöztem, rohantam a szerkesztőségbe.

— Szívesen, most is, — szüntette meg szorongásom a szerkesztő-asszony, cukros féldiót emelt le egy tortaszeletről és bekapta. — Bocsánat... Drága kis olvasóink egyike küldte ezt a tortát. Parancsoljon belőle.

— Köszönöm..., nincs rendben a gyomrom. Az éjjel egy kicsit...

— Értem..., — bekapott még egy féldiót, aztán jegyzőtömböt csapott maga elé. — Mondja a témákat. Három mesében állapodjunk meg.

Meghökkentem. Kábulatomban, siettemben megfeledkeztem a mese-tárgyak kigondolásáról. Folytatta:

— Elég, ha azt az erkölcsi hibát jegyzem fel, amelyet a mese ki fog pellengérezni. A történetet magára bízzuk.

Soha életemben nem írtam olyan mesét, amely erkölcsi hibát pellengérez ki. Észre is vette zavaromat:

— Főszerkesztőnk legújabb kívánsága, hogy ne csupán szórakoztasson a mese. És maga a múltkor is itt találta ki a témákat pillanatok alatt.

— Nem emlékszem.

— El voltam ragadtatva. Most is ki fogja találni őket. Gondolkozzék nyugodtan. Én majd addig..., — és szemlélgette a diókat: melyik legyen a következő?

Kábult voltam, agyam nem működött.

— Mondjuk..., — kezdtem félve —, ha az egyik mese a torkoskodásról szólna...

— Nagyon jó! —, állt meg keze a levegőben az újabb féldióval. — Ez ugyan a legismertebb gyermeki hiba, de nem foglalkozhatunk vele elégszer.

Bekapta a diót s feljegyezte a mese-tárgyat.

— Riassza tőle azzal is a kicsiket: torkoskodáskor rendszerint mosatlan kézzel nyúlnak ételhez.

Csöngött a telefonja.

— Bocsánat... Gondolkozzék addig a másodikon.

De a gondolkodásban kábultságom is, beszéde is megakadályozott:

— Salut, Denise! — Nem, nem..., dehogyis gyere fel! Sajnos, ne gyere! El kell mennem..., kabátban, kalapban vagyok, az ajtóból ugrottam vissza! — Szerkesztők összejövetele..., lehet, hogy estig is eltart. — Azt még nem tudom..., nagyon sok a dolgom mostanában... Felhívlak néhány nap múlva. — Jobb, ha én hívlak fel! És most már rohannom is kell! Jaj de bánt! Salut! Letette a kagylót és rámnézett:

— Egy úgynevezett barátnőm. De kibírhatatlanul sokat beszél. — Fordult a torta felé, szemlélte, tétovázott keze a diók fölött —: Nos? Kitalált valamit?

— Megfelelne... a hazudás?

— De mennyire! — Bekapta a választottat és feljegyezte a második mesét is. — Örök téma ugyan ez is, de maga majd talál új szempontot. — Elgondolkozott — talán azt, hogy a hazudás olyan, mint a mágnes: magához ránt más erkölcsi szemetet is. Amelyik gyerek hazudós, annak más hibája is van.

Bókolni akartam eszének, de újból csöngött a telefon. Látta már arcomon a tetszést és mosolyogva emelte fel a kagylót. De mihelyt meghallotta, ki beszél, szeme is, hangja is rideg lett:

— Köszönöm, uram, hogy felhívott, de még mindig nincs szükségünk semmire. Három évre el vagyunk látva kéziratokkal.

Röviden elköszönt, letette a kagylót.

— Már harmadszor hív fel ez az undok Mesnard. Megtudtam, hogy azt mondta: nem ismerem a régi francia irodalmat. Persze, igaza van, mert csakugyan nem ismerem. De ha ilyet mond valaki, szenvedje el a következményeket. Tőlünk ugyan nem keres többé egyetlen centime-ot se! — Gondolkozott azalatt a harmadikon?

— Mit szólna a bosszúálláshoz?

Felderült az arca:

— Kitűnő! És jól szégyenítse meg a mese azokat a gyerekeket, akik mindent okvetlen meg akarnak torolni.

Előleg-utalványt húzott maga elé:

— Látja, ezért is dolgozom magával mindig szívesen. Mert pillanatok alatt eszébe jutnak a legfontosabb gyermek-témák. Remek feje van.

Marcel Moutier
Franciából fordította
Leszkai András

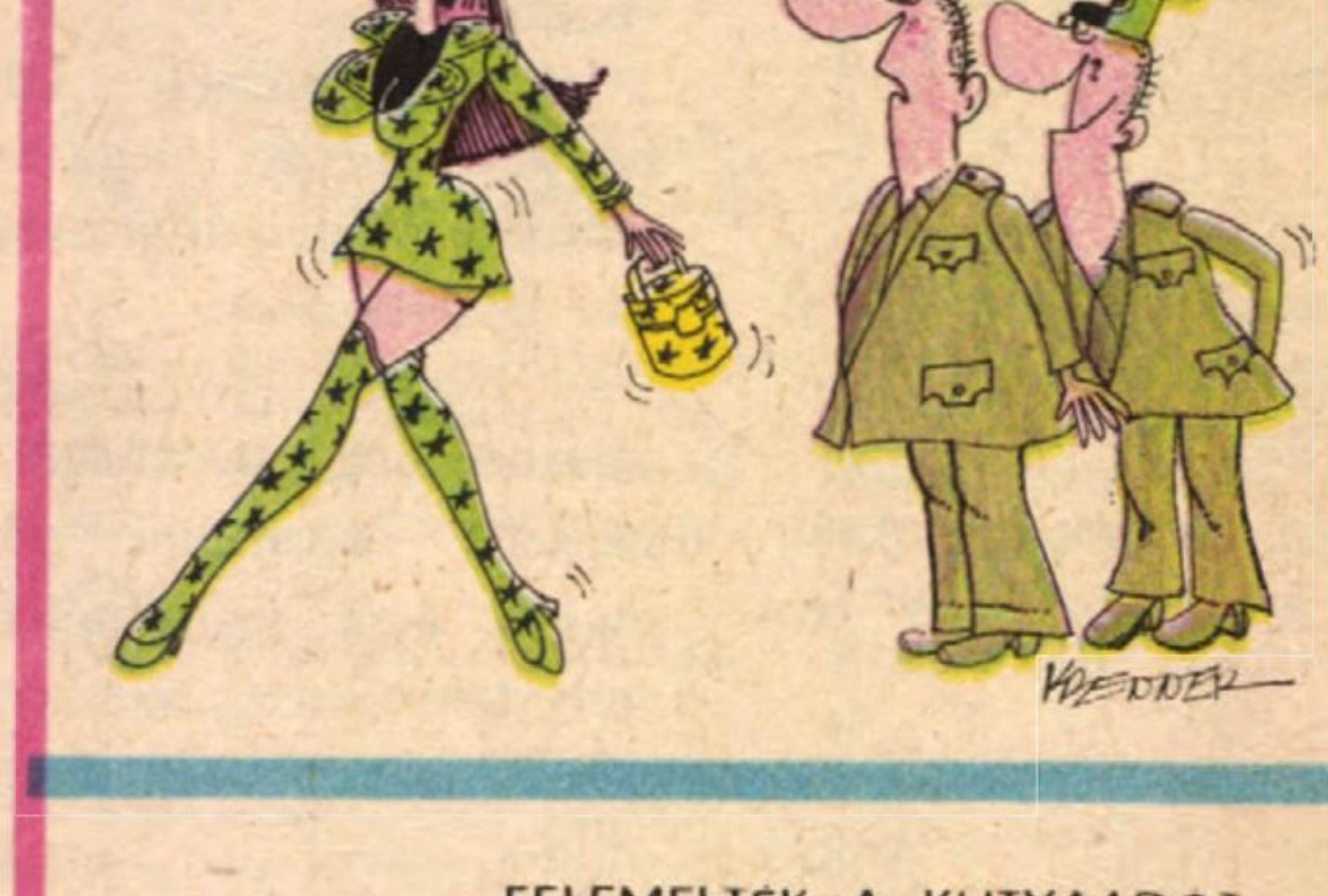

UJONCOK ÉS A NŐI DIVAT

– Vajon milyen rangban lehet?

FELEMELTÉK A KUTYAADÓT

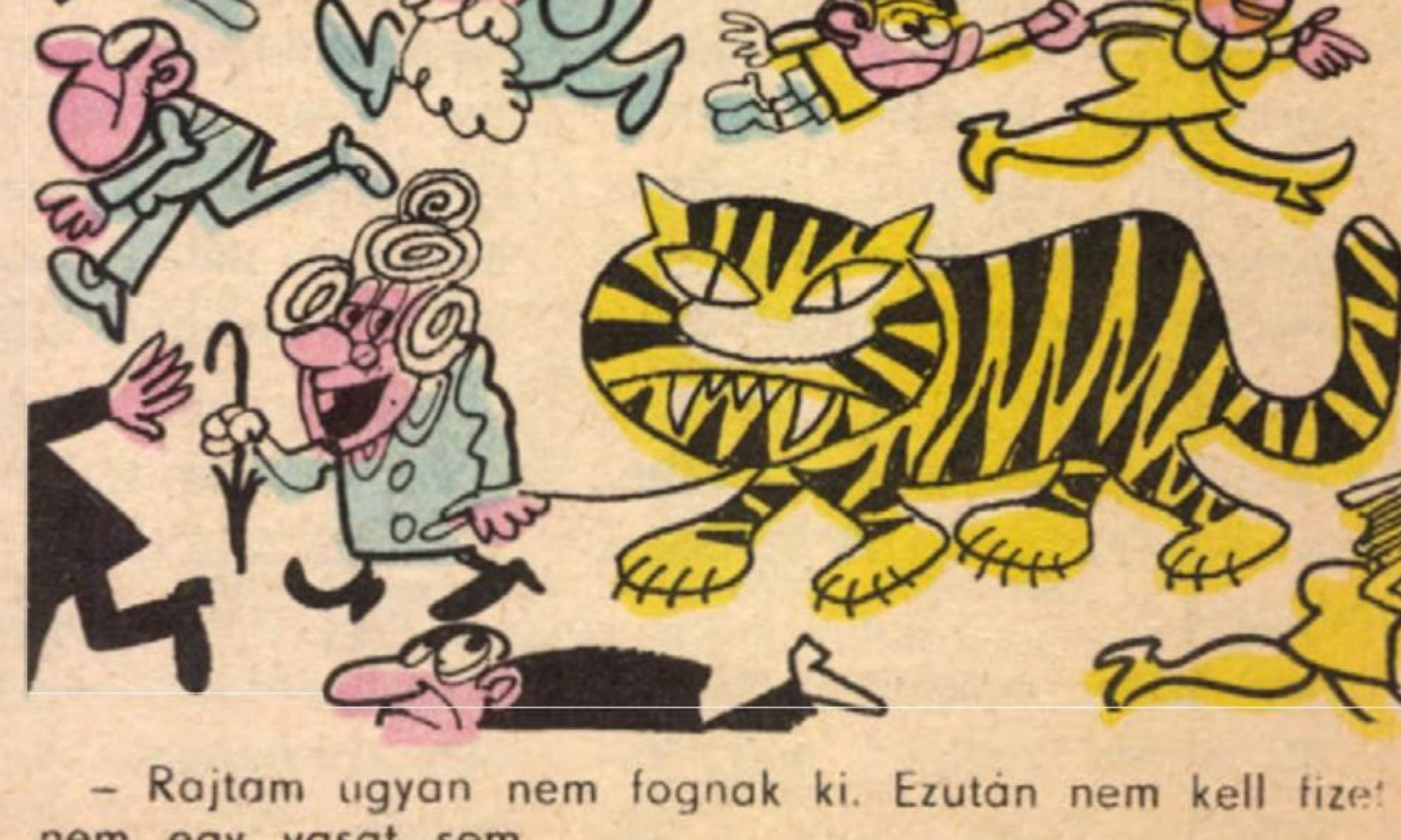

– Rajtam ugyan nem fognak ki. Ezután nem kell fizet nem egy vasat sem.

KÜRTI ANDRÁS:

Marcsi, a rakéta

KIS-
REGÉNY

I. FEJEZET
BEMUTATKOZÁS

— Tessék mondani, a lányoknak itt kell jelentkezni?

Ifjabb Tumpele Mihály, a Cservári Előre Testnevelő Kör sportiskolájának frissdiplomás oktatója, leeresztette orra elől az újságot, a csipogó hang irányába nézett és — nem látott senkit!

Csak amikor hagyományos használati helyzetbe hozta vissza székét, amelyet eddig két hátsó lábára döntve olyképpen egyensúlyozott, hogy a saját két lábát az előtte levő, irományokkal borított vasasztal átkötő rúdjába akasztotta, csak akkor pillantotta meg a kérdezőt.

Apró, kövérkés, szeplősképű, szalmasárga hajú kislány álldogált az asztal túlsó oldalán, varkocsba font hajában undoklila masni.

Mi tagadás, nem valami feltűnően szép gyerek.

Turcsi orr, vastag száj, kissé bandzsa s ráadásul felemásszínű szempár.

— Hát te?! — érdeklődött ijedten az oktató.

— Én tornára jelentkezek — közölte határozottan a jövevény. — Benne volt az újságban, hogy ma itt toborzás van azoknak, akik tehetséget éreznek. Én érzek.

— Toborzás lesz, az igaz — sóhajtott fel ifjabb Tumpele Mihály és karórájára nézett —, de csak félóra múlva kezdődik. Az is benne volt az újságban, hogy nyolctól. Anyukád hol van?

— Dolgozik.

— Apukád?

— Ő is dolgozik. A vasúti műhelyben. Technikus.

— Egyedül jöttél?

— Persze. Én akarok tornászni. Sem nem az anyukám, sem nem az apukám.

— A nyelvedet, azt veszem észre, jól felvágták. Hány éves vagy?

— Tizenegy.

— Hű, akkor elnézést kisasszony, én még nyolcnak sem néztelek. Mondd a neved, a lakcímed. És hogy melyik iskolába jársz.

— Gurgyán Marietta, Harmat utca hét, de csak Marcsinak hív mindenki. A Lőrincz utcai általánosba járok, az ötödik cébe.

Az adatok bekerültek egy pepita füzetbe, aztán újabb kérdések következtek:

— Hol, mikor szoktál tornászni?

— Az isiben keveset, mert sokan vagyunk. Főleg otthon, a ház mögött. Apu csinált nekem egy tornapályát, van ott egy régi pajta...

— Miből gondolod, hogy van tehetséged a tornához?

Gurgyán Marietta, azazhogy Marcsi, vállat vont.

— Én is meg tudom csinálni azt, amit a tévében mutattak Londonból.

Meghökkenve hajolt előbbre az ifjú sportoktató.

— Micsoda?! Az Európa-bajnokságról beszélsz?! Azt közvetítette Londonból a múlt héten a televízió.

A szeplősképű bólintott.

— Azt én mind meg tudom csinálni. Persze csak talajon meg gerendán. Még kicsi vagyok a felemáshoz, meg ilyen nincs is az isiben. Se otthon. Ló van, de nincs jó dobbantó az ugráshoz, úgy hogy azt nem is próbálhattam. Lehet, hogy az is menne. De biztos csak a talaj meg a gerenda.

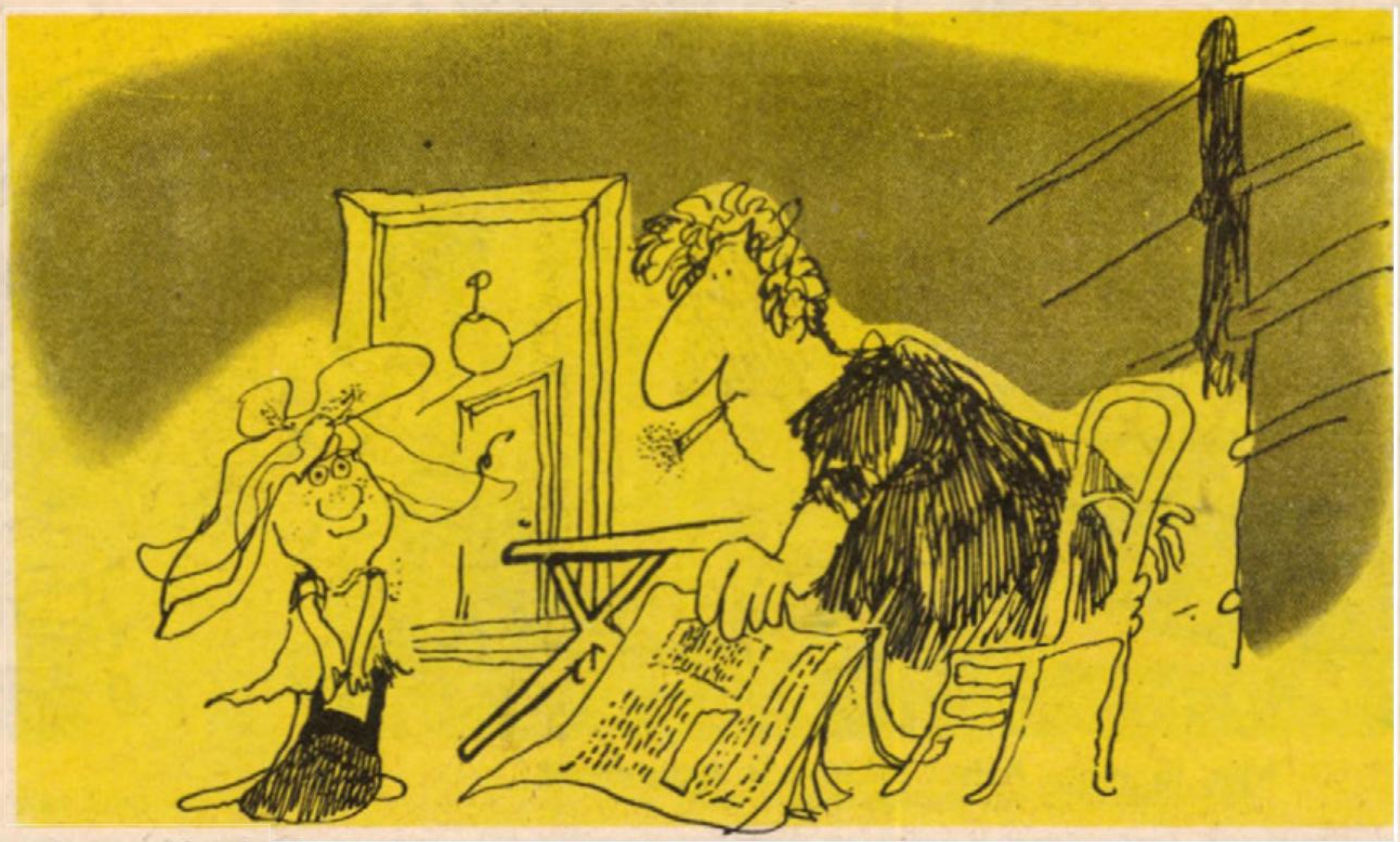

Ifjabb Tumpele Mihály vett néhány mély lélegzetet, közben számolt magában húszig, csak aztán nyilatkozott.

— Figyelj ide, Marcsi! Ha azt akarod, hogy barátok legyünk, ne füllents ekkorákat mindjárt az elején. Nem szeretnélek megbántani, lehet, hogy jó kis iskolai tornász vagy, talán a legjobb az ötödik cében. Az sem elképzelhetetlen, hogy pár évi szorgalmas munkával már városi viszonylatban is a spiccen leszel. De az Európa-bajnoki színvonal, az még egy kicsit odébb van... Egyébként lódítani már csak azért sem érdemes, mert nálunk a felvétel nem bemondás alapján történik, hanem ott dől el, a gyakorlatban.

És a válla fölött a tornaterem bejárata felé intett.

Válaszul a hegyibeszédre az aprócska látogató egy még apróbb kék sportszatyrot lóbált meg hanyagul.

— Itt a szerkóm — mondta —, tornacipő, nadrág, blúz, zokni, minden. Hol kell átöltözni?

Itt már sok szövegnek nem volt helye! A hencegő kész a bizonyításra.

— Tessék — nyújtott oda egy kulcsot a tanár —, végigmész a folyosón, aztán balra. A kulcsot ide hozd vissza.

A kislány átvette a kulcsot, iszkiri kifelé.

A folyosó elején majdnem nekiütközött egy sovány, feszestartású, meglehetősen középkorú hölgynek, aki nem volt más, mint doktor Borbolán Gézáné, a sportiskola igazgatónője.

— Ki ez a szeleburdi kis bányarém? — nézett a gyerek után az igazgatónő.

Tumpele udvariasan felállt.

— Tornara jelentkezett — közölte és mutatóujját fúró mozdulattal emelte a homlokához. —. Azt hiszem, kicsit gügye szegényke. Egyszerűen kijelentette, hogy talajon és gerendán megcsinálja azt, amit az Európa-bajnokság résztvevői... Nincs kedve megnézni, igazgató kartársnő? Még van egy negyedóránk a hivatalos kezdésig. Biztosan mókás lesz.

***

Mókás is volt, annyi szent.

Mókás volt, ahogyan a két felnőtt arca az enyhe hitetlenkedéstől eljutott az önfeledt elragadtatásig.

Persze, észrevettek tucatnyi apró hibát, ügyetlen kéztartást, bizonytalan megállást egy-egy ugrás után, suta összekötő elemet és így tovább.

De ez most nem számított, hiszen a bordásfallal övezett, rosszul világított, foltos mennyezetű teremben egy tüneményes tornásztehetség bemutatkozásának lehettek szemtanúi.

Mert Gurgyán Marietta, akit csak Marcsinak hív mindenki, zene nélkül előadott, rögtönzött talajgyakorlatában valóban megcsinálta a nagy versenyek Runder-félfordulatát bicskaszaltóval csakúgy, mint a kézenátfordulást előreszaltóval, sorozatban a kéznélküli flikk-flakkot, az oldalszaltót, magasan a csavarszaltót, mindent. Jó két percig csak olykor-olykor érintkezett a földdel, ideje nagyrészét a levegőben töltötte.

És még valami mással is elbűvölte az igazgatónőt és az oktatót. Azzal, amit a lelátón ülő laikus is rögtön megérez, amikor egy vérbeli versenyző kezd hozzá gyakorlatához és amit megmagyarázni még a szakember sem igen tud.

Azzal, amit úgy hívnak: egyéni varázs.

Olyasvalami ez, mint a színházban, amikor egy-egy színészre, színésznőre, táncosra, táncosnőre jobban oda kell figyelni, mint a többire. Mégha kisebb, jelentéktelenebb is a szerepe, kevesebbet is mozog. Mert neki „levegője" van, mert ha ő ugyanazt csinálja, mint a többi, akkor is mást csinál.

A lóugrás — pengevillanás. A gerendagyakorlat — finoman leplezett küzdelem az egyensúly megtartásáért. A felemás korlát csupa pörgés, forgás, kelep, átváltás. Persze, mindhárom szeren lehet szépen, érdekesen tornászni, de a versenyző egyénisége, sokoldalúsága igazán a talajon bontakozik ki.

Amikor Marcsi odaállt a szőnyeg egyik csücskére, babrált valamit a lila masnin, kihúzta magát, elmosolyodott — egyszeriben kecses hattyúvá vált a csúf kis kacsa. Kiderült, hogy nem kövérkés, hanem nagyon is arányos az alakja, hogy a fején nem csöpp szalmaboglya ül, hanem aranyszőke haj, hogy édes a pofija, hogy az a kis bandzsaság kifejezetten jól áll neki.

És a következő pillanatban ez a bűbáj fellibbent a légbe.

***

Összenézett Borbolánné és Tumpele Mihály. Ízig-vérig sportember volt mind a kettő, megszólalt hát bennük a kis csengettyű: „Figyelem, itt most történik valami!"

És ezután már le nem vették szemüket Marcsiról, míg be nem fejeződött a „felvételi kérelem", s a kislány pihegve le nem kuporodott a szőnyeg szélére, hogy felvegye tornacipőjét.

Mert természetesen mezítláb tornászott a szőnyegen.

Mint Ljudmila Turiscseva, Kerstine Gerschau, Olga Korbut meg a többiek.

Akiket a tévé mutatott Londonból, az Európa-bajnokságról.

(Folyt. köv.)

SZERETET

BRENNER,
SAJDIK,
SZŰR-SZABÓ,
FÜLÖP,
DALLOS,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI

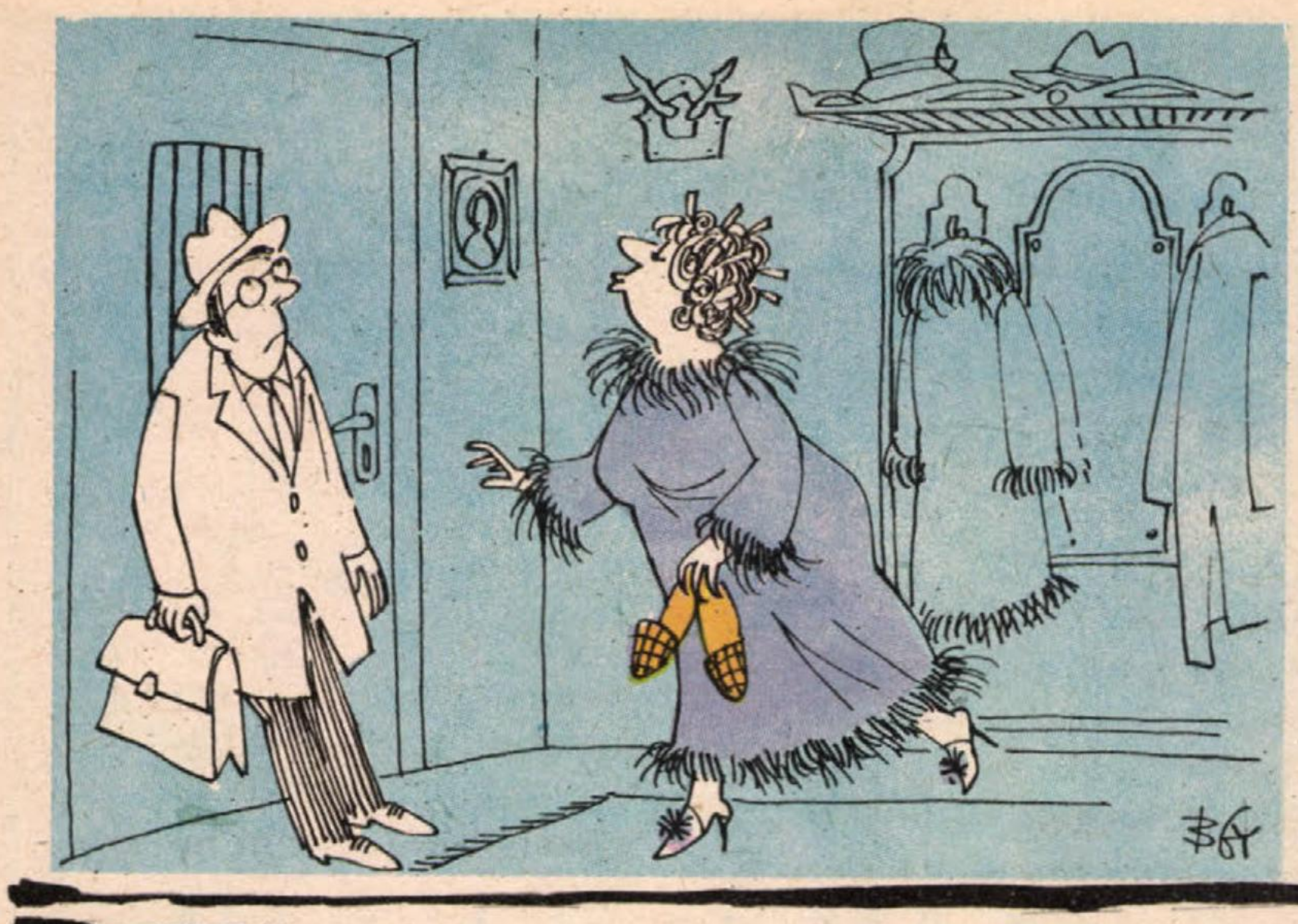

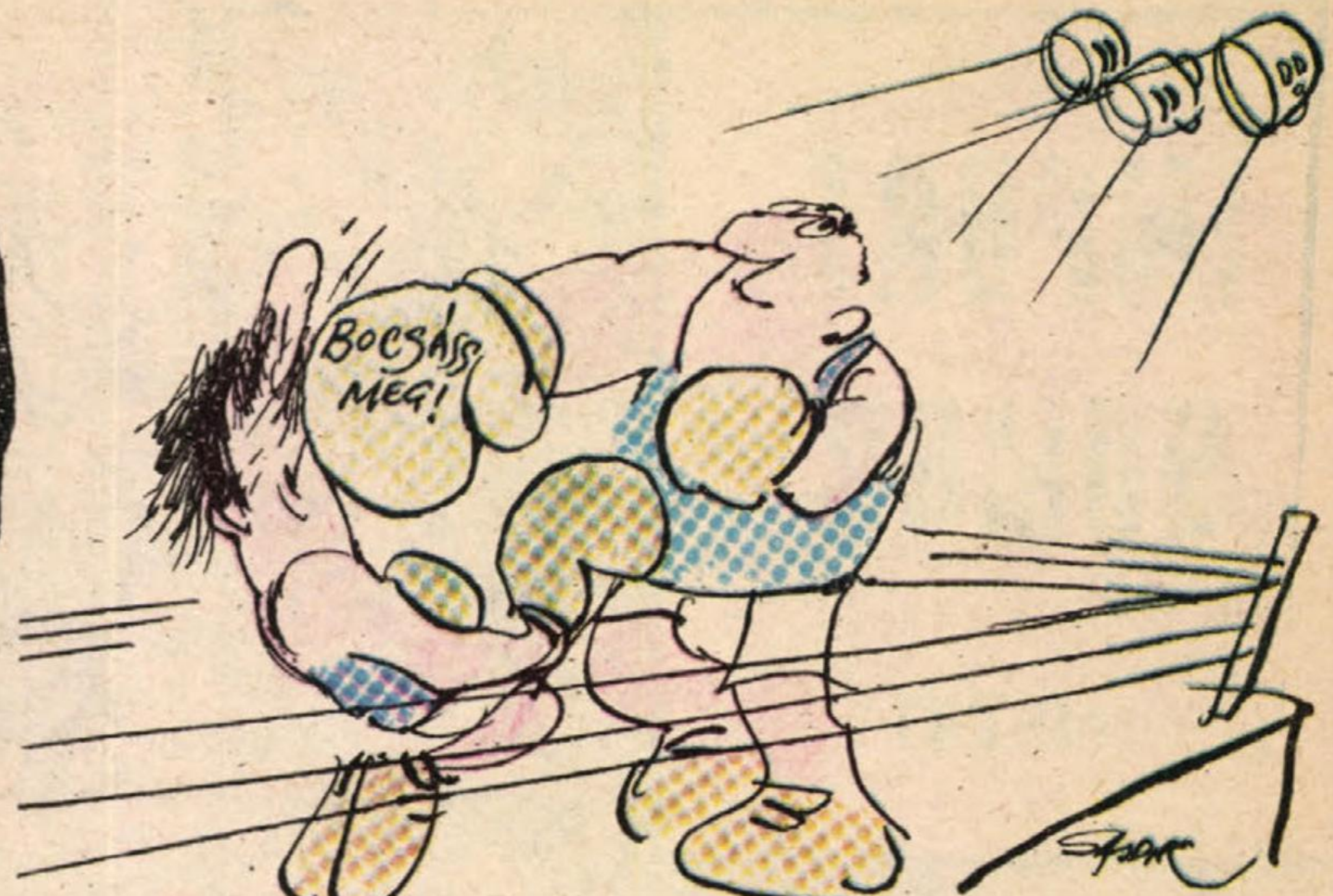
BOCSÁSS MEG!

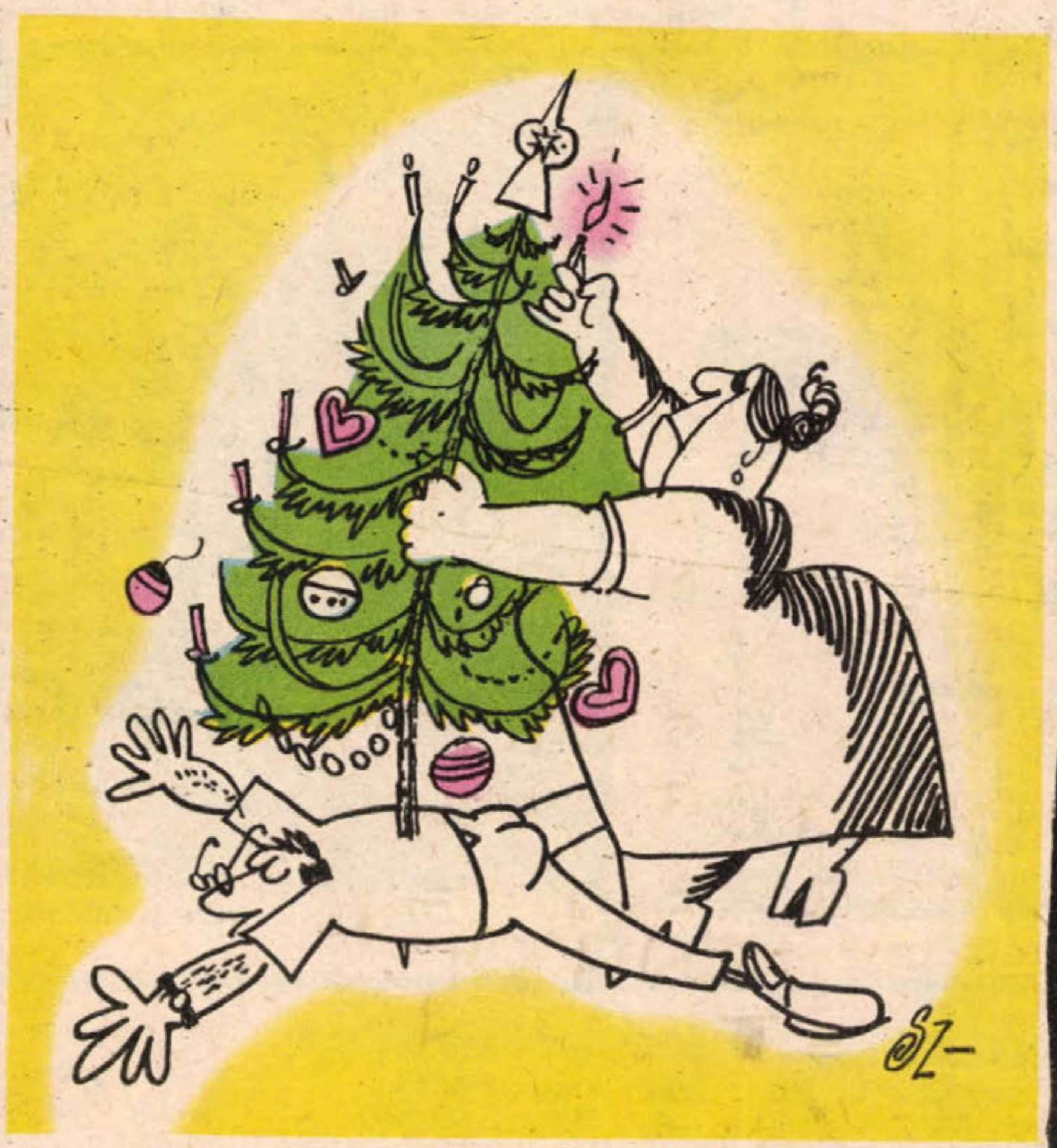

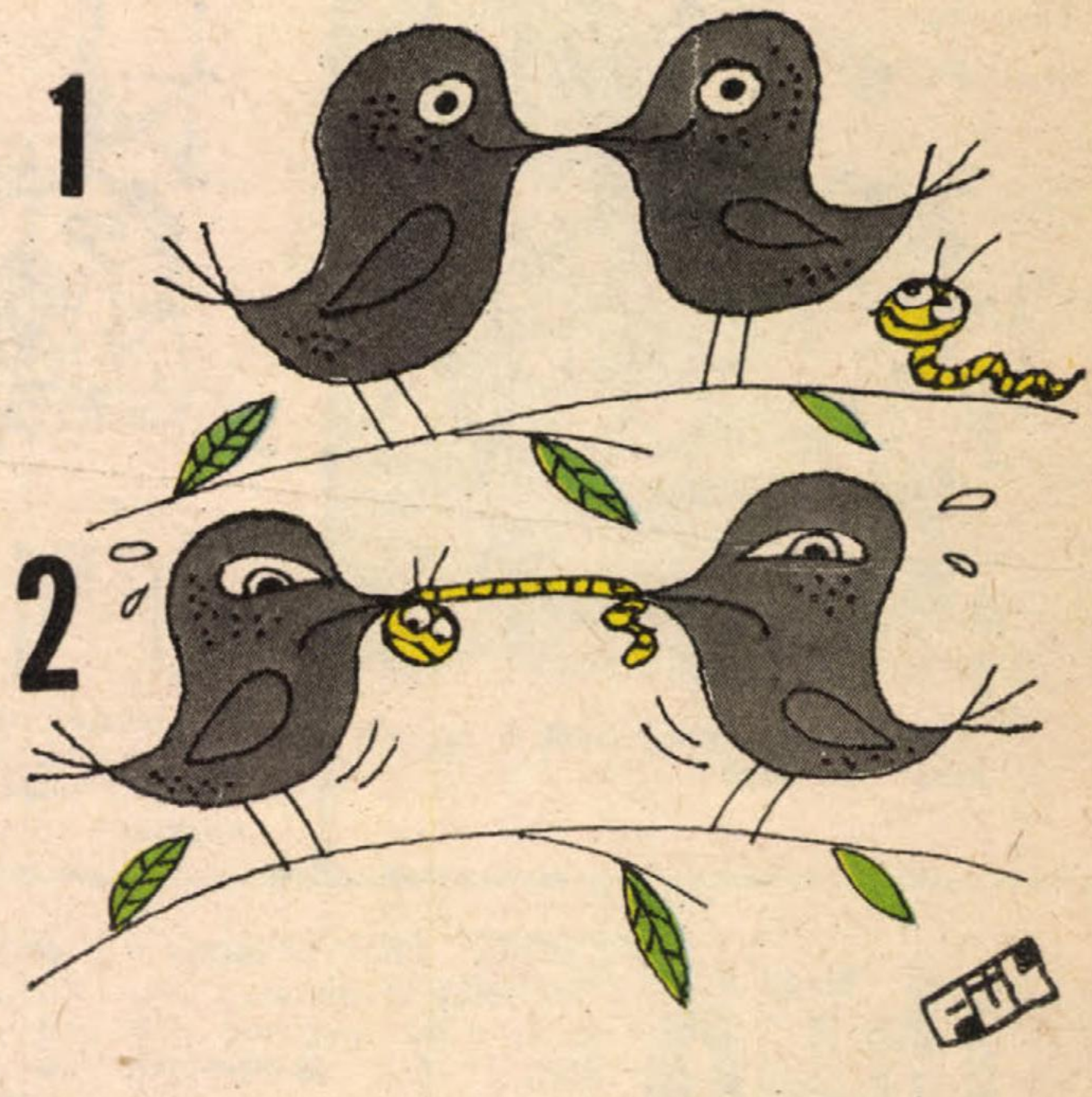

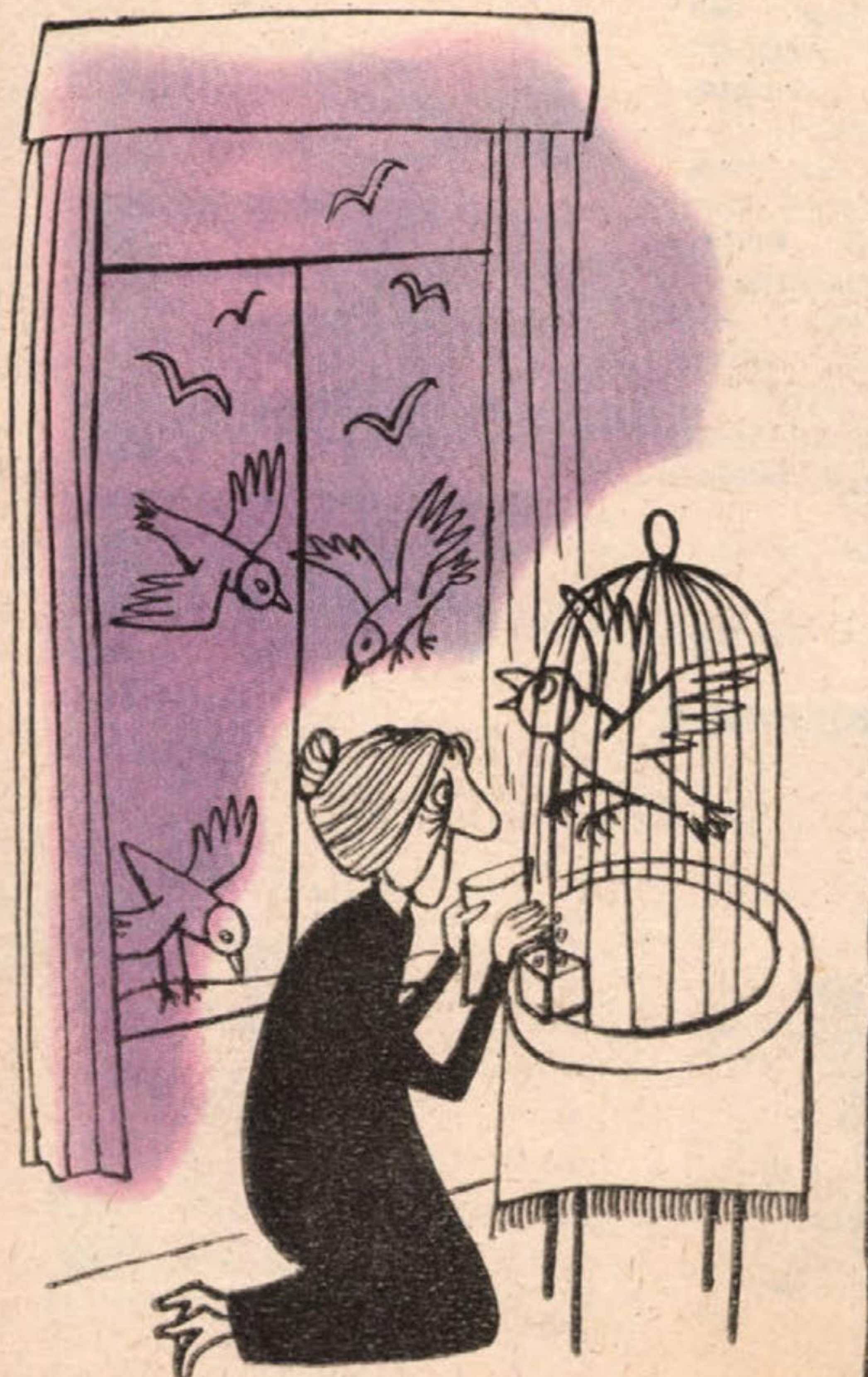

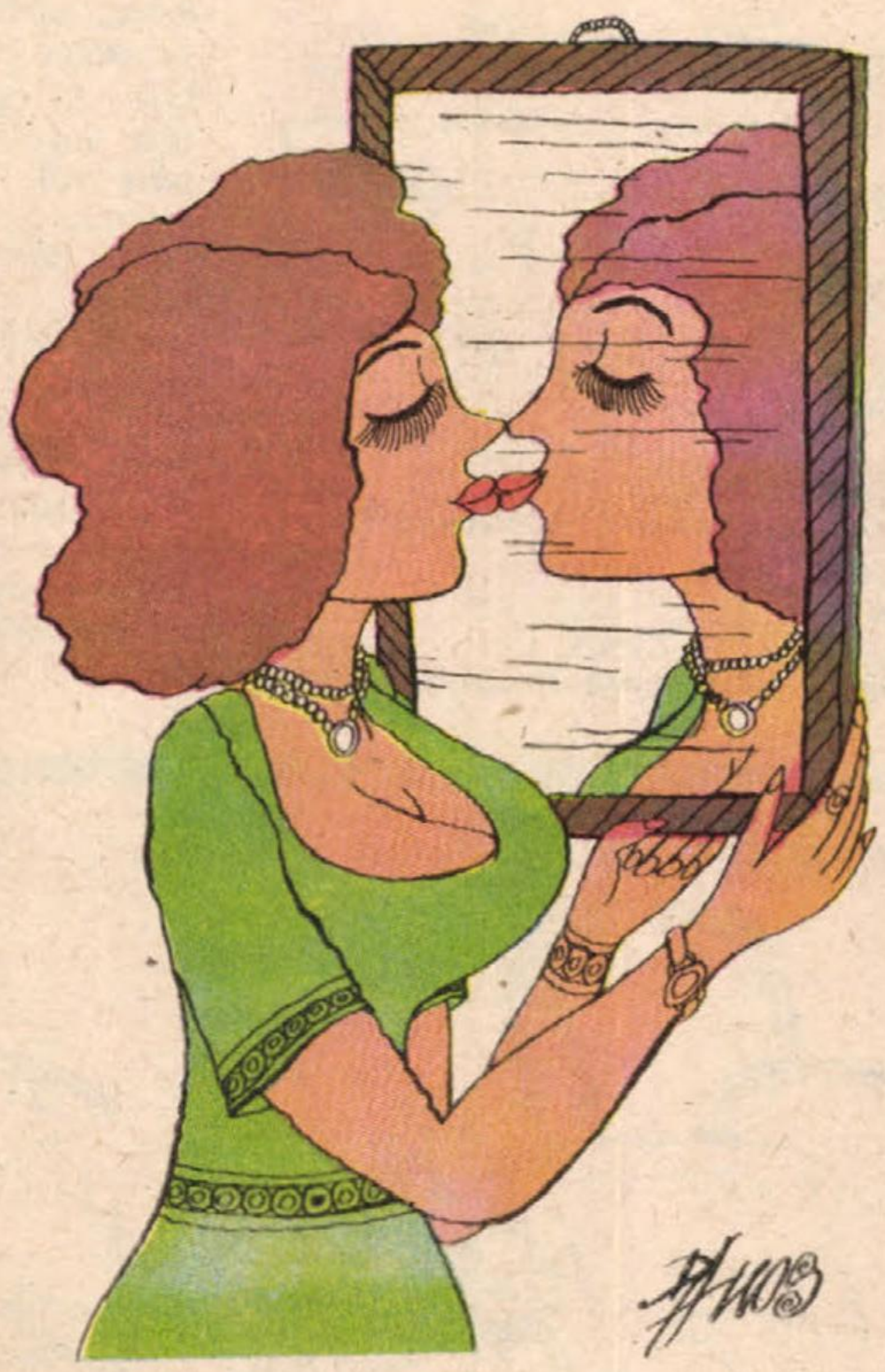

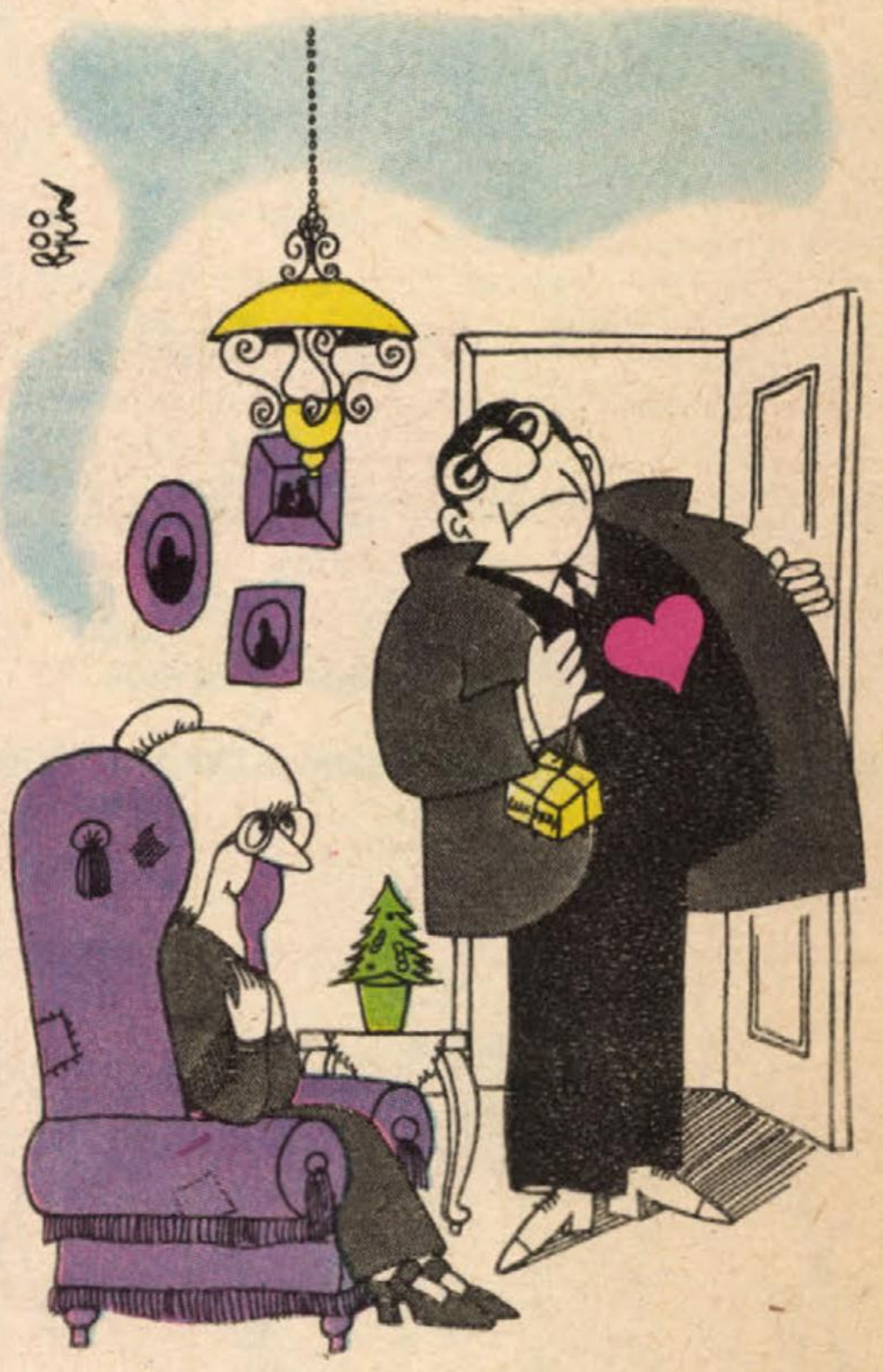

IMPORT HUMOR

(NSZK)

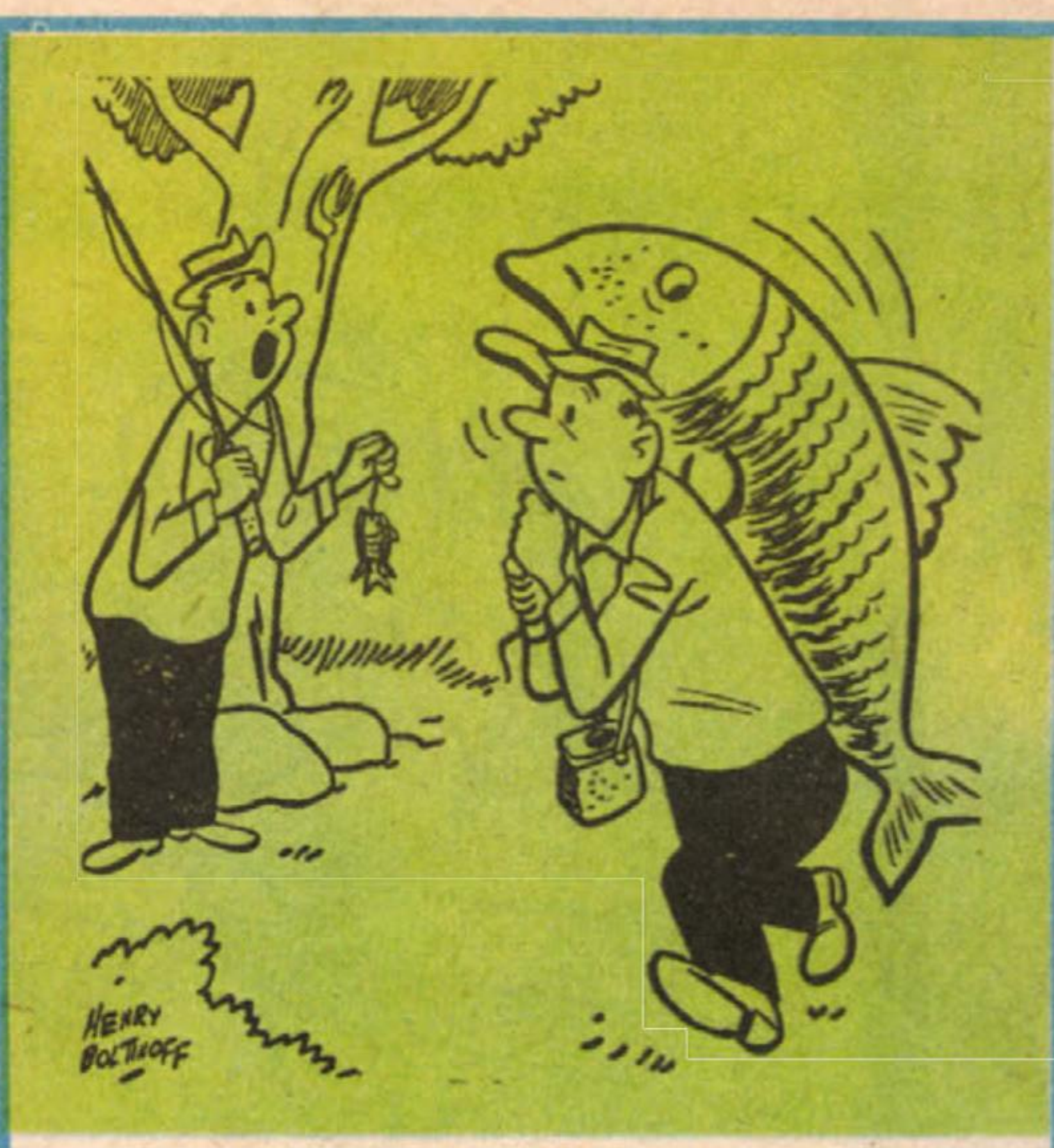
HENRY BOLTHOFF

– Csak egyet fogott? Én hármat!

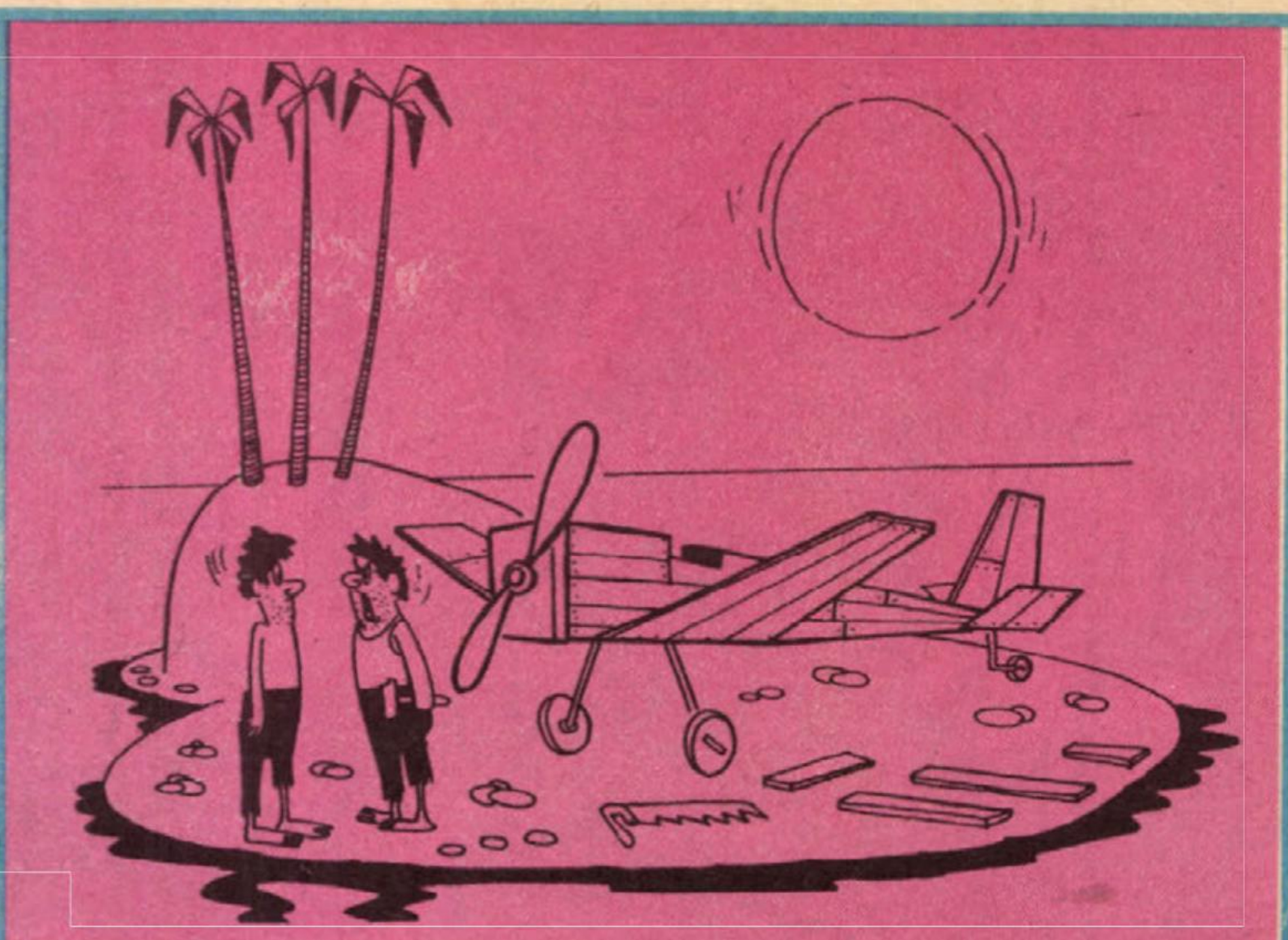

– Hát ez mindennek a teteje! Miért csak most mondod, hogy semmit sem értesz a repülőgépekhez?!

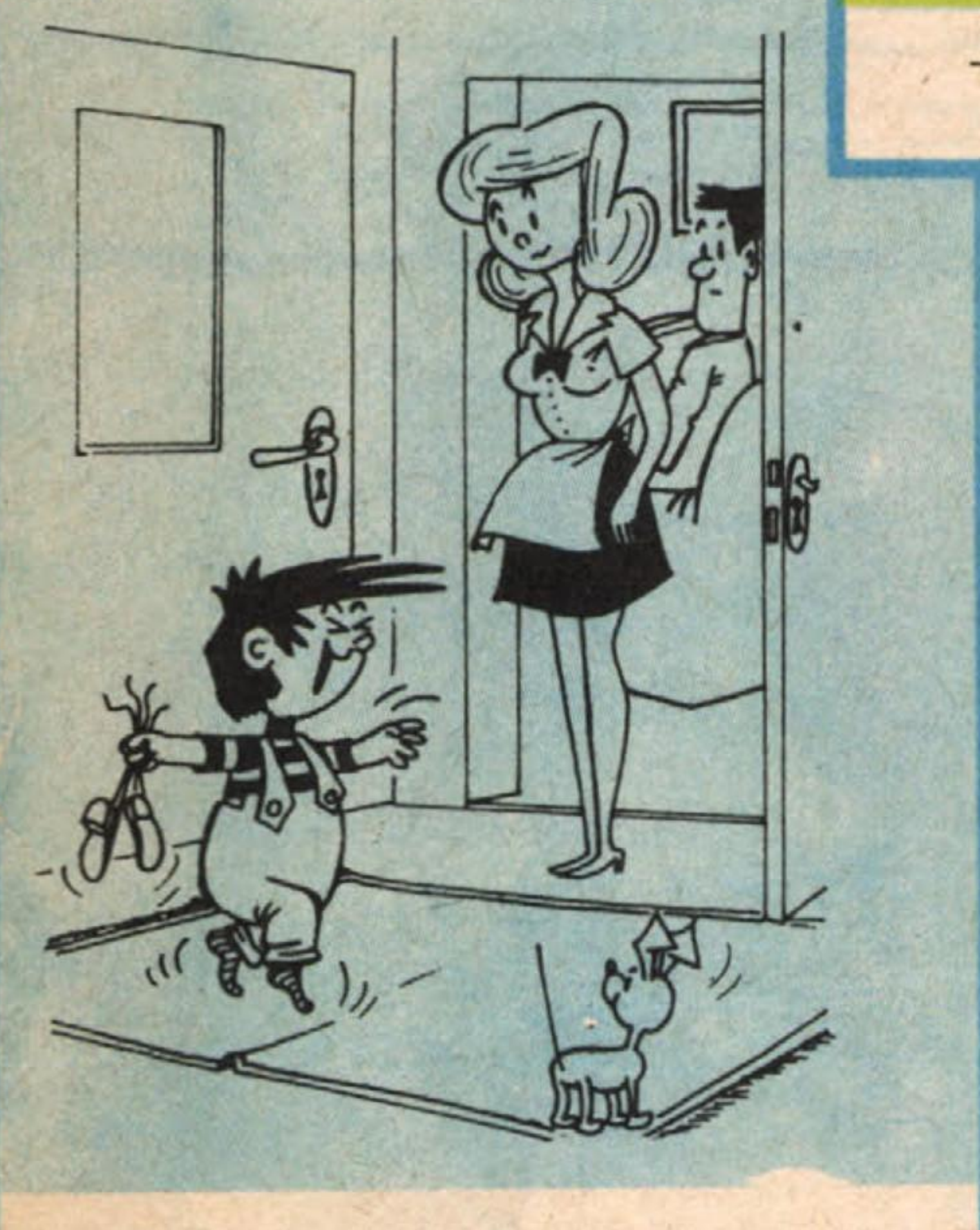

– Csak azt csinálom, amit a papa, ha későn jön haza...

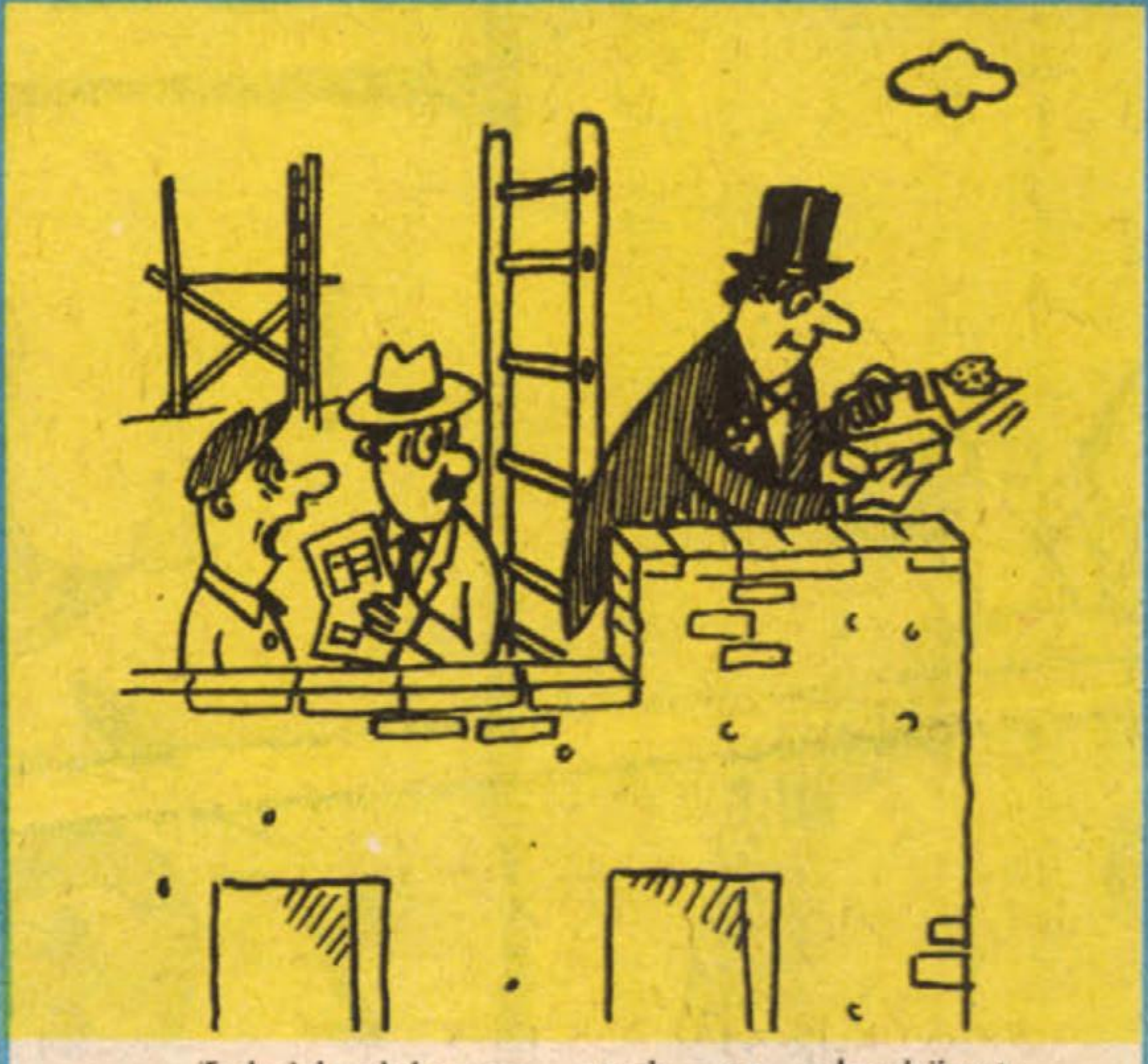

– Tulajdonképpen csak az alapkövet kellett volna elhelyeznie, de amikor meghallotta, hogy mennyit keresünk, tovább folytatta...

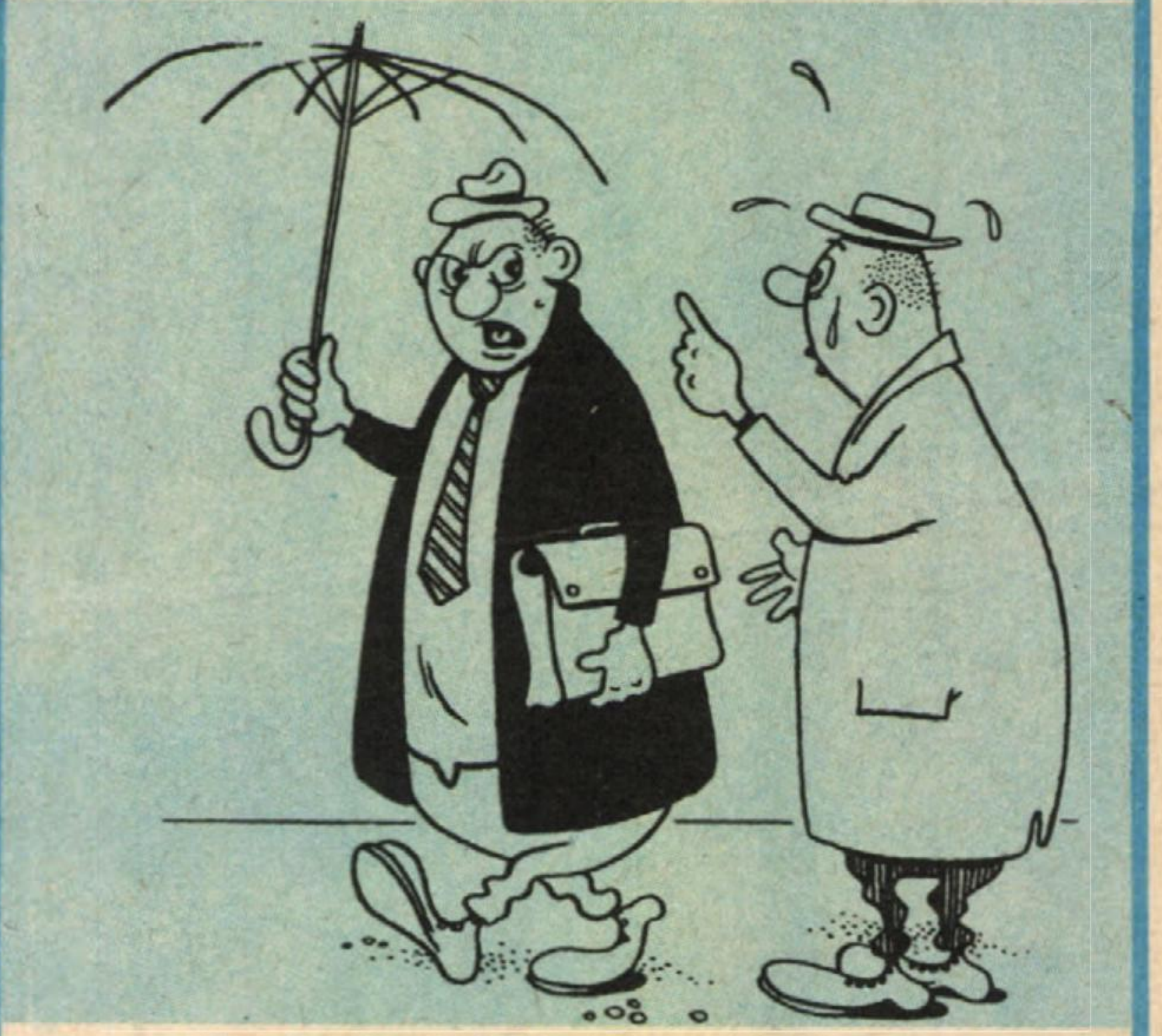

– Ne izguljon! Én is látom! Dehát most nem esik...

tribün

Néhány Fülöp-szigeti kiscsapatnál divatba jött, hogy a játékosok nem hordanak mezt. Csapatuk színét s a hivatalos trikó csíkjait, sávjait egyszerűen rátetováltatják a felsőtestükre.

Szellős viselet. Szellős és kényelmes.

Európában természetesen nincs jövője.

Mert — ugyebár — mit tegyen a tetovált játékos, ha netán egyesületet kell változtatnia?

Tosh Chamberlain, a Sheffield Wednesday csatára, a 92. percben gólt lőtt. A játékvezető ugyanis hosszabbított és ez a két perc a győzelmet jelentette a Sheffieldnek, hiszen a szélső góljával 2:1-re alakult a mérkőzés. Chamberlain teljesítményéért 50 font külön jutalmat kapott a vezetőségtől. De elrontotta a saját felesége totószelvényét. Mrs. Chamberlain x-re tippelte ezt a mérkőzést. Ha a férj nem lövi be azt a gólt, a Chamberlain-család 9000 fontot nyer a totón...

*

Az argentin River Plate játékosai úgy találták, hogy magasabb bért érdemelnének. Elküldték hát a csapatkapitányt, hogy intézkedjék, beszéljen az elnökkel.

— Elnök úr — mondta a kapitány. — A barátaim elégedetlenek. Itt tenni kell valamit.

— Természetesen — mondta az elnök. — Válasszon más barátokat.

*

Az FC Palermo fiatal középcsatárát súlyos durvaságok miatt kiállították. A csatár lehorgasztott fejjel ballagott le a pályáról. Az igazi meglepetés a partvonal mentén várta. A kedves mama személyében. A temperamentumos asszonyság lángoló haraggal támadt a fiúra:

— Erre tanítottalak, gazember? Ez a keresztényi szelídség?

És agyba-főbe verte az esernyőjével.

(p. p.)

KÉP A JÖVŐBŐL

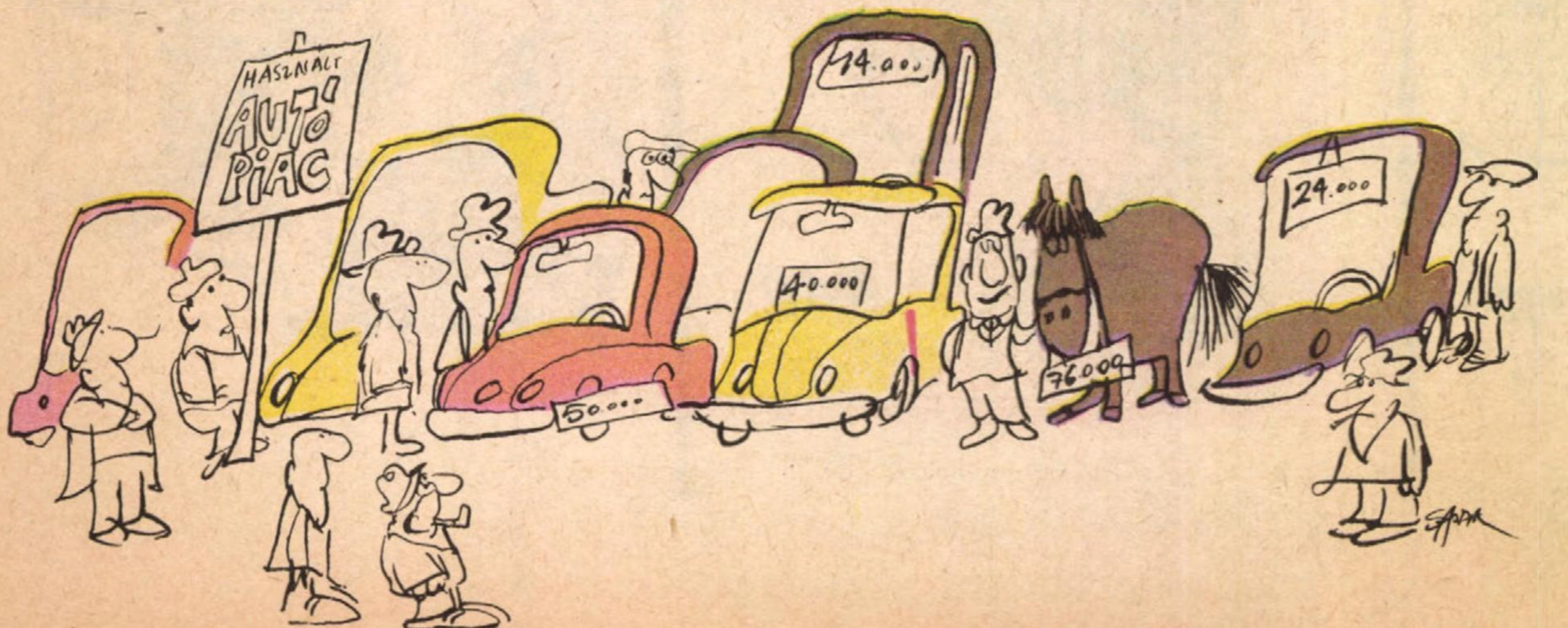
HASZNÁLT
AUTÓ PIAC
14.000
40.000
50.000
76.000
24.000

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

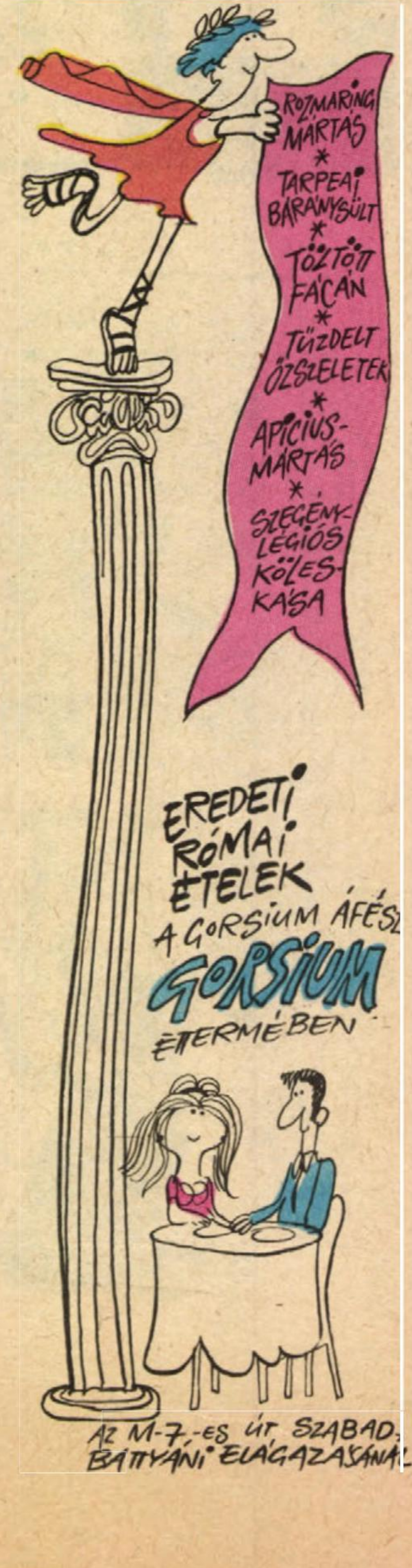
ROZMARING MÁRTÁS
*
TARPEAI BÁRÁNYSÜLT
*
TÖLTÖTT FÁCÁN
*
TŰZDELT ŐZSZELETEK
*
APICIUS-MÁRTÁS
*
SZEGÉNY-LÉGIÓS KÖLES-KÁSA
EREDETI RÓMAI ÉTELEK
A GORSIUM ÁFÉSZ
GORSIUM
ÉTTERMÉBEN
AZ M-7.-ES ÚT SZABAD-BATTYÁNI ELÁGAZÁSÁNÁL

ELORELÁTAS

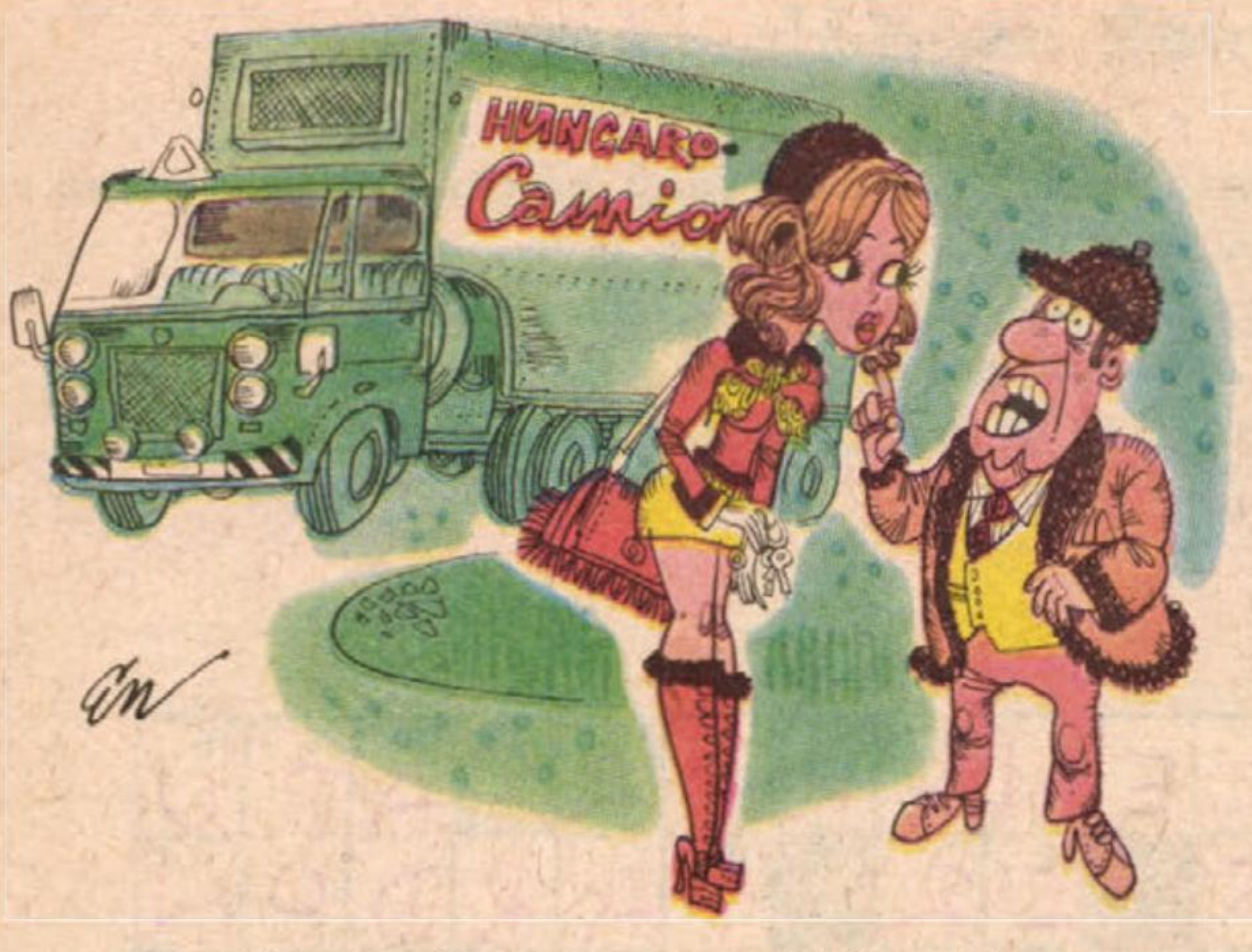

– Remélem, ebben haza tudjuk vinni az ünnepekre vásárolt ennivalót...

ITT
A
KARÁCSONY

ELEGEDETLEN VÁSÁRLÓK

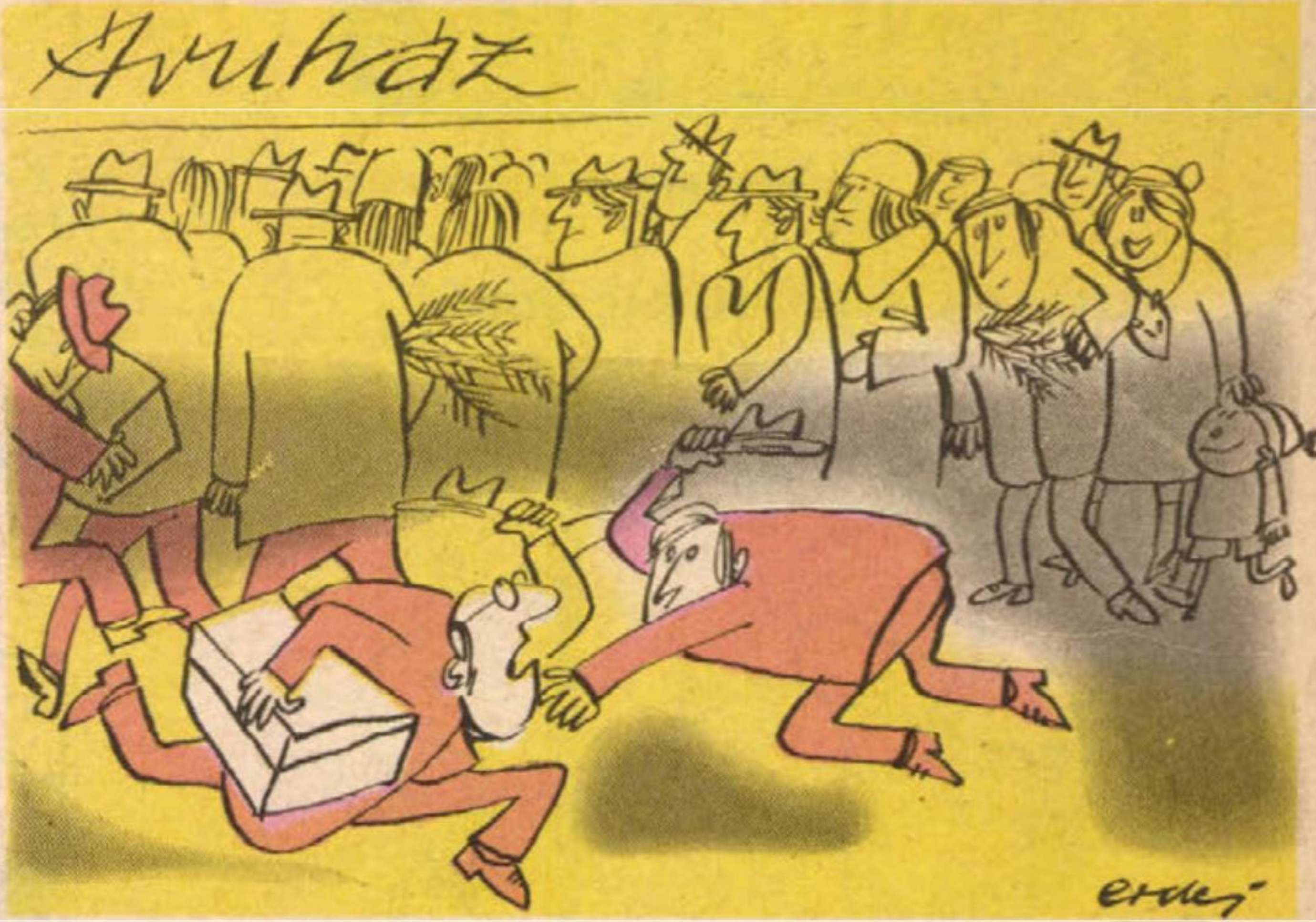

– Ideje lenne már bevezetni a lépcsőzetes ünnepkezdést...

ASSZONYI LOGIKA

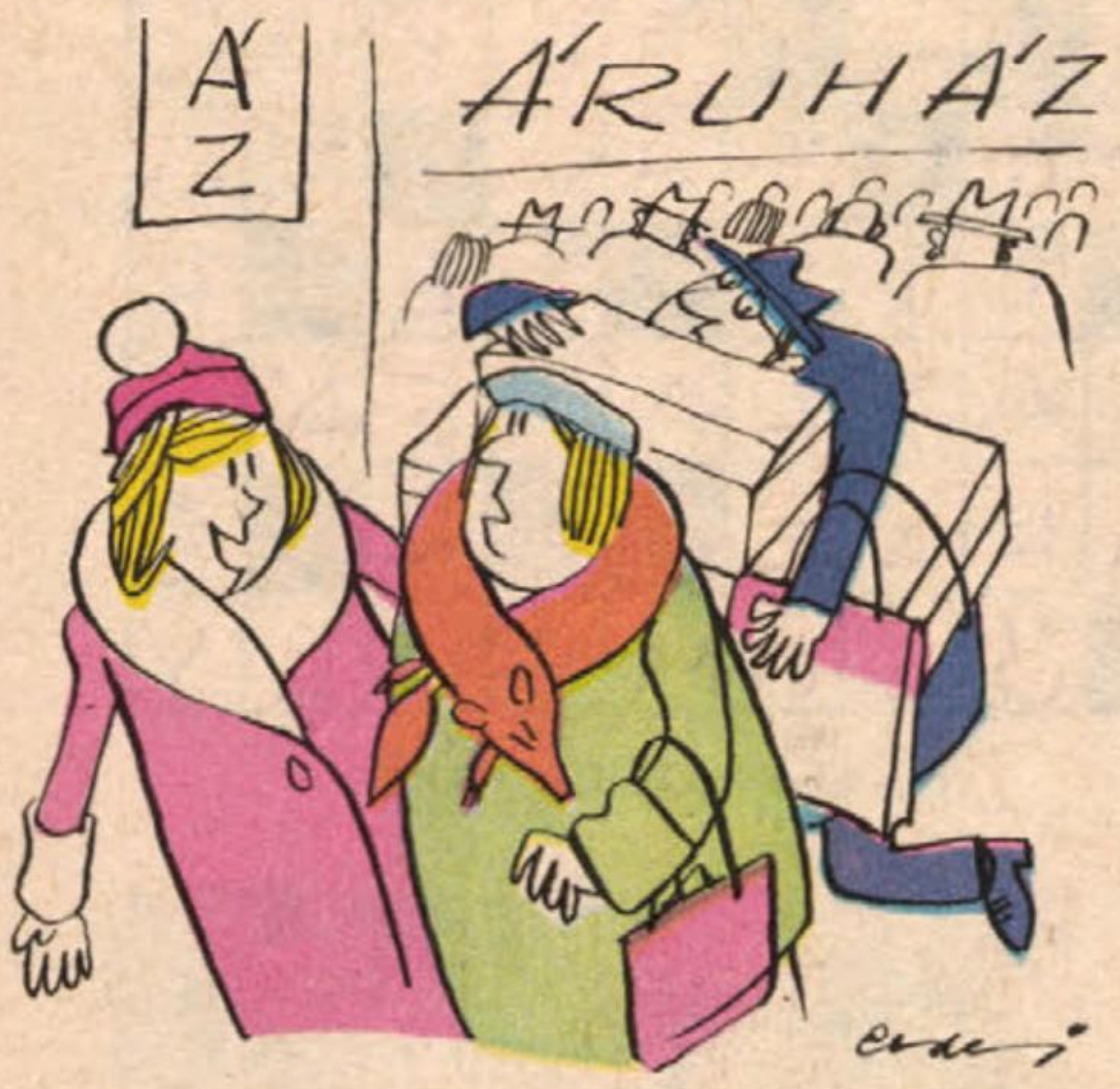

– Rajtam ne spóroljon! Majd karácsony után válok el tőle...

GONDOS HÁZIASSZONY

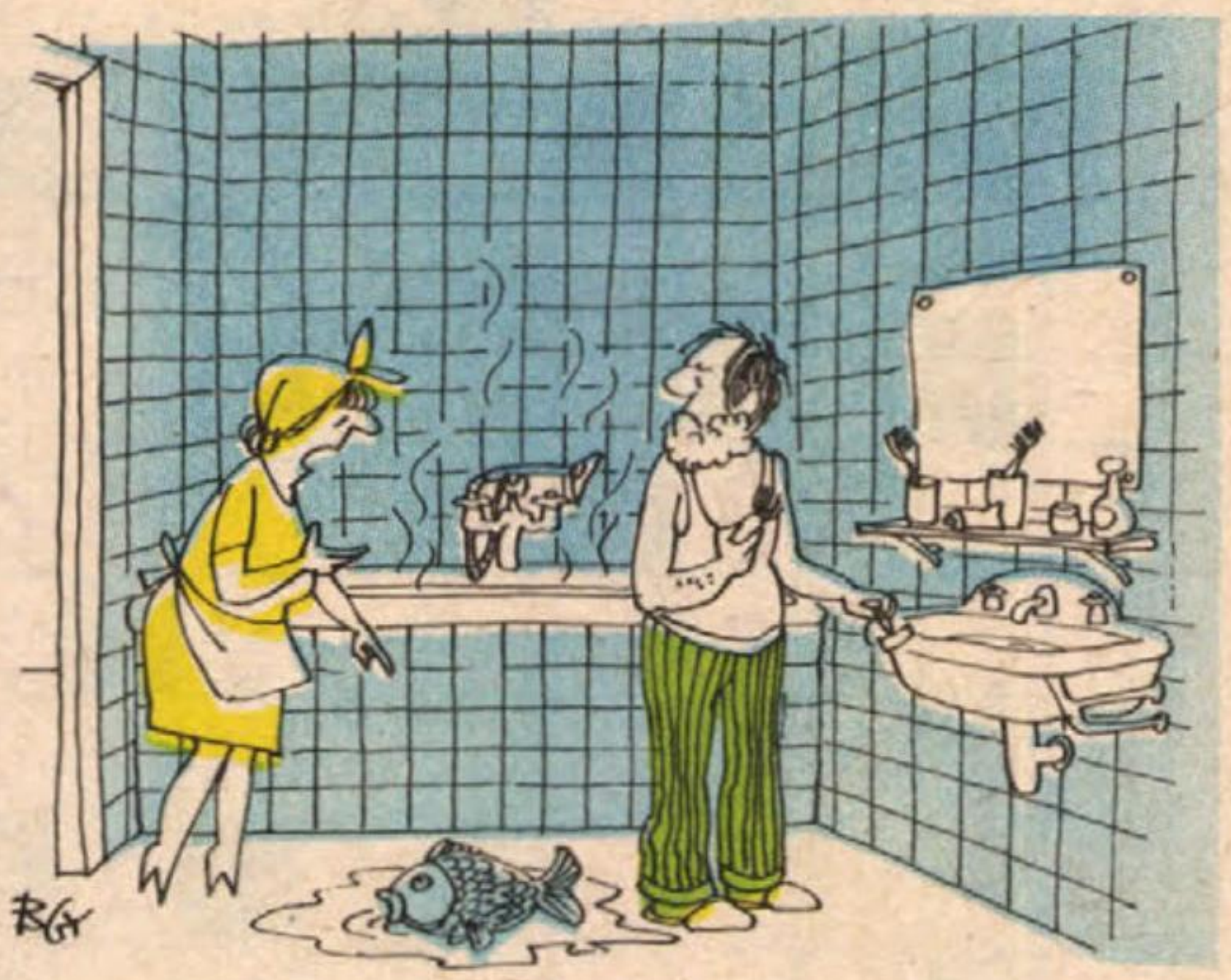

– Taxival rohantam haza a csarnokból, csak hogy élve maradjon!

KARACSONYI GAZOLÁS

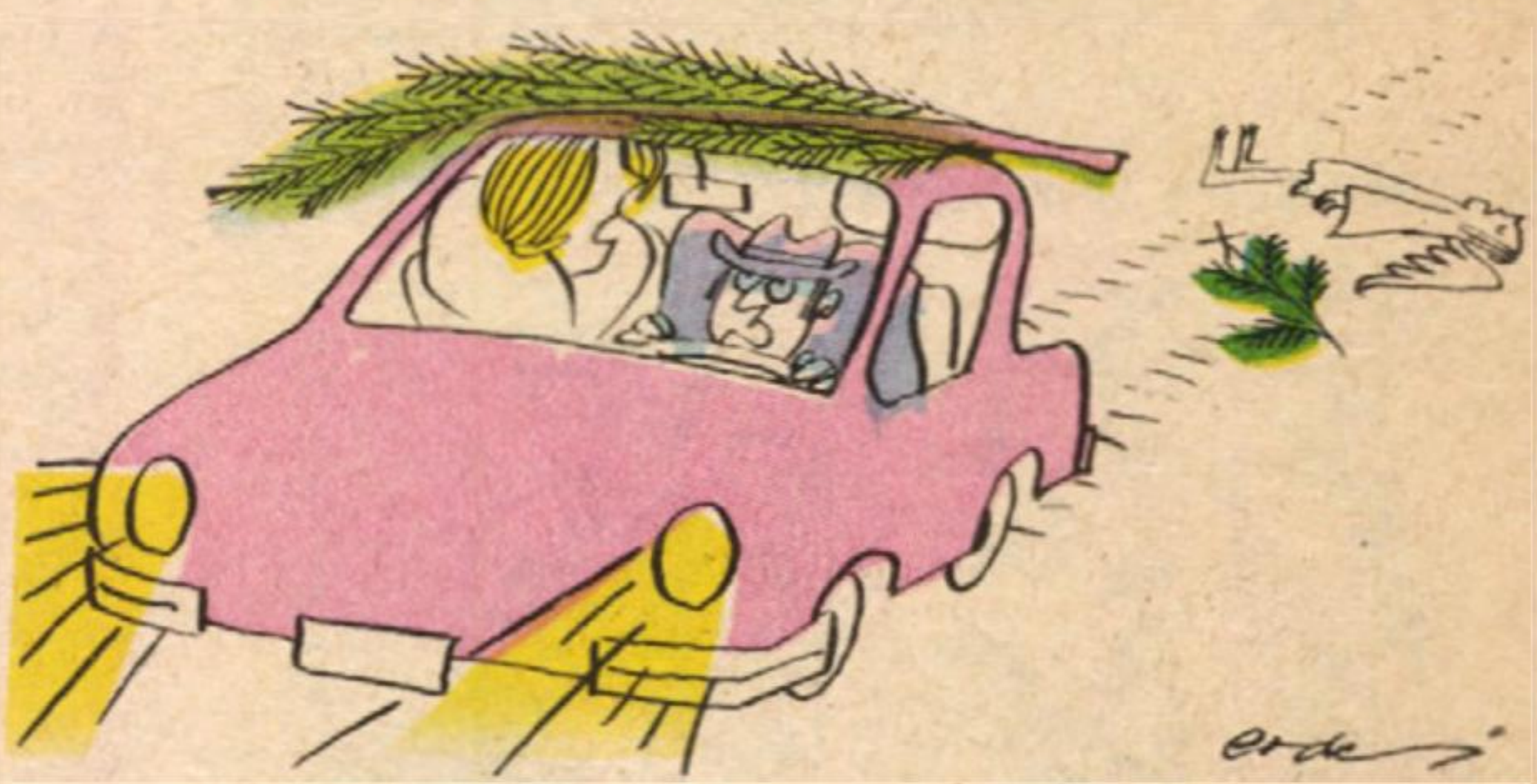

– Remélem, ebben a ködben az isten se látta...

ÜNNEPI SPORTMERKÖZÉS

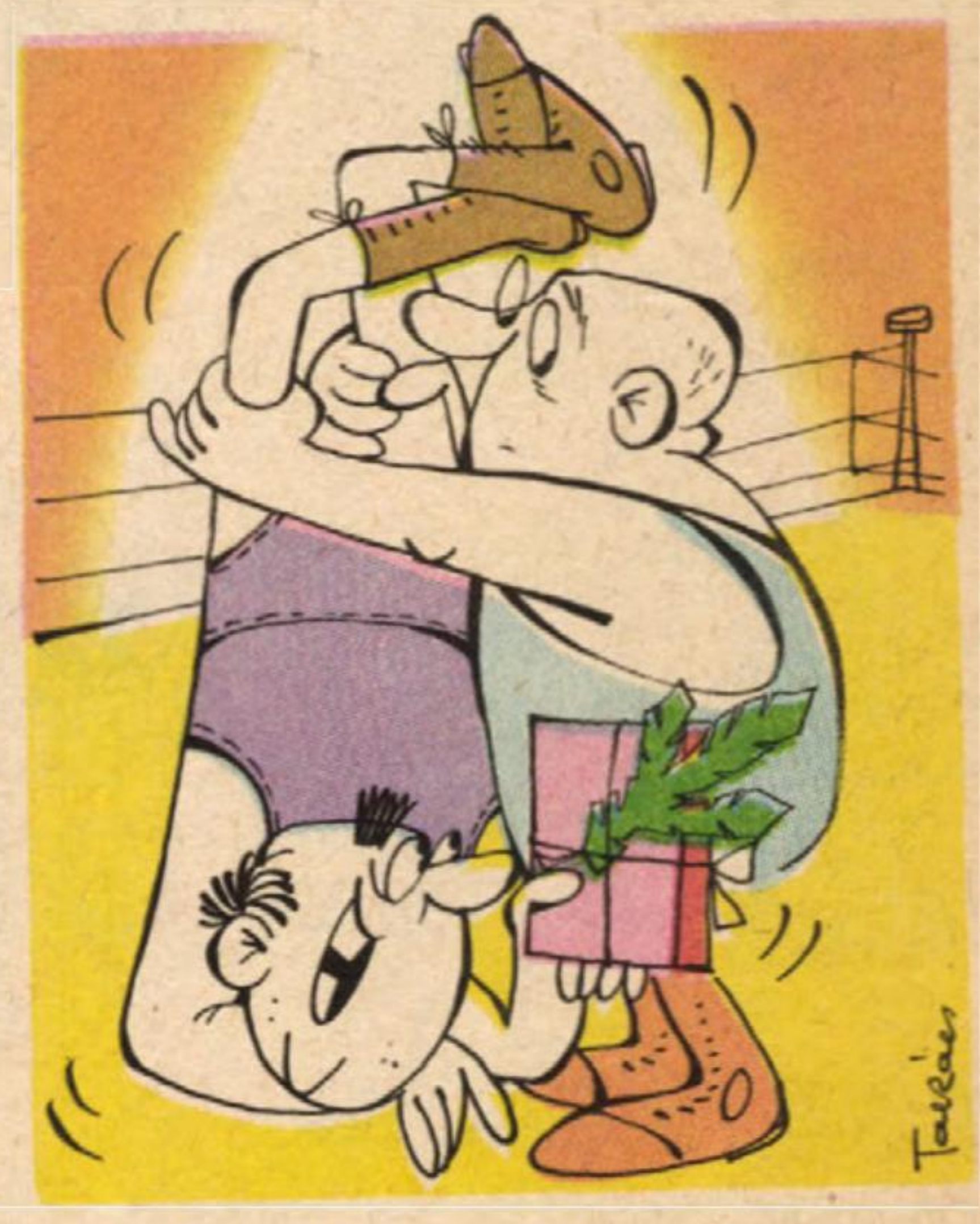

– Engedd meg, hogy kellemes ünnepeket kívánjak!

BARÁTNÖK

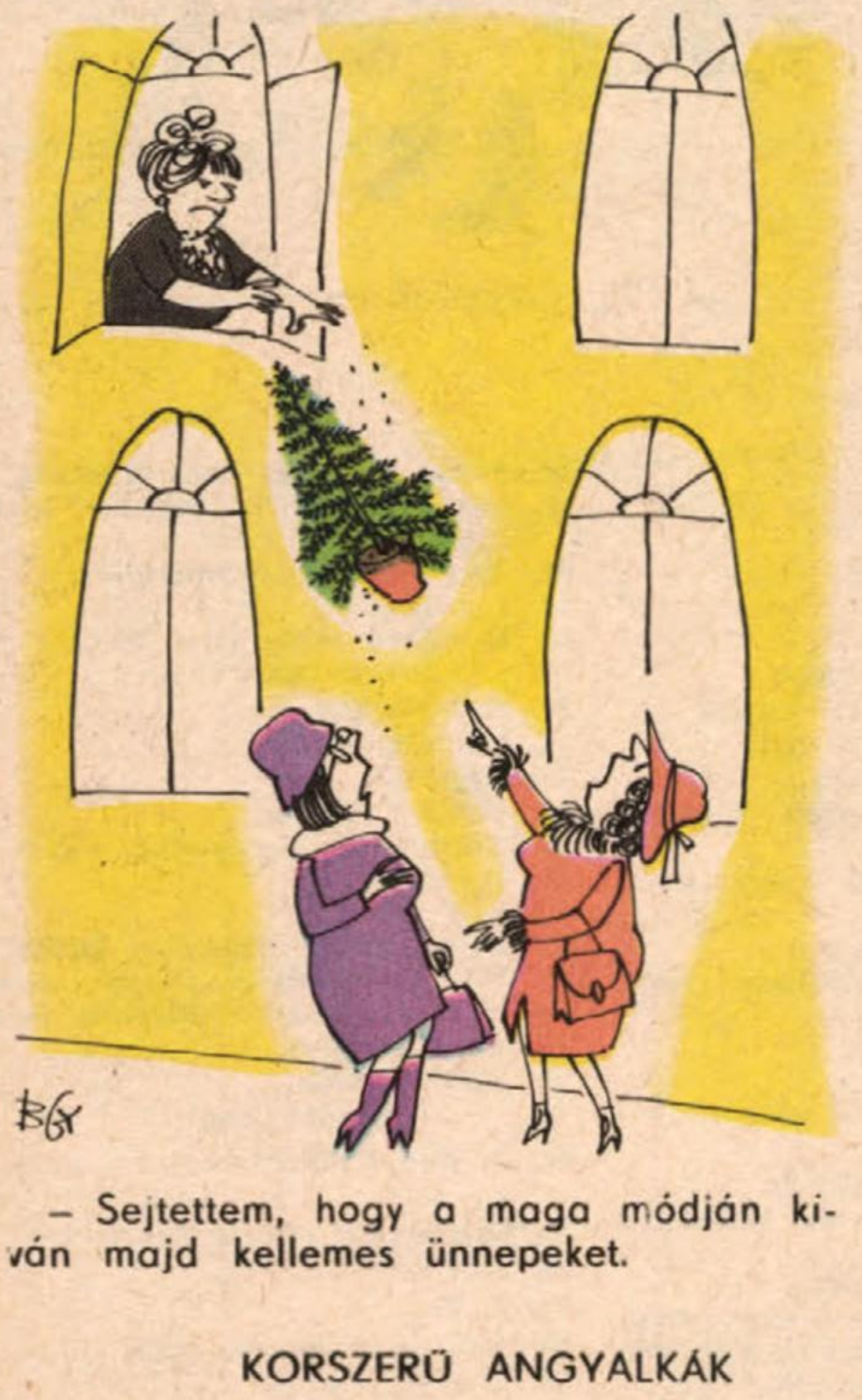

– Sejtettem, hogy a maga módján kíván majd kellemes ünnepeket.

PRAKTIKUS HÁZIASSZONY

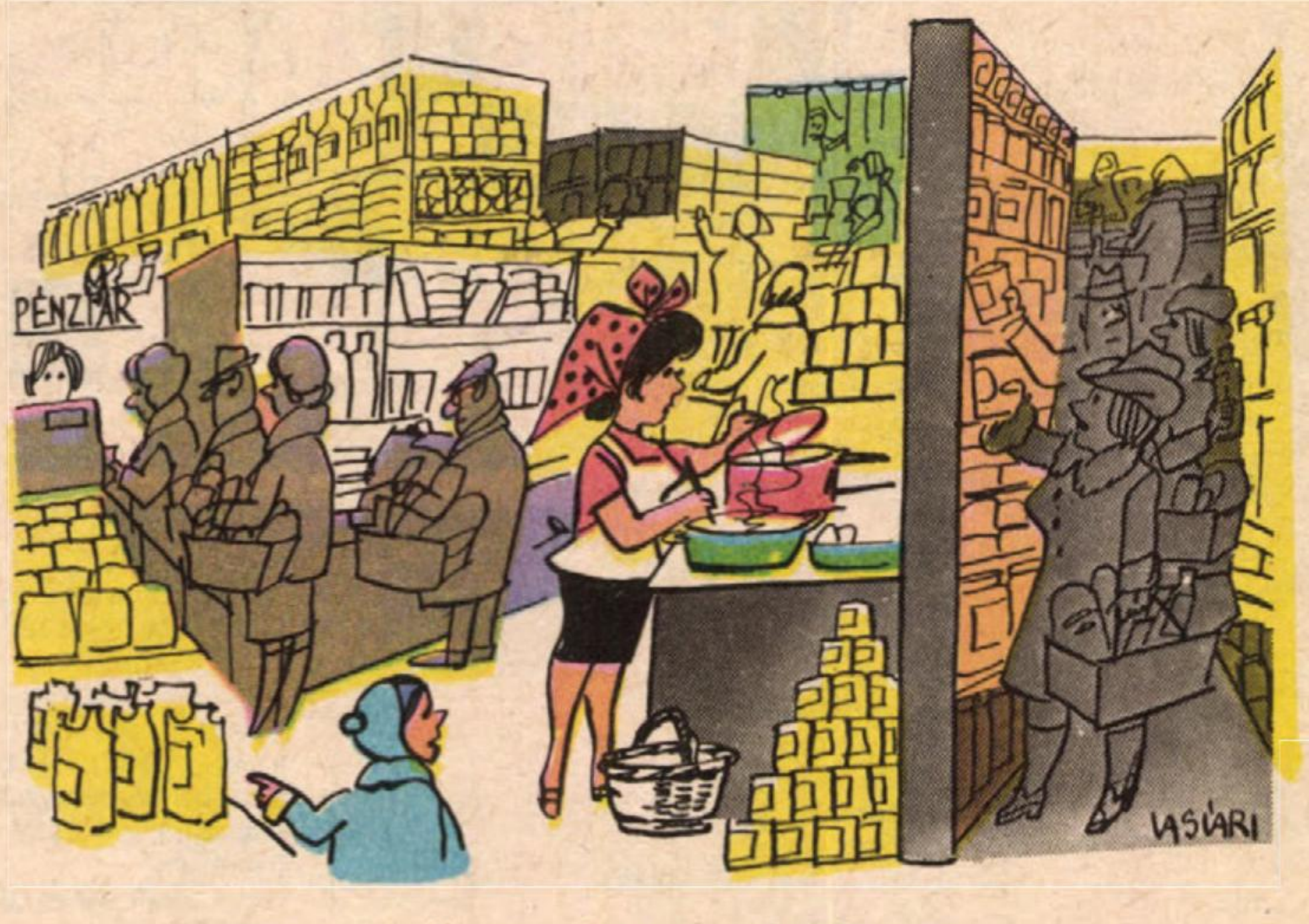

– Anyu, olaj nem kell?

KÉNYSZERMEGOLDÁS

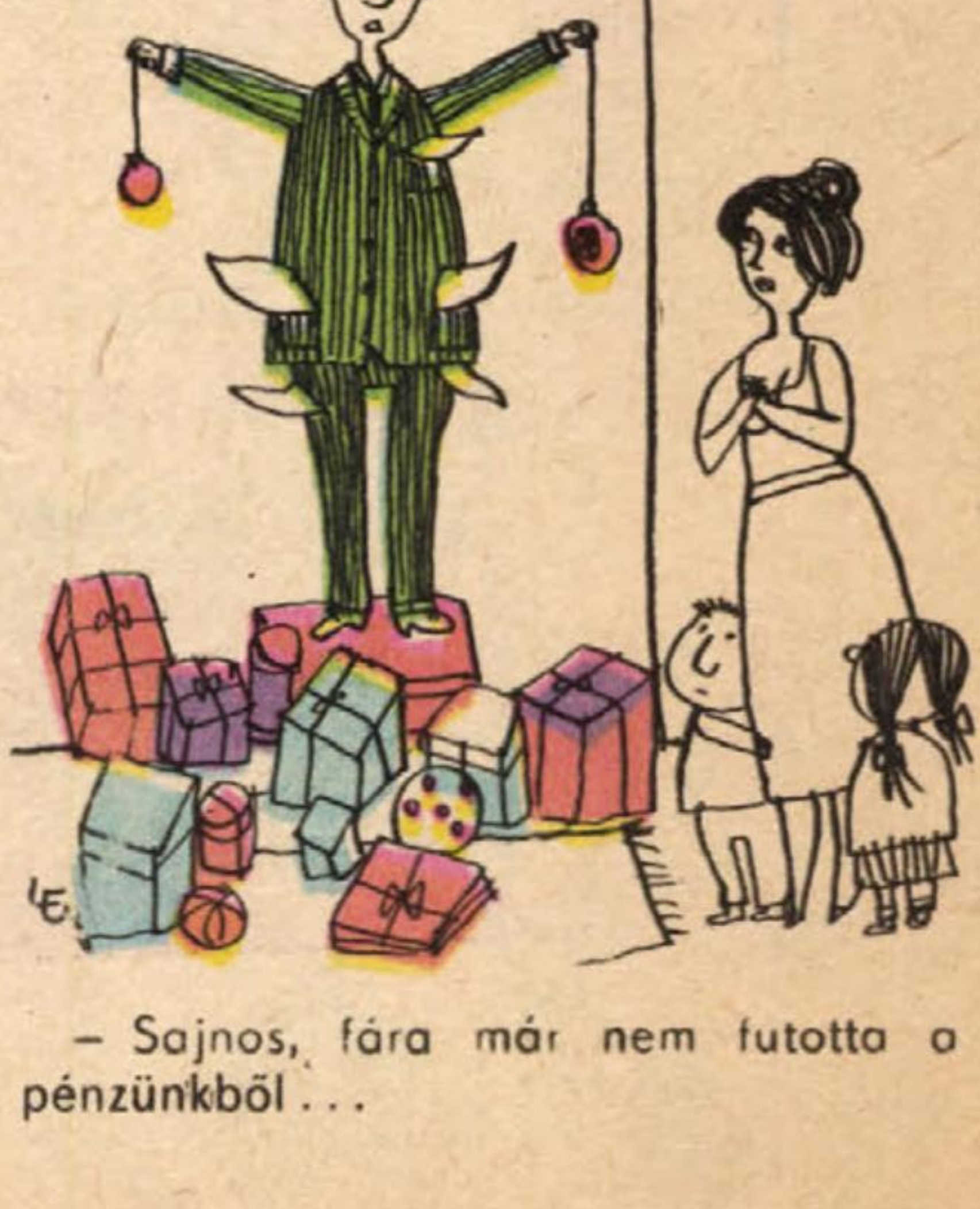

– Sajnos, fára már nem futotta a pénzünkből...

ÖRÖMHIR

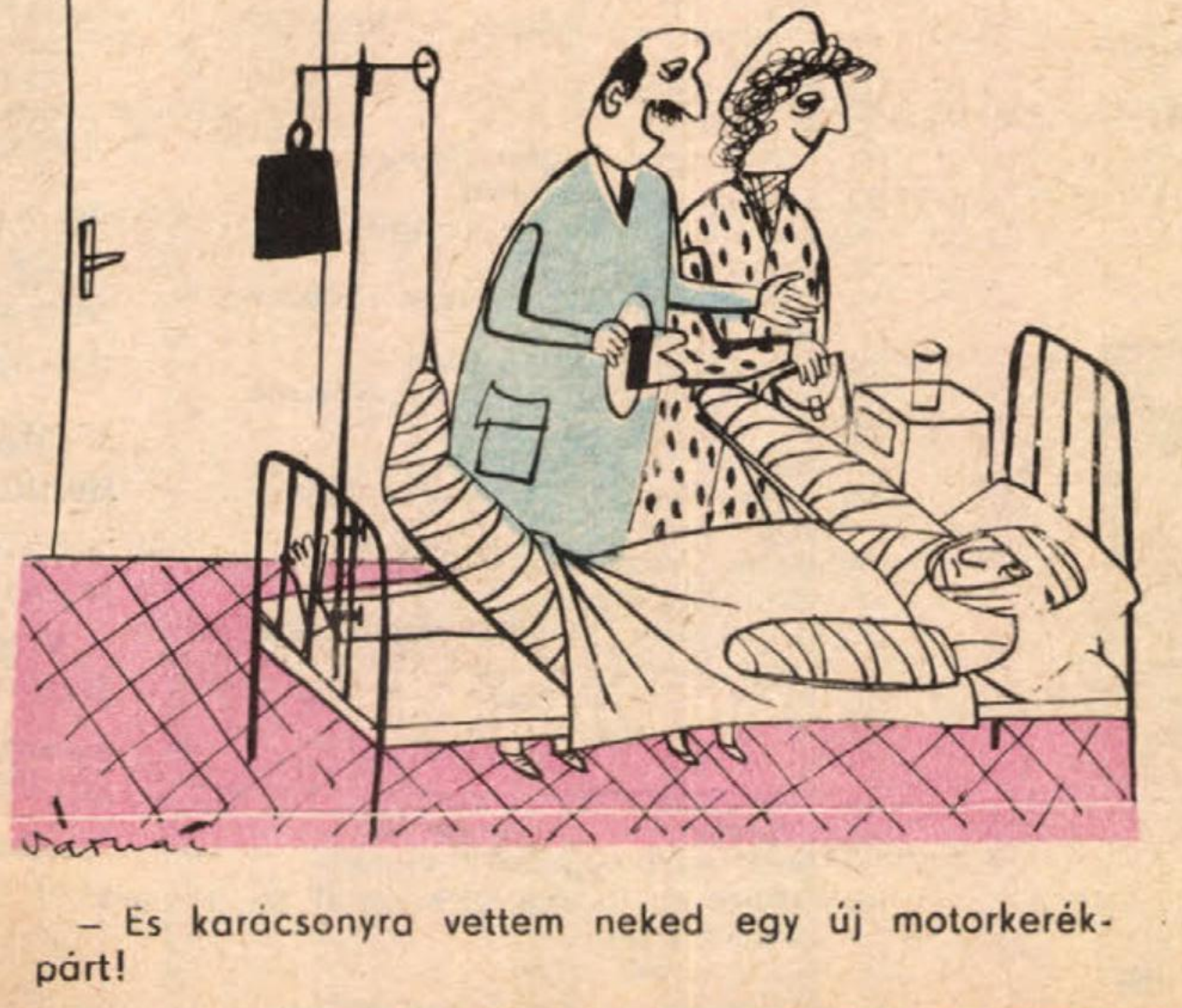

– Es karácsonyra vettem neked egy új motorkerékpárt!

KORSZERÜ ANGYALKÁK

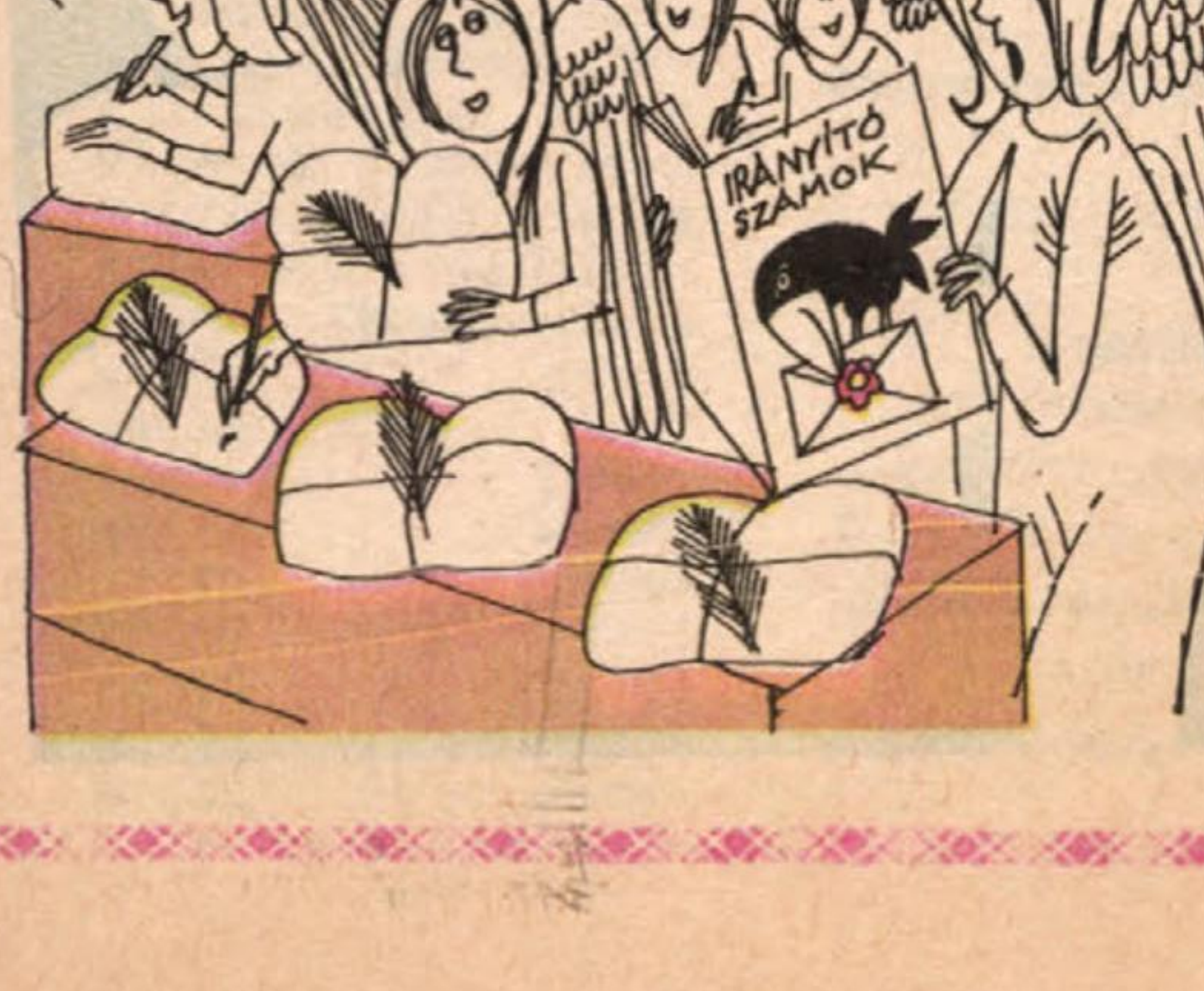

1973 ESEMÉNYEIBŐL

(Lehoczky István rajzai)

FELEMELTÉK A TORNAÓRÁK SZÁMÁT

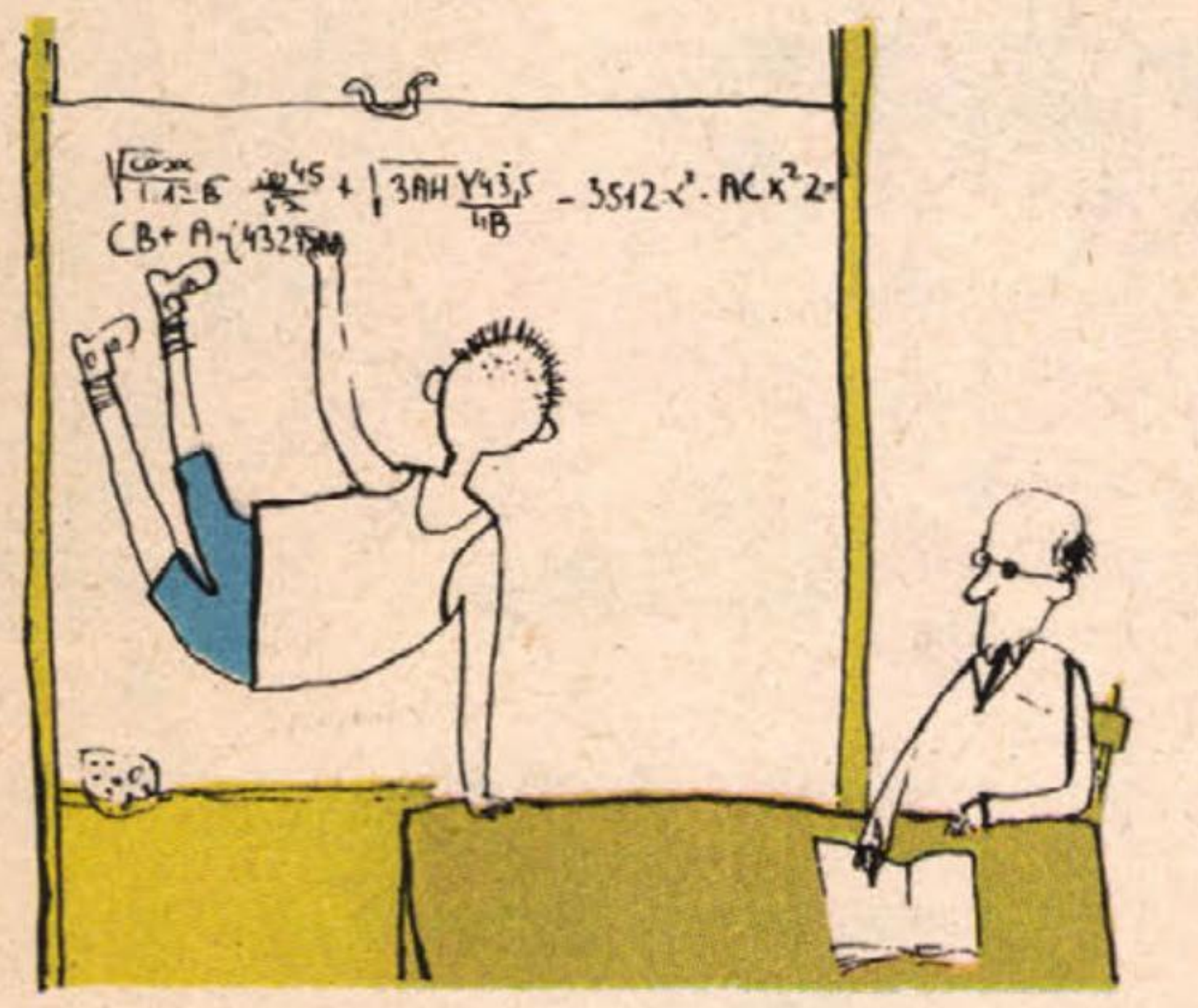

MEGBÜNTETIK A FOGYASZTÓ MEGKÁROSÍTÓIT

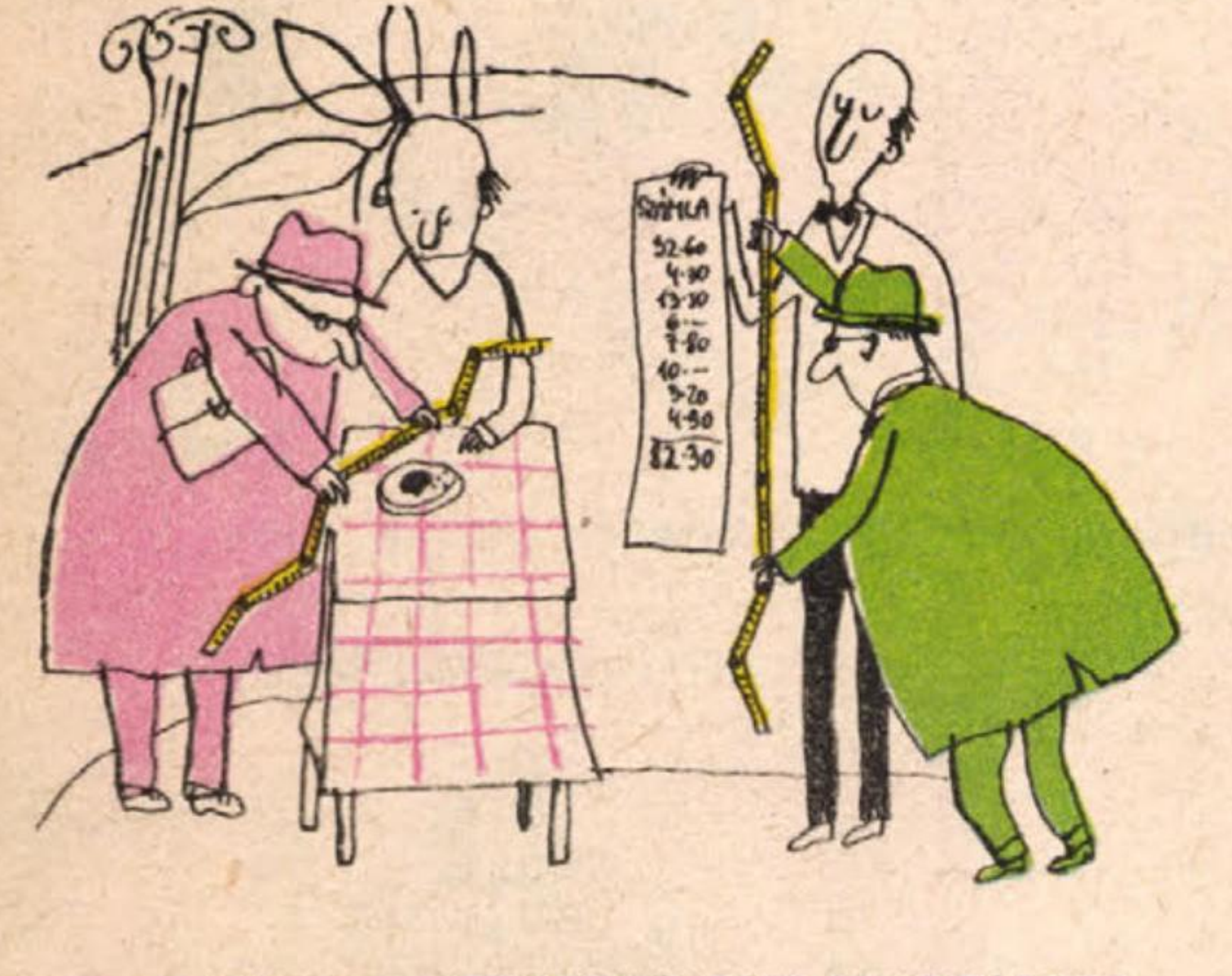

KAMPÁNY A KORSZERŰ TÁPLÁLKOZÁSÉRT

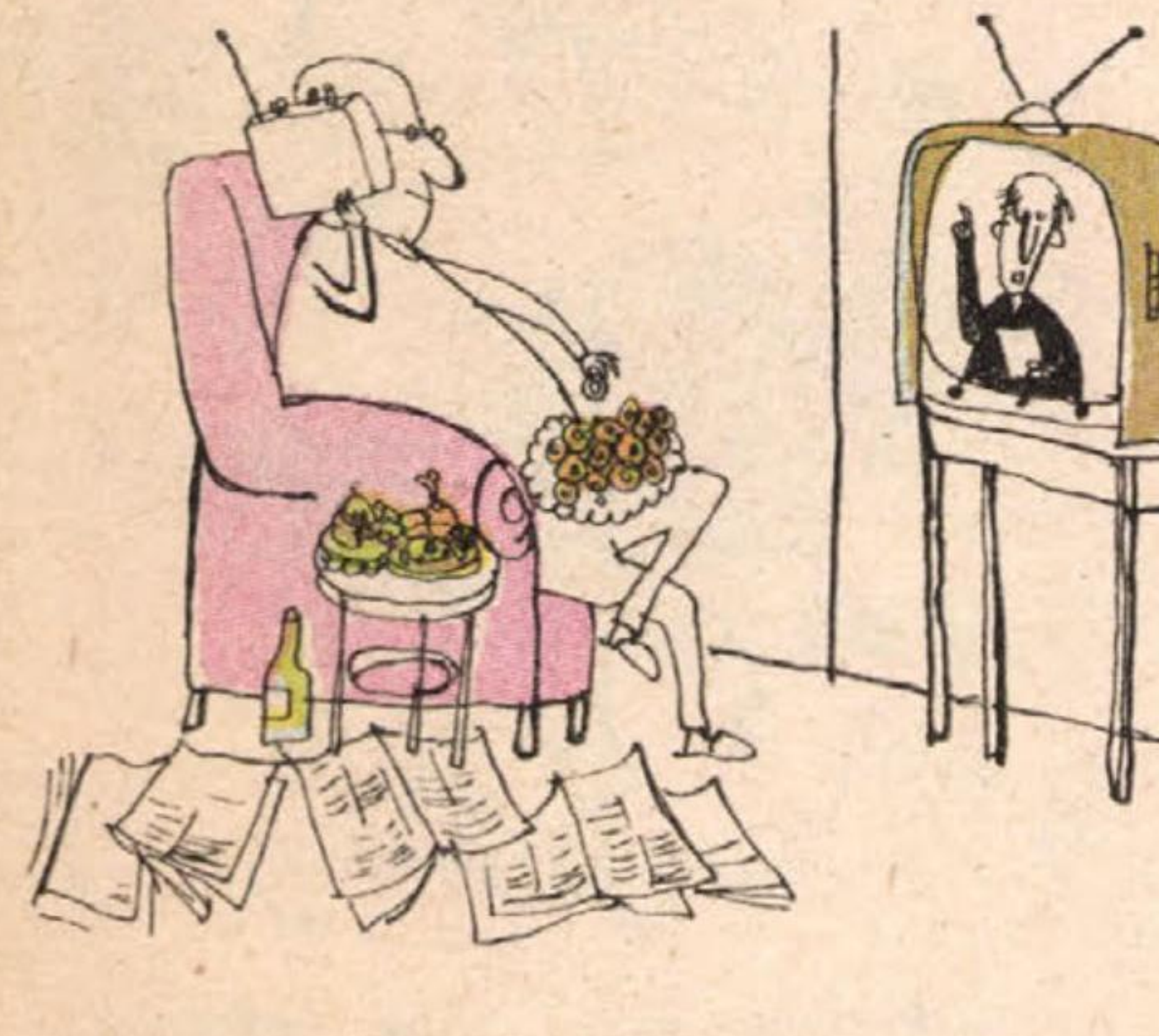

NŐTT A KISKERT-TULAJDONOSOK SZÁMA

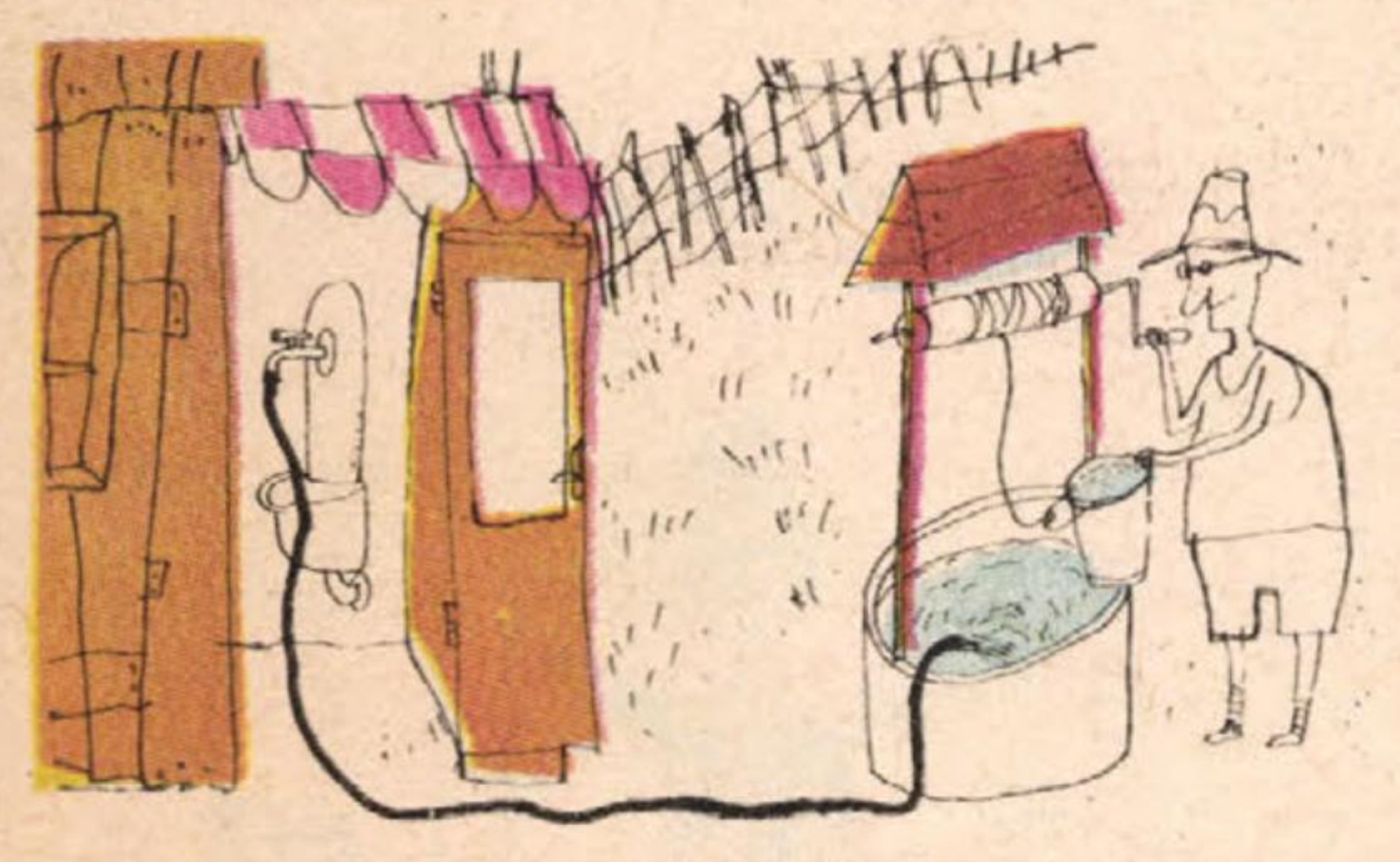

PARKOSÍTJÁK A LAKÓTELEPEKET

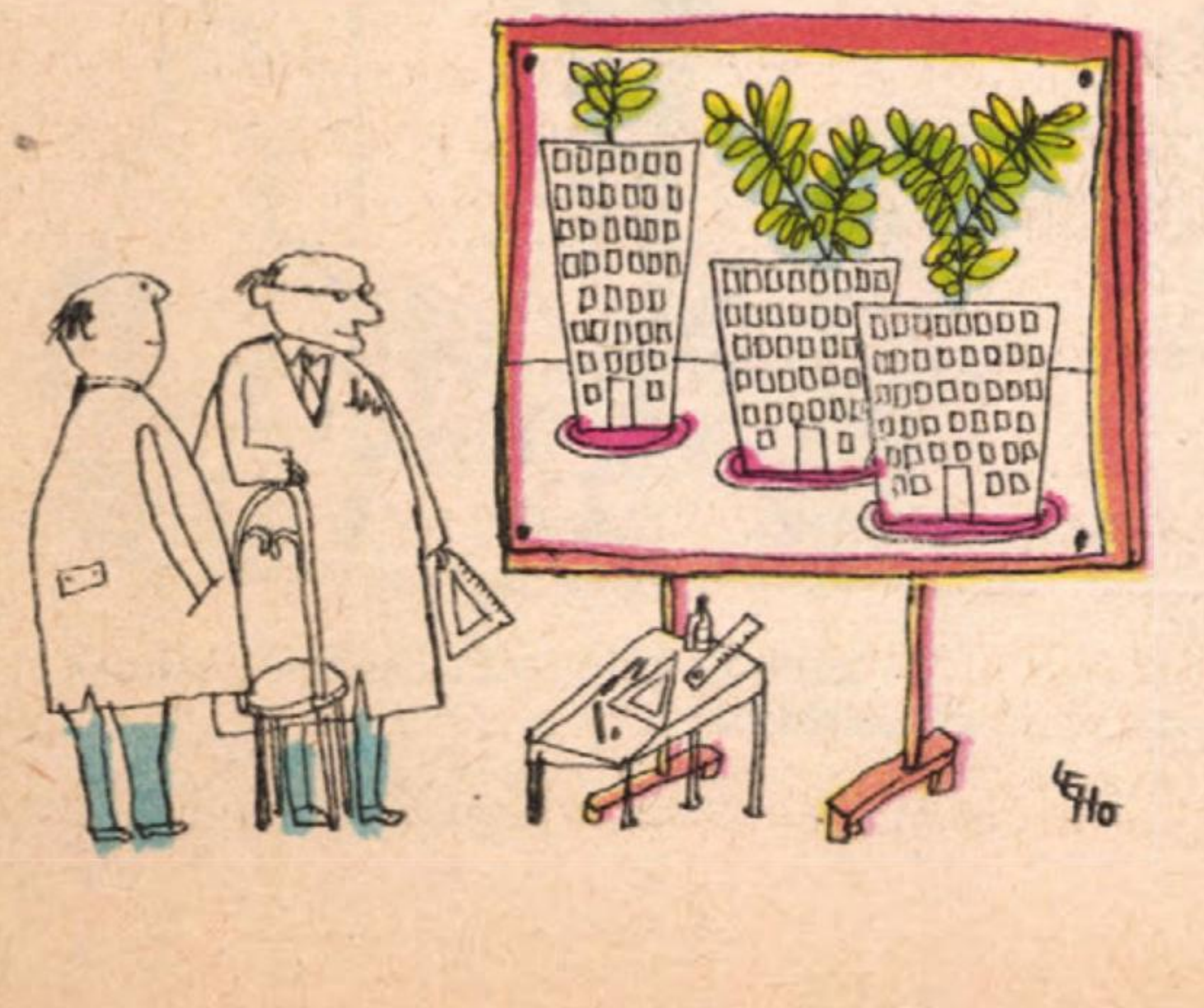

Nincsenek csodák

Azt mondja Szabó Kovácsnak: — Akár hiszi, akár nem, most három hónapja jöttem fel Pestre faluról egy tízessel a zsebemben és ma már öröklakásom és autóm van... — Hát ezt hogy csinálta? — kérdi Kovács. — Egyszerűen! — hangzik a válasz —, függőleges 3. és vízszintes 25. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb december 24-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

1 S	2 O	3 S	■	4 B	5 E	6 A	7 T	8 Z	E	9 N	10 E	K	11 A	12 R	■	13 A	14 P	15 U
16 C	S	Ü	17 L	Ö	K	H	U	S	■	18 É	R	■	19 P	A	R	D	O	N
■	20 T	R	E	S	■	21 Ö	N	■	22 S	V	I	23 H	Á	K	■	■	24 N	O
25 H	O	G	Y	K	Ü	L	D	26 J	E	N	E	K	P	É	27 N	Z	T	■
28 É	R	Ő	■	E	■	29 A	R	O	M	A	■	K	■	30 T	O	P	O	31 G
G	■	32 N	33 O	■	34 I	P	A	R	■	35 P	36 C	■	37 T	A	M	■	38 N	Ő
39 E	N	Y	H	40 E	■	É	■	41 D	42 A	■	43 S	44 I	U	■	45 E	46 A	■	R
D	■	Ö	■	47 L	48 E	N	■	49 A	L	50 M	A	T	L	A	N	S	A	G
51 Ü	52 S	Z	53 Ő	■	54 S	Z	55 I	N	G	A	L	É	Z	■	■	Z	■	E
56 S	Ü	T	E	57 M	É	N	Y	■	Y	■	58 Ó	L	O	M	S	U	L	Y
59 A	L	E	■	60 E	S	E	N	61 D	Ő									
62 H	Y	M	63 E	N	■	M	■	R	■									
A	■	64 H	I	T	V	I	65 T	A	■									
66 Z	67 S	A	B	O	■	68 S	U	G	69 Ő									
70 T	I	Z	E	N	Ö	T	■	71 O	L									
E	■	72 A	N	E	■	73 É	74 I	N	E									
75 T	76 Ó	■	■	■	77 E	N	N	Y	I									
78 Ö	R	79 E	80 G	81 [illegible]	T	■	82 D	O	N									
83 N	A	G	Y	M	A	R	O	S	■									

NINCSENEK CSODÁK

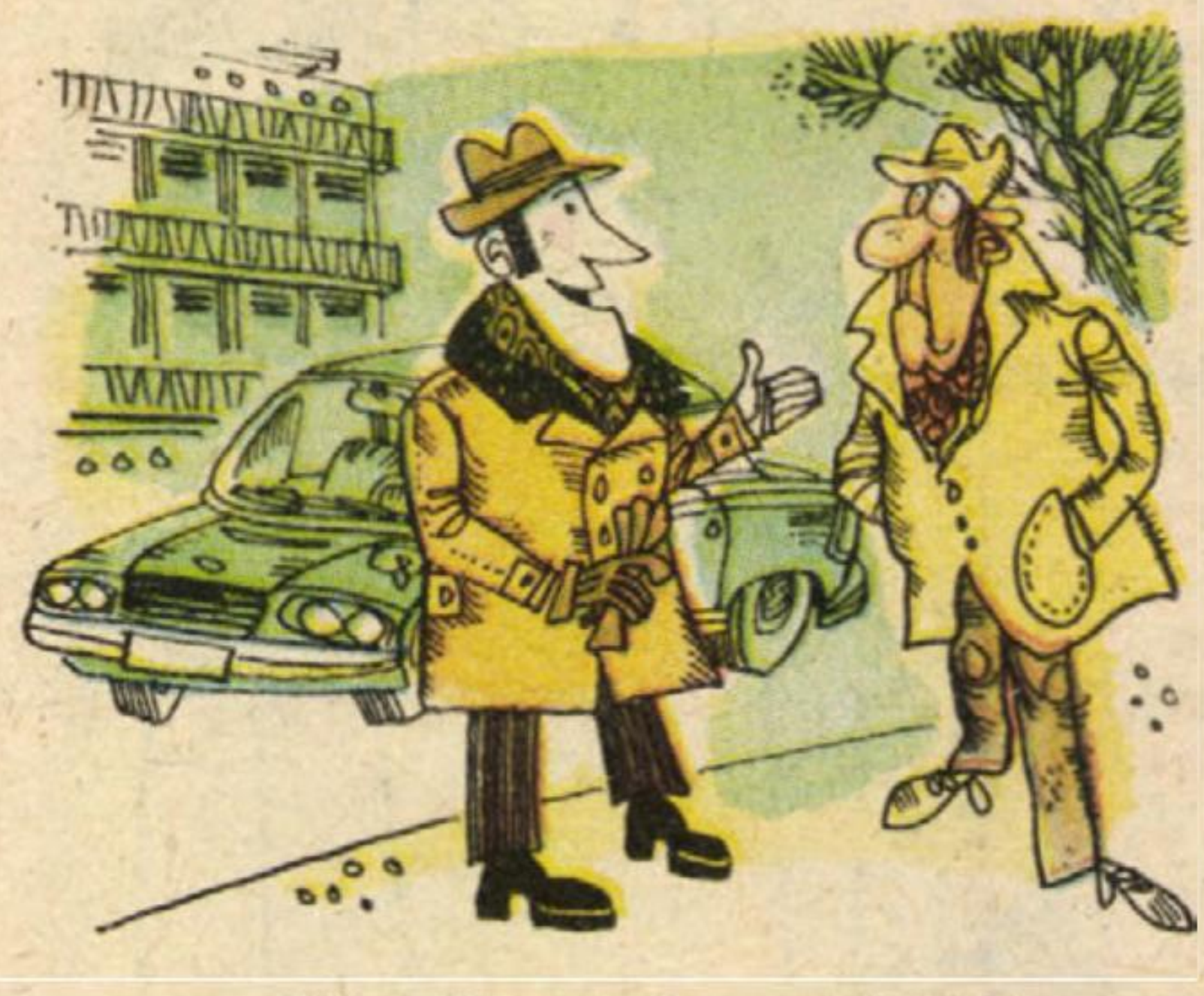

— Függőleges 3. — vízszintes 25.

VIZSZINTES

1. Hajók vészjelzése
4. Hosszu haju es muzikális ifjak egyuttese
13. A családfő egyik megszólítása
16. Bablevesbe vele!
18. A legkisebb folyóvíz
19. „Ezer bocsánat!"
20. Három — latinul
21. Fémes elem
22. Semmirekellő fráter
24. Buzdítás-féle
28. Az izomban lakik
29. Nemes íz, zamat
30. Többnyire nagy hidegben teszi az ember
32. Mint a 24. vízsz.
34. A nemzetgazdaság egyik főpillére
35. P. C.
37. Latin időhatározószó
38. Az egyik nem
39. Például a tavaszi fuvallat is ilyen
41. Orosz igen
43. S. I. U.
45. Latin névmás nőnemben
47. Fontos ipari növény
49. Szedni kell ellene valamit
51. Fiatal tehén
54. Ceylon törzslakosságát képező nép
56. Fogyókúrázóknak tilos
58. A súlyemelés egyik kategóriája
59. ... xandria
60. Gyarló — más szóval
62. A görög mitológiában a házasság istene
64. Vallási nézetek harca
66. Női ruha dísze
68. A színházi előadás egyik fontos szereplője
70. Szám, húszon alul
71. Állati férőhely
72. A. N. E.
73. Nőnemű német „egy"
75. Állóvíz
77. Nem több és nem kevesebb
78. Amire ez az ige illik, attól irtóznak a nők
82. Nagy orosz folyó
83. Üdülőhely a Duna-kanyarban

FÜGGŐLEGES

1. Sport Club
2. Kocsis kezébe való
4. Becézett Erzsébet
5. . . lektikus
6. Jókai regényének címe
7. Főleg a sarkvidékek kopár, fagyott világát értjük rajta
8. Kettős mássalhangzó
9. Ok a vígságra, ivásra, ajándékozásra
10. Az észak-amerikai Nagy-tavak egyike
11. Egyházfő — visszafelé
12. Az űrkutatás eszközei közé tartozik
13. Nem kap
14. Hadi-híd
17. Náci háborús bűnös volt
22. Tagadószó
23. Házkezelési igazgatóság
25. Egy nagysikerű és világhírű musical címe
26. Folyó a Közel-Keleten
27. ... est omen (latin közmondás)
31. A szabadságharcban a honvédhadsereg főparancsnoka volt
33. A csodálkozás indulatszava
36. Előbb-utóbb le fogják tartóztatni
37. Aki nem ismer mértéket
40. Igekötő
42. Olajáról nevezetes község Szeged közelében
44. A bíró teszi
46. Csemegebor
48. Zuhanás
50. Ezen a napon
52. Több betegség népies neve
53. Ö. E.
55. I. Y. N.
57. Tengerparti francia üdülőhely
61. Hajdani katonai fegyvernem
63. Kiváló filmoperatőrünk volt
65. Te — latinul
67. Sporteszköz
69. ...-sav (olajsav)
74. A pályaudvar egykori neve: ... ház
76. Többnyire rugós szerkezet
77. Női név
79. E. G.
80. Kettős mássalhangzó
81. Mutatószó

AZ EZERKETTEDIK MESE című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Beleszerettem egy másik hárembe."

A 100 forintos díjak nyertesei:

Varga Lajosné, 2120 Dunakeszi, Kagyló u. 51.

Lakatos Gergely, 4400 Nyíregyháza, Korányi F. u. 7.

Bodnár Béláné, 1078 Budapest, Nefelejcs u. 17.

A nyereményeket postán küldjük el.

péter aradivértanu
alig kamerun rágos
retek ladogato rasa
amerigo d a i og z
beleszerettemegymás
od ko á átkozott i
lem rabráby teta ék
atomok oleum ráló h
tristan s iv ja pá
a aszaltszilva nyer
mufti a öre
idei ki em
irni agomb
onega salve
kenu zz á
i cet torre
ti tr olmos
ámito fá sz
seven asu e

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

A CSODA

Hasábos cikkekben foglalkoznak az angol lapok — a legkomolyabbak is — az új csodával. A csodát Uri Geller-nek hívják. Olyasvalaki Uri Geller, akinek természetfeletti hatalma van. Az angol tévénézők millióinak szemeláttára „gondolataival" késeket és villákat hajlított meg s közölte: puszta akaratkoncentrációval megindít és megállít órákat, csökkenteni tudja a tárgyak súlyát. Most éppen egy tudós-bizottság összeállításán dolgoznak, amely az új kísérleteket ellenőrizné. A Times rajzolója egyszerűbben látja az ügyet: „Mindez jelentős dolgokat mond el arról, hogy milyenek a mai eszcájgok."

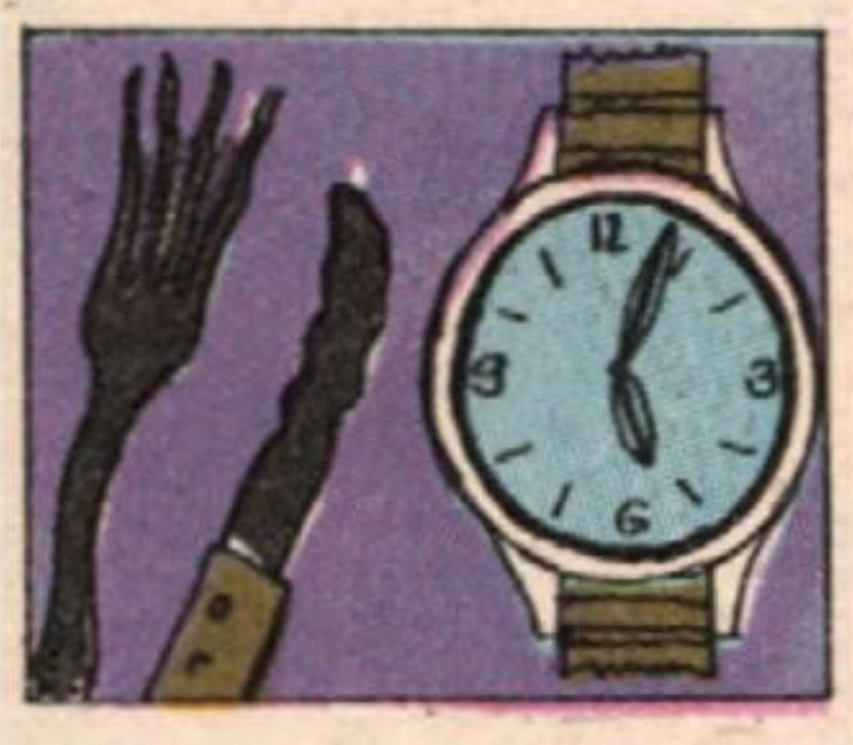

A MÁS FEJE

Agnew, a sikkasztásai miatt botrányosan lemondatott amerikai ex-alelnök a minap teniszezés közben úgy fejentalálta a labdával George Bush-t, a republikánus párt országos bizottságának elnökét, hogy azt kórházba kellett szállítani. Három évvel ezelőtt Agnew, ugyancsak a teniszpályán, a Békehadtest vezetőjét ütötte ki a labdával, majd utóbb a — lényegesen keményebb — golflabdával találta fejen a vele játszó trénert.

Úgy látszik, hogy Agnew mindenkit kiüt — és a végén hagyja, hogy őt számolják ki.

HATVAN MÁSODPERC

Tokióban „dühöngő vonal" néven új telefonszolgáltatást vezettek be. A morgó polgár tárcsázza a számot, mire bársonyos női hang jelentkezik a következő szöveggel: „Macerálja a felesége? Letolta a főnöke? Otthagyta a babája? Vagy netán akar valamit üzenni Tanaka miniszterelnöknek? Csak mondja nyugodtan, öntse ki a szívét. Hatvan másodperce van, akkor a gép automatikusan kikapcsol."

Hiroko Asano asszony, aki az üzletet mindössze két alkalmazottal megnyitotta, rövidesen egy kétszáz telefonvonallal rendelkező új irodába költözik.

SZERELEM

Elton Schwarz ügyvéd, a floridai Fort Lauderdale városában eredménytelenül próbálta megmenteni védencét, Gerard Schaefert a börtönből. Az egymást követő tárgyalások során az ügyvéd megszerette Schaefer feleségét, aki elvált börtönben ülő férjétől és most hozzámegy az ügyvédhez. Schaefer hozzájárult a váláshoz és a börtönből levelet írt ügyvédjének: „Semmi sem változott. Ön továbbra is a barátom és én imádkozni fogok boldogságukért. Kérem, továbbra is képviselje ügyemet."

Elton Schwarz most az esküvőre készül és Schaefer büntetésének enyhítéséért küzd. Nincs könnyű dolga. Menyasszonyának ex-férje két életfogytiglani börtönbüntetést kapott többszörös emberölésért.

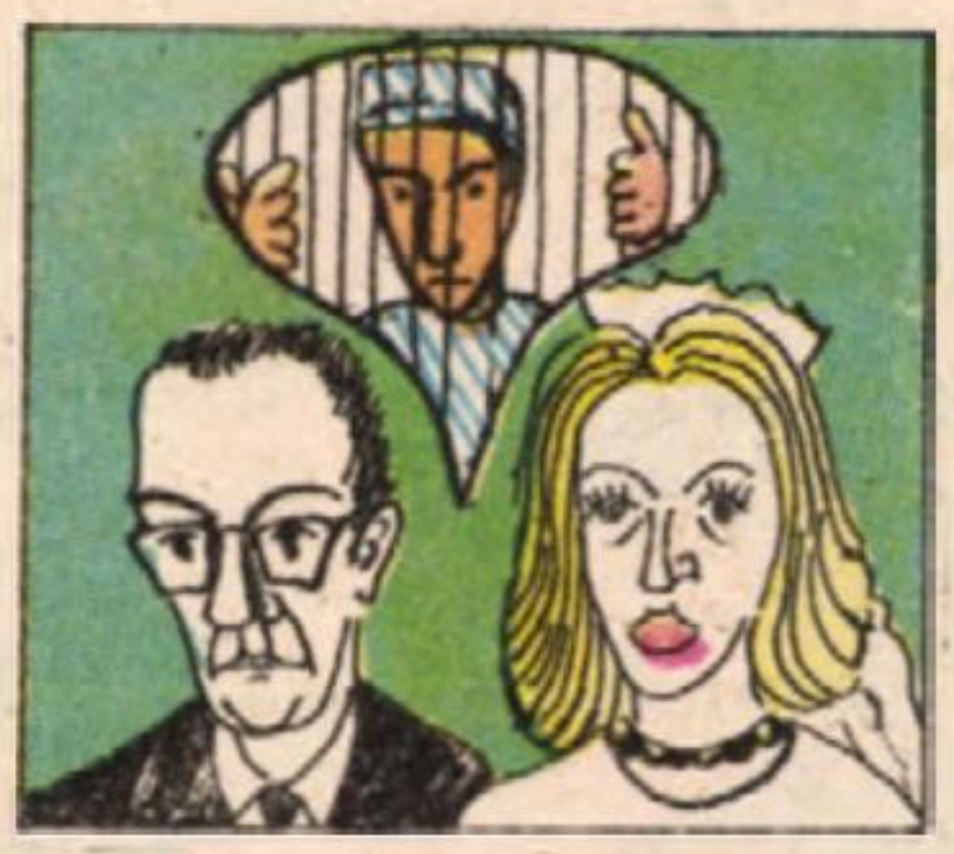

PÉNZÉRT MINDENT!

Glasgow városában Thomas Barnett ügyetlenül nekifarolt autójával egy másik kocsinak. Azután kiugrott a volán mellől, hazarohant, leborotválta a bajuszát és visszaszáguldott a karambol színhelyére. Azt kezdte magyarázni a rendőrnek, hogy valaki ellopta a kocsiját és az ismeretlen okozta a balesetet. A másik autó tulajdonosa azonban felismerte és amikor az őrszobán szappanmaradékokat találtak az orra tövében, Barnett összeomlott. Fizetnie kellett.

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

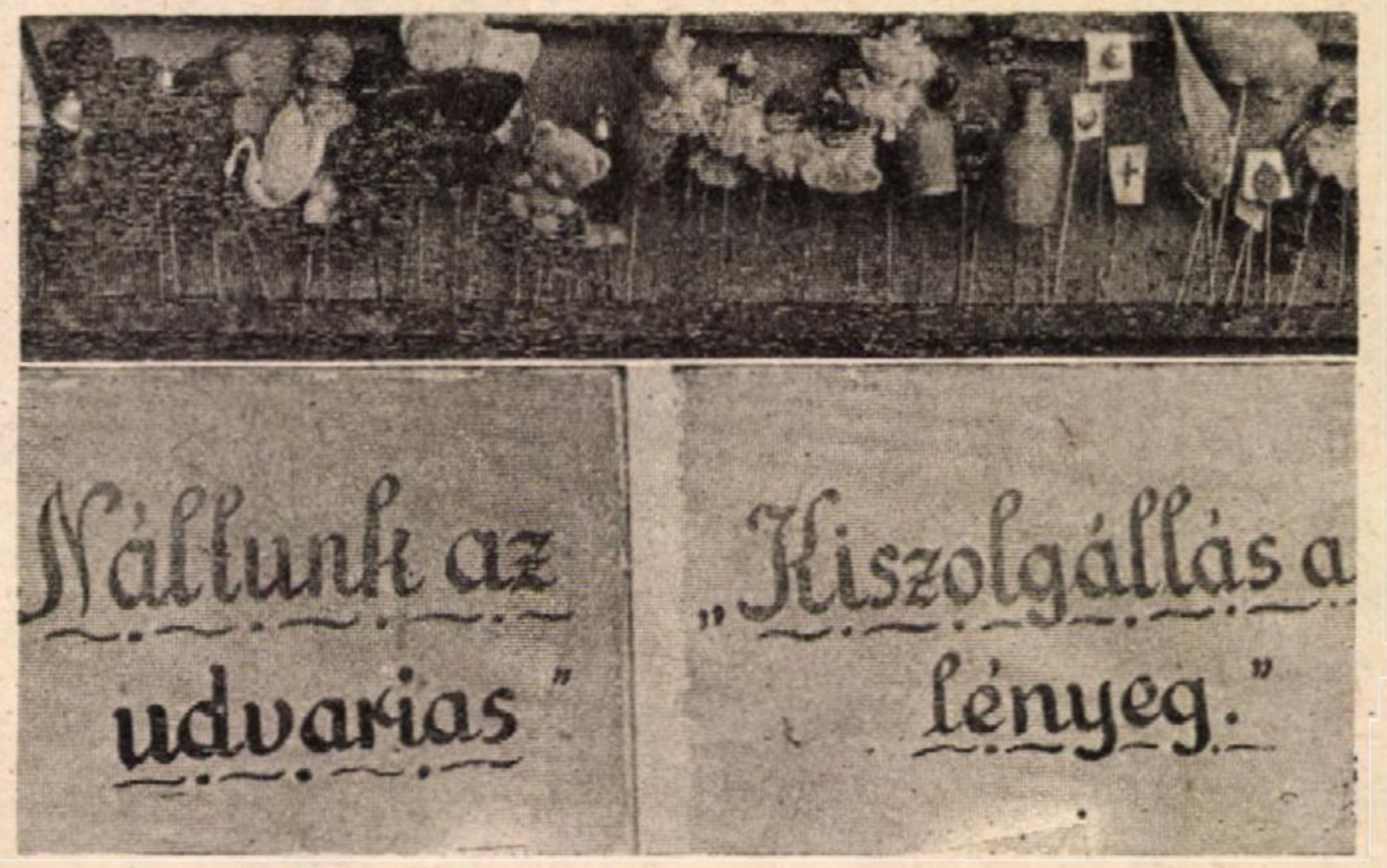

Az is vallami...

(Az ürömi vásáron fotózta Mayer Józsefné)

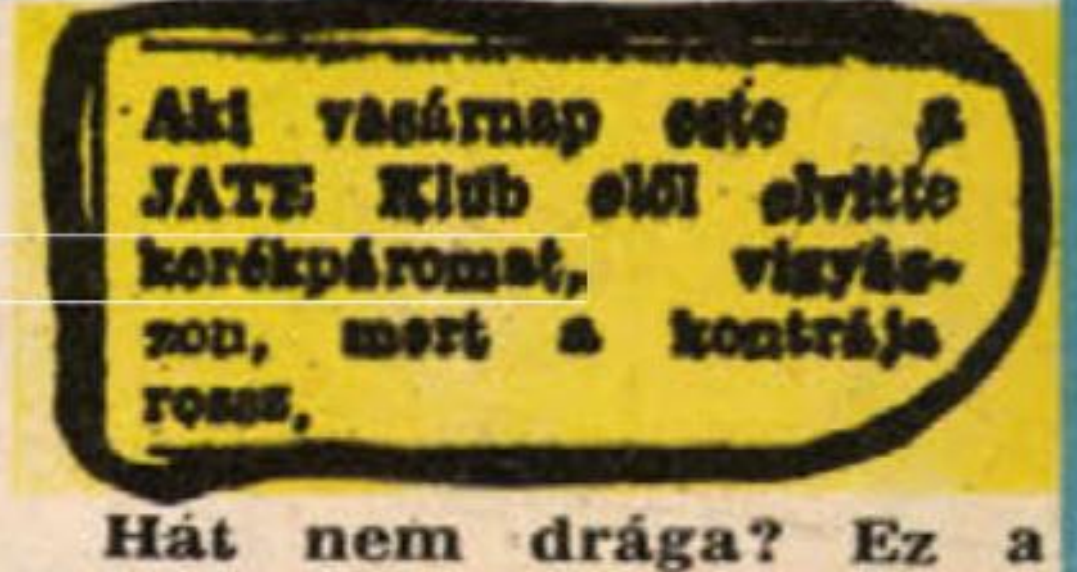

Aki vasárnap este a JATE Klub elől elvitte kerékpáromat, vigyázzon, mert a kontrája rossz,

Hát nem drága? Ez a felelősségtudat világrekordja

(A „Délmagyarország" c. lap apróhirdetései közül ollózta Ördögh László, szegedi olvasónk)

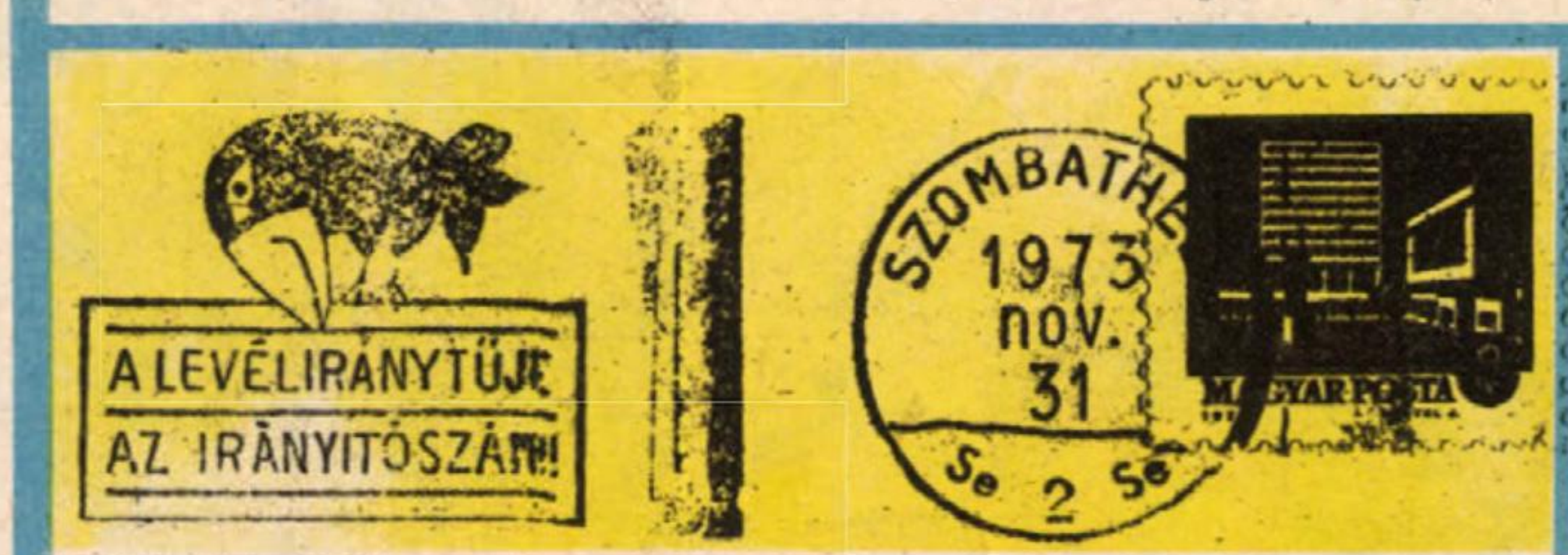

Szombathelyen olyan szép volt a november, hogy a posta megtoldotta egy nappal

(Beküldte Porpáczy Zoltán)

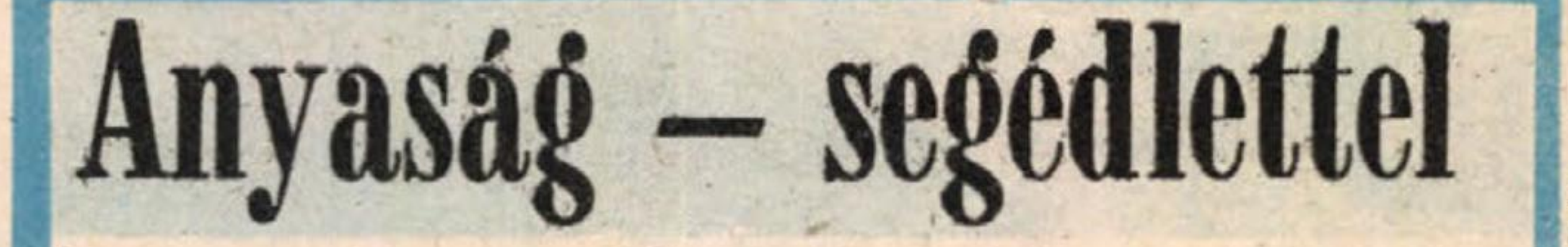

Anyaság – segédlettel

Ejnye, ejnye!

(A „Vasas" újságban észlelte Máté Károly)

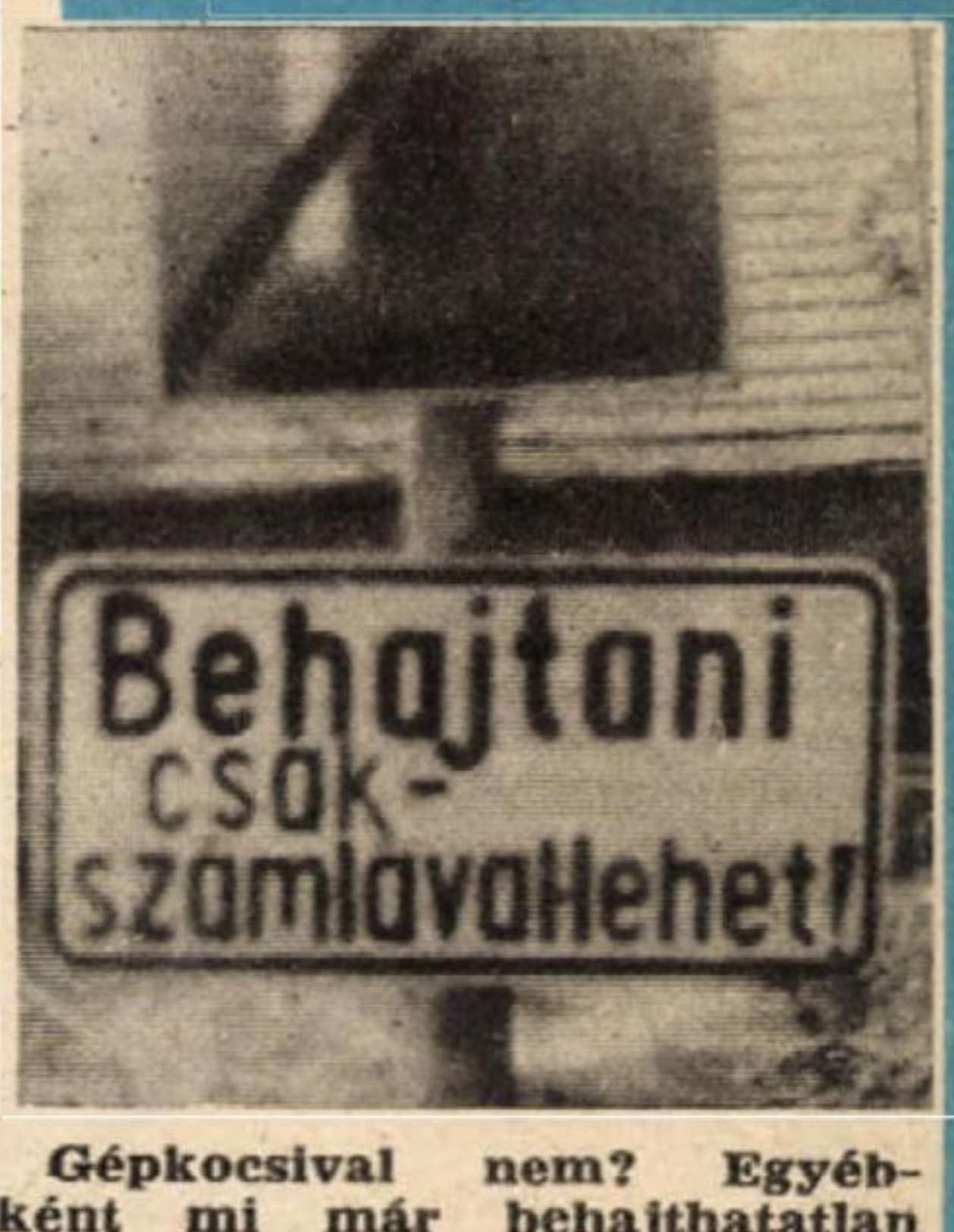

Gépkocsival nem? Egyébként mi már behajthatatlan számlákról is hallottunk.

(A váci TÜZÉP-telepen fényképezte Dobsa Sándor)

SIKERÉLMÉNY

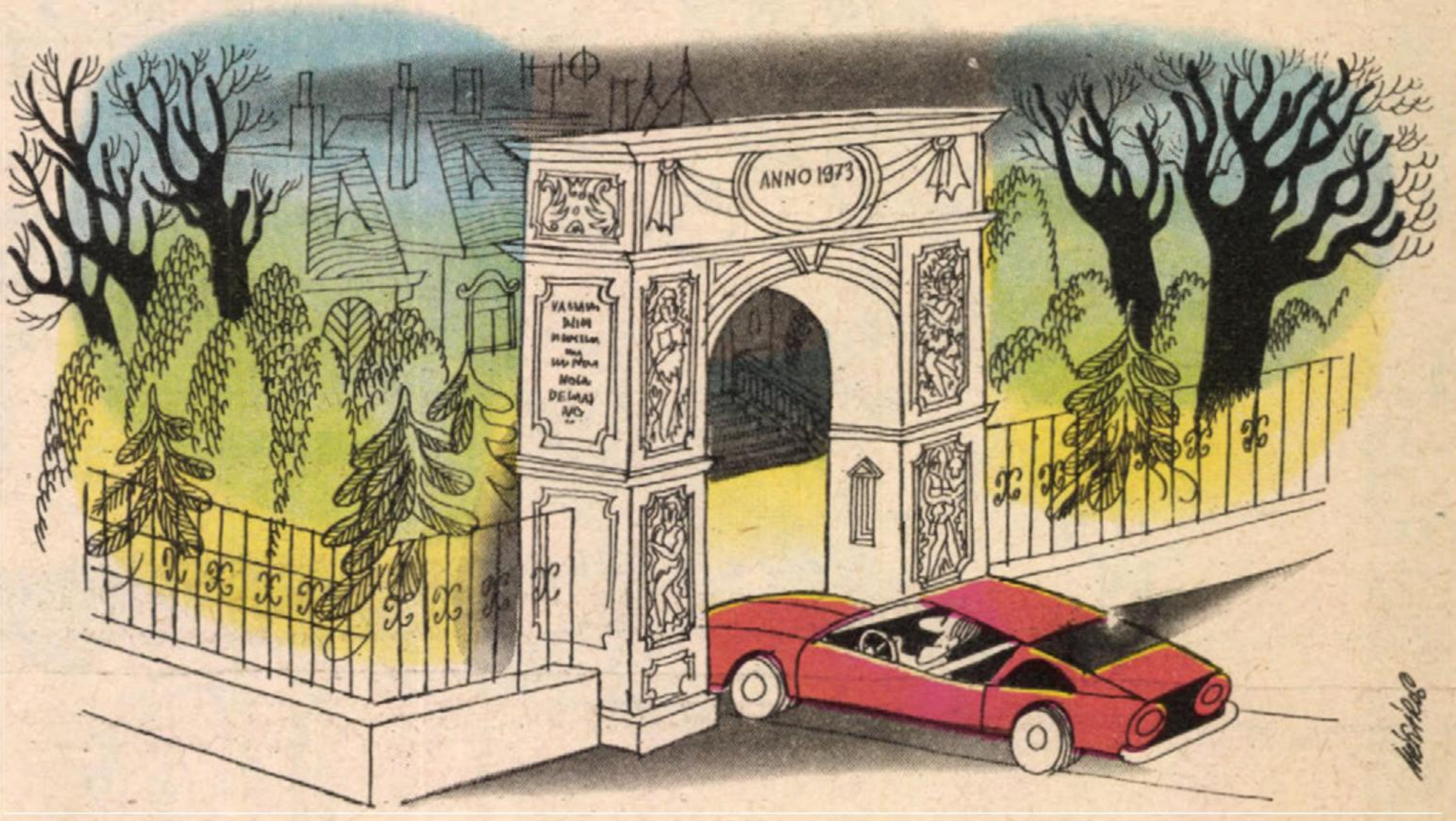

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-51 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

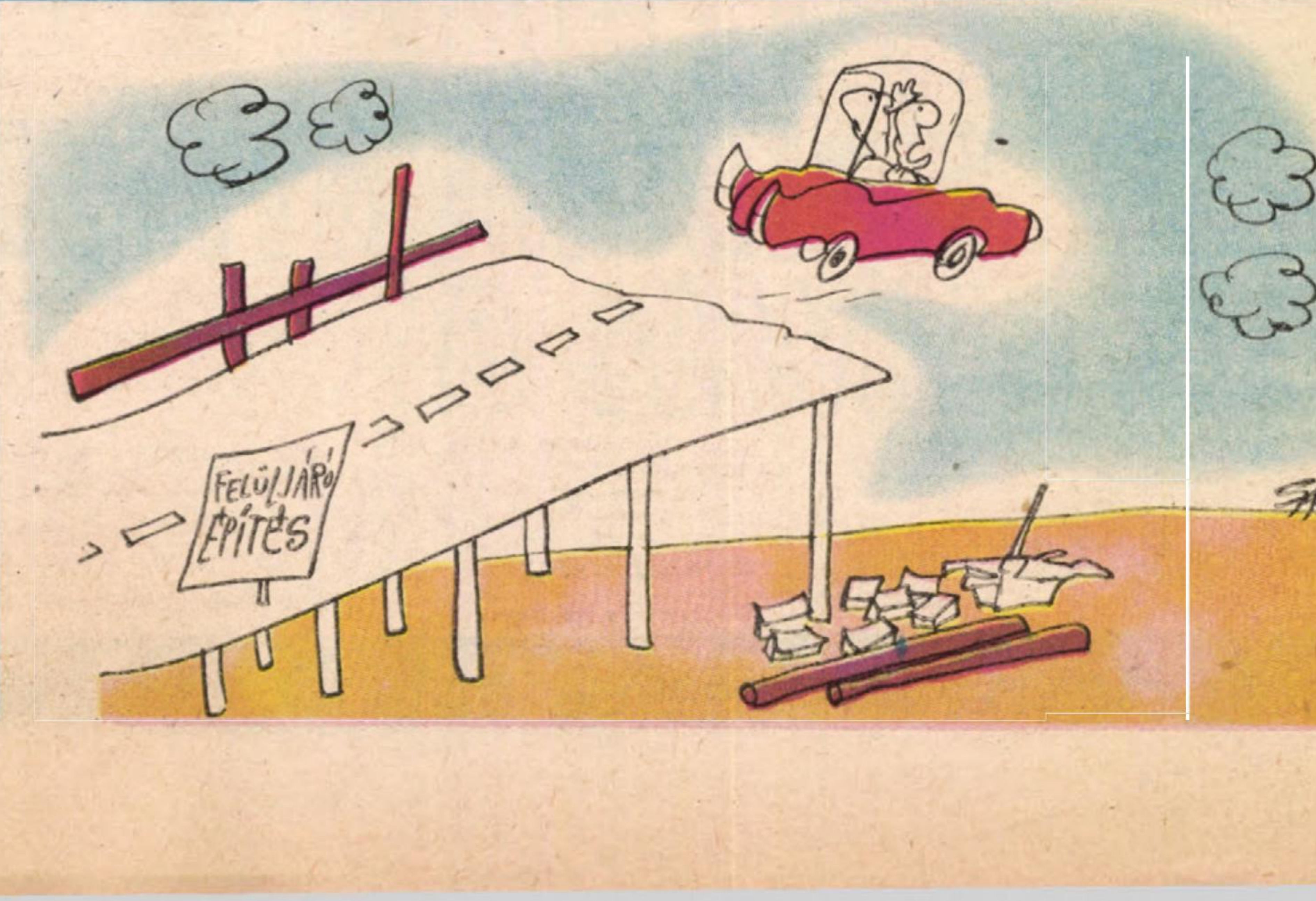

INFORMÁCIÓ

– Érdekes, az újság azt írta, hogy már felavatták.

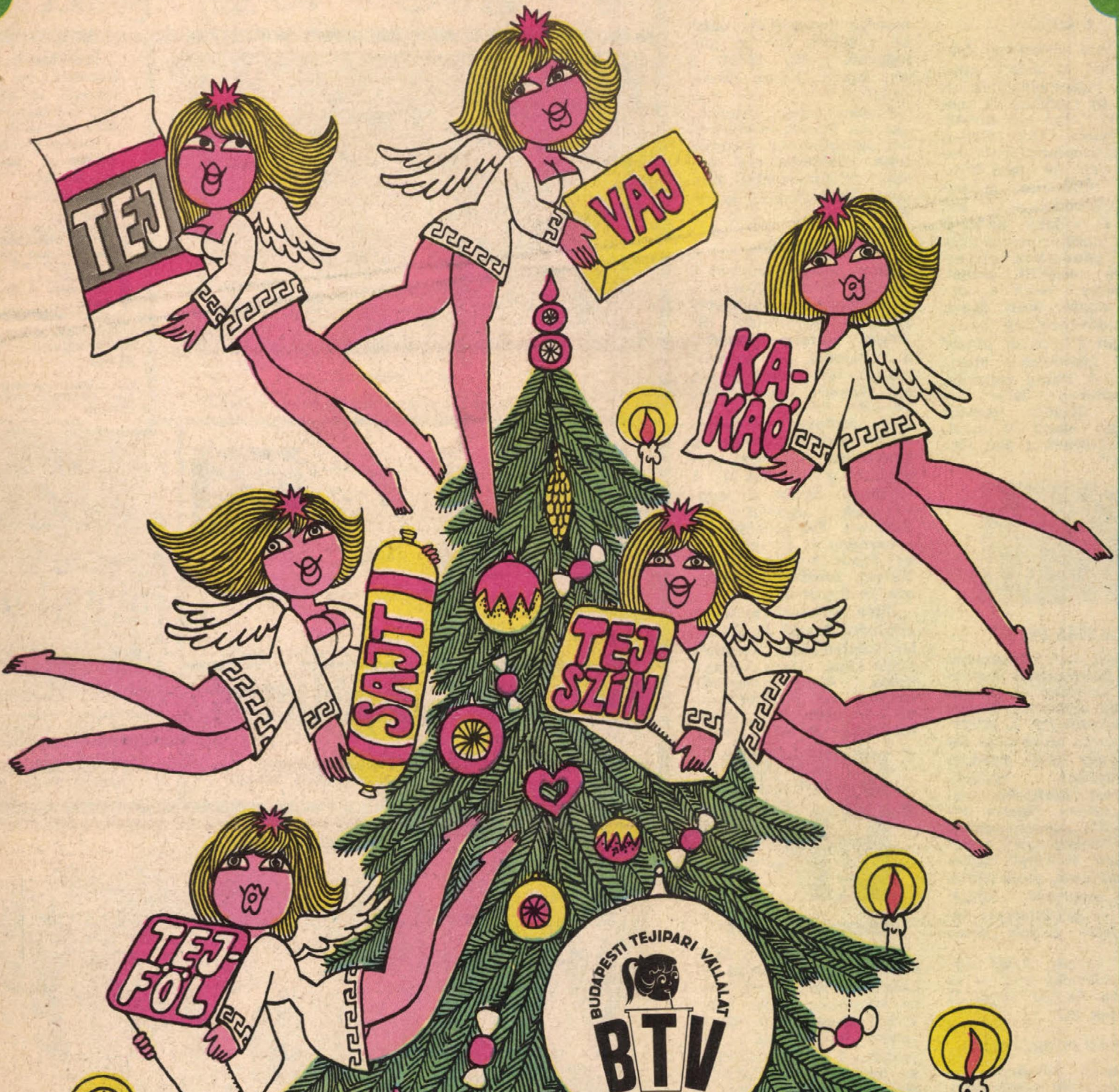
TEJ
VAJ
KA-
KAÓ
SAJT
TEJ-
SZÍN
TEJ-
FÖL
BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT
BTV

KELLEMES
KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
KÍVÁN A
BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT